

Riječ Uredništva

U hrvatskim misijama u Švicarskoj bilo je početkom 2000. godine nekoliko personalnih promjena. Svećenici odgovorni za dušobrižništvo u kantonima Ticino i Wallis (Valais) dobili su druga zaduženja i prepustili (po vlastitoj želji) dušobrižništvo hrvatskih vjernika svojim nasljednicima. Fra Petar Ljubičić je pošao u Njemačku (Blankenau kod Fulde) i radit će u župi za njemačke vjernike. Fra Ivan Bebek je trenutačno u Parisu i priprema se ostatak svoga svećeničkog aktivnog vijeka provesti u jednoj švicarskoj župi u kantonu Neuchatel. Hvala obadvojici subraće na duhovnom doprinosu koji su dali tijekom više godina u radu s hrvatskim vjernicima. U Ticino je stigao fra Mićo Pinjuh (sjedište je još uvijek u Losone!), a fra Gojko Zovko u Wallis (Valais), ali će stanovati kao i njegov prethodnik u Clarensu kod Montreuxa. Pristigloj braći želim dobrodošlicu u hrvatsku pastvu u Švicarskoj i neka im ova jubilara godina 2000. bude motiv više da sve svoje fizičke i umne sposobnosti, posebice, svećeničke ovlasti i darove stave u službu hrvatskim i inim vjernicima na ovim prostorima. U vremenu kad se uopće čovjek teško snalazi, bez obzira na njegova velika tehnička dostignuća, traži osmišljenje svoga života na području vjere i duha. Traži svećenika koji će ga hraniti kruhom života i koji će mu propovijedati riječ Božju. Traži svećenika koji će nadvisiti stručnjake ovoga vremena i svijeta ne ljudskom nego mudrošću Božjom. Traži svećenika koji mu pokazuje i govori što i sam živi i vrednuje u vlastitom životu. "Riječi potiču, primjeri privlače" – rekli bi stari Rimljani.

Ova jubilara godina je i godina Euharistije. Što znači za vjernika katolika euharistija ili što bi trebalo da znači, saznat ćete iz pera dr. fra Ivana Dugandžića, profesora na bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, koji će tijekom ove godine pisati o tome.

Pročitat ćete i ovoga puta nešto o jubilarom oprost koji Crkva nudi svojim vjernicima, ali koji istinski žele živjeti svoju vjeru. Ništa se ne može kupiti novcem, pa čak ni oprost od vremenitih kazna i iako se upravo to i štošta drugo Crkvi u prošlosti predbacivalo. Istinski vjernik je to davno shvatio i on još uvijek više vjeruje svojoj grešnoj Crkvi nego bezgrješnom Čovjeku. Na stranici mladih naći ćete kako hrvatska studentica vidi život druge generacije hrvatskog podrijetla na ovim prostorima.

Iako o tome pišemo u ovom broju Movisa, ipak nas zabrinjava činjenica, da dolaze mladi ljudi iz domovine (mladići i djevojke- nije rijetkost da to čine i već oženjeni, pa se prividno razvjenčavaju!) i sklapaju "brak na vrijeme" da bi došli do stalnog boravka u Švicarskoj, i na taj način riješili svoju životnu egzistenciju. Osim što moraju plaćati velike svote novca za tu prljavu i nemoralnu rabotu kroz nekoliko godina, obostrano plaćaju ceh gubitka svoga ljudskog i kršćanskoga dostojanstva. Nije gubitnik samo onaj koji uzima novac nego i onaj koji daje. Poslije takvih prividnih brakova nikada "normalnih" brakova, i zdrave obitelji. Za ovakve unaprijed smišljene nemoralne radnje teško je zamisliti nekakav jubilara oprost od vremenitih kazni.

Na političkoj pozornici u Hrvatskoj zbile su se velike promjene – za neke očekivane, a za druge iznenadne. Nakon 10 godina vladavine HDZ došle su druge političke stranke (3.1.2000) na vlast. I neočekivanom smrću prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana u prosincu 1999. (mandat mu je bio još godinu dana) došao je novi čovjek za hrvatskog predsjednika, g. Stipe Mesić, devedesetih godina najuži suradnik dr. Tuđmana.

Naći ćete i u ovom broju izvješća pojedinih misionara na misijskim stranicama, te o našim pokojnicima, krštenjima i vjenčanjima...

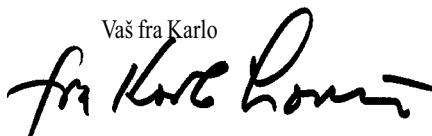
U ovom broju je i uplatnica Korizmenog dara 2000. Nju upotrijebite osobito ako mislite da je dobro nečega se odreći (piće, jelo, pušenje...) da bi se drugima u nevolji pomoglo. Na stranici Humanitarna pomoć možete pročitati kome se sve pomaže.

U nadi da korizmeno vrijeme provodite ne samo u radu nego i u molitvi i postu što vodi k obraćenju, tj. još bliže k Bogu želimo Vam, mi hrvatski misionari u Švicarskoj,

SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS!

Jeste li preplatili MOVIS za 2000?

Vaš fra Karlo



fra Karlo Lovrić
glavni i odgovorni urednik



Godina Boga Oca

Iz sadržaja z sadržaja

3 Euharistija, izvor i vrhunac...	
Događanja u misijama	4-15, 18
16 Uskrsna tema	
Jubilej 2000	19
20 Mladi u zamahu	
Pomoć domovini	21
22 Socijalna služba	
Mješoviti brak	23
24 HDŠ	
Stranica za povratnike	25
26 Hrvatska na raskrižju?	
Razmišljanje trenutka	27
28-29 Krštenja i vjenčanja	
Naši pokojnici	30
31 Oglasi u MOVISU	

Naslovna stranica: **Hrvatska Pieta** u pozadini Hrv. križni put, *Josip Botteri*
 OVAJ BROJ MOVISA POTPISAN JE ZA TISAK 20.03. 2000. G.



MOVIS

IMPRESSUM

HERAUSGEBER: Kath. Kroaten Missionen in der Schweiz
IZDAJU: Hrvatske kat. misije u Švicarskoj

ADRESA: Schlossgasse 32, 8036 ZÜRICH
ADRESA: Postfach 9057

UREDNIK: fra Karlo Lovrić, glavni i odgovorni

UREDNIČKO VIJEĆE: fra Karlo Lovrić, fra Berislav Kutle, fra Rade Vukšić, fra Stanko Banožić i fra Ante Pranjić

KOMPJUTORSKA OBRADA: Jozo Bubalović

PRETPLATA: 20.- CHF
Schweizerische Volksbank
8001 Zürich
zugunsten von 0563-697433-71 0563
SVB Zürich - Wiedikon
Kroaten-Mission MOVIS
Postfach 9057 - 8036 Zürich

Konto 80-359-2

DRUCK: Offsetdruck KÄLIN, Zürich
TISAK: Erscheint vierteljährig
4 puta godišnje

AUFLAGE:
NAKLADA: 15.500

EUHARISTIJA

IZVOR I VRHUNAC KRŠĆANSKOG ŽIVOTA

Ideal i stvarno stanje

Prema II. vatikanskom saboru euharistija je izvor i vrhunac cijelog kršćanskoga života" (L.G. 11) Isti koncilski dokument na drugome mjestu o euharistiji govori kao o tajni "po kojoj neprekidno Crkva živi i raste" (LG 26) Ipak, čini se da su te rečenice više teološko promišljanje onoga što bi euharistija trebala biti u životu Crkve, nego što bi bila opis stvarnog stanja u Crkvi.

Doduše u glavama mnogih vjernika još uvijek je prisutna dosta jaka svijest da pripadati Crkvi znači nedjeljom po mogućnosti ići na misu. Prosječni vjernici katolici to ubrajaju među ozbiljne kršćanske dužnosti. Ako su bez razloga propustili, oni imaju osjećaj griznje savjesti i to će u sljedećoj ispovijedi reći. Ipak još su uvijek u manjini oni vjernici koji su nadrasli taj puki osjećaj dužnosti i koji na misu idu rado i s osjećajem iskrene potrebe, koji u misi gledaju slavlje u kojem živo sudjeluju i odgovorima, i recitiranjem, i pjesmom, znajući da blagovanjem od jednoga kruha postaju jedno tijelo u Kristu (1 Kor 10,17). Naprotiv, još uvijek prevladavaju oni koji na misu idu zato da bi ispunili crkvenu zapovijed, pa je za njih posve normalno da se tamo može sudjelovati i prilično pasivno.

Zato je čitava liturgijska obnova usmjerena na to da euharistiju vrati u središte kršćanskoga života, i to u svoj njezinoj punini. Istina, ne može se nijekati da je euharistiji kroz povijest Crkve uvijek pripadalo središnje mjesto, ali ne uvijek na pravi način i u svojoj punini tog sakramenta. U različitim vremenima pojedini aspekti su do te mjere uzimani zasebno i prenaplaćavani da je trpjela cjelina.

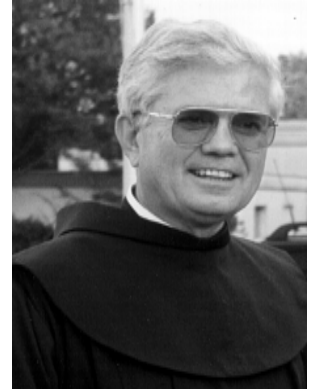
Više lica jedne stvarnosti

Za euharistiju se može s pravom reći da je ona duboka stvarnost s više različitih lica. U prvoj Crkvi ona je slavljena kao spomen Isusove posljednje večere, na kojoj je on svoju smrt protumačio kao žrtvu za ljude, a darove kruha i vina ponudio kao svoje tijelo i krv. Slavljenje i blagovanje bili su nerazdvojni dijelovi i u njima je dolazila do izražaja cijela tajna. Početkom 7. st. javljaju se klanjanje Presvetom oltarskom sakramentu i euharistijske procesije kao novi oblici čašćenja euharistijske stvarnosti, a slavljenje i blagovanje sve više stupaju u drugi plan.

Pretjerana moralna strogost i teološki legalizam sve više su isticali čovjekovu grešnost i udaljavali ga od svetih tajni, kojima se doduše mogao klanjati, ali ih nije bio dostojan blagovati. Blagovanje je bilo zanemareno do te mjere, da je IV. lateranski sabor smatrao potrebnim zapovjediti da se svaki vjernik mora barem jednom godišnje pričestiti. Od tog minimuma postao je standard prosječnog vjernika i tako je to potrajalo sve do u naše vrijeme. Sve do Koncila i tu jedinu pričest u godini bilo je moguće primiti i izvan mise, iako je dotični vjernik išao svake nedjelje na misu.

Euharistijska pobožnost s klanjanjem pred izloženim Presvetim bila je za mnoge važnija od liturgijskog slavlja s blagovanjem. Euharistija kao duboka stvarnost života Crkve bila je tako razdijeljena i time osiromašena. Duboka otajstvena stvarnost potisnuta je ustranu na račun materijalnih prilika, onaj koji nudi

Piše: dr. fra Ivan Dugandžić
profesor na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu



euharistijske darove (Isus) posve je izgubio u ponuđenom, a od misterija vjere je napravljena "sveta stvar". To se očitovalo i u samoj terminologiji. Nije se govorilo o euharistijskom slavlju ili o slavljenju mise, nego je misa doživljavana kao čudan i, zbog latinskog jezika, većini vjernika teško shvatljiv obred. Tako je bilo uobičajeno govoriti, da je svećenik "rekao" ili da je "čitao" misu, umjesto da je slavio euharistiju.

Pričest se primala iz ciborija koji je tjednima, pa možda i mjesecima s istim posvećenim hostijama stajao u tabernakulu (svetohraništu), pa običnom vjerniku nije bilo baš psve jasno kakva je veza između mise i pričesti. Tu je onda poseban problem predstavljala pretvorba kruha i vina u tijelo i krv Isusovu. Zato je bilo moguće da čisto filozofski pojam transspustancijacija (pretvorba) u onolikoj mjeri zaokupi pažnju teologije, kako je to bilo sve do Koncila. Postojala je čitava teologija pretvorbe usredotočena samo na taj trenutak u misi, a posve je zanemarena teologija euharistije, koja bi promatrala cijelu tajnu, pitajući se istodobno za značenje gozbe i žrtve nastojeći odrediti njihov pravi međusobni odnos i tako doći do dubokog značenja sakramenta.

Što je želio Sabor?

Koncilski liturgijska obnova želi ponajprije vratiti euharistiju obilježje duboke otajstvene stvarnosti koja je ukorijenjena u događaju spasenja u Kristu i koja se ne iscrpljuje do kraja u samom slavlju, već se treba nastaviti u životu vjernika koji u njoj sudjeluju. Uvođenjem razumljivog jezika u liturgiju, približavanjem oltara narodu i isticanjem gozbenog karaktera euharistije od nje se želi učiniti slavlje koje okuplja, ostvaruje i hrani zajednicu vjernika, da bi ona mogla u svijetu ispuniti svoje poslanje. Koncilski papa Pavao VI. u uvodu u Rimski misal kaže da je cilj liturgijske obnove u tome da "bolje dođe do izražaja bogatstvo crkvene predaje; ono bogatstvo koje je intenzivnim studijem u posljednje vrijeme otkriveno".

Što je to telogija u posljednje vrijeme otkrila? Ponajprije treba istaknuti spoznaju bibličara da euharistija nije bila ni slučajan ni izdovjen čin u Isusovu životu, već da ona predstavlja vrhunac i najdublje tumačenje tog života u svjetlu Staroga zavjeta na jednoj, i samog Isusova navještaja kraljevstva Božjeg, na drugoj strani. Nadalje, biblijska je znanost također otkrila veliko značenje i ulogu simbola u semitskom načinu mišljenja i izražavanja, te s tim povezano i dublje značenje gozbe, odnosno zajedništva stola kao pozadinu za bolje razumijevanje euharistije. Sve je to doprinijelo dubljem teološkom promišljanju mjesta i uloge euharistije u životu Crkve i plodonosnijoj obnovi liturgije.

□ Nastavlja se!

Hrvatska katolička misija

Schlossgasse 32, 8036 Zürich,
Postfach 9057

telefon 01/461 14 46

01/461 18 42

faks 01/461 19 39

misionari: **fra Karlo Lovrić**
fra Petar Topić
fra Stojko Mamić

suradnice: **Katica Svedrović**
Mirjana Juričić
s. Zora Jažo tel. 01 461 85 07
Slavica Mišić

●Raspored misa

●**ZÜRICH:** crkva sv. Josipa, Röntgenstr. 80, svake nedjelje u 8.00 i 12.00 sati.

●**ZÜRICH:** Hottingerstr. 36, svakog petka krunica s misom u 19.30 sati.

●**ZÜRICH:** Misijaska kapelica, Schlossgasse 32, pon. - subota u 07.00 sati

●**WINTERTHUR:** crkva sv. Ulricha Seuzacherstr. 1, svake nedjelje u 10.30 sati.

●**WETTINGEN:** crkva sv. Ante, Zentralstrasse, svake nedjelje u 12.15 sati.

●**HORGEN:** katholische Pfarrkirche, svake nedjelje u 14.45 sati.

●**AFFOLTERN a.A.:** kath. Pfarrkirche, svake 1. i 3. nedjelje u mj. u 17.00 sati.

●**BÜLACH:** kath. Pfarrkirche, kod Spitala, svake 1. i 3. nedjelje u mj. u 17.00 sati.

●**USTER:** kath. Pfarrkirche, Neuwiesenstr. 17, svake 2. i 4. nedjelje u mj. u 14.30 sati.

●**WALD:** kath. Pfarrkirche, svake 4. nedjelje u mj. u 17.00 sati.

●**GLARUS:** kath. Pfarrkirche, svake 2. subote u mjesecu u 19.30 sati.

●**ADLISWIL:** svake 3. subote u mj. u 19.15

●**STAF:** 1. subote u mj. u kat. ž. crkvi u 19.15

Misijske obavijesti

RASPORED ISPOVIJEDI

01. 04. 2000. - Stäfa u 19.00 sati

02. 04. 2000. - Bülach u 16.00 sati

08. 04. 2000. - Glarus u 19.00 sati

08. 04. 2000. - Winterthur u 18.00 sati

09. 04. 2000. - Uster u 14.00 sati

12. 04. 2000. - Zürich (sv. Josip) u 18.00

13. 04. 2000. - Wettingen (sv. Ante) u 18

14. 04. 2000. - Horgen u 17.30 sati

15. 04. 2000. - Adliswil u 18.30 sati

16. 04. 2000. - Affoltern a. A. u 17.00

19. 04. 2000. - Wald u 18.00 sati

CVJETNICA (16.04. blag. grančica)

Zürich -sv. Josip, čit. Muke 08.00

Zürich -sv. Josip, pjev. Muke 12.00

Winterthur -čitanje Muke 10.30

Wettingen -čitanje Muke 12.15

Horgen -pjevanje Muke 14.45

Bülach -čitanje Muke 17.00

Affoltern a. A. -čit. Muke 18.00

SVETO TRODNEVLJE

V. četvrtak: Zürich (sv. Josip) **19.30**

V. petak: (obredi V.petka) Zürich **17.00**

V. subota: (obredi, misno slavlje i blag. jela) Zürich (sv. Josip) **23.00**

USKRS: 23. 04. 2000. ✓

Zürich (sv. Josip): u 08.00 sati

Zürich (sv. Josip): u 12.00 sati

Winterthur: u 10.30 sati

Wettingen: u 12.15 sati

Uster: u 14.30 sati

Horgen: u 14.45 sati

Wald: u 17.00 sati

Misija u brojkama

krštenih 73 krizmanih 48

prvopričesnika 65 vjenčanih 17

(neki pripremani u Misiji, a drugdje

vjenčani) 50 bolesnika pohodeno u

bolnici ili doma oko 475 slavljenih

misa s pukom preko 1300 blagoslova

obitelji i drugih raznih posjeta.

Gdje ste čekali Novu godinu?

Godine 1998. smo započeli, a 1999. nastavili s neobičnim čekanjem (dočekom) Nove godine u Zürichu. Još prije Božića čulo se: "Gdje ćete čekati Novu godinu?" Odgovor je bio: "Ima nas nekolicina, našli smo dvoranu, djeca će biti sama za sebe; ne idem nikamo, ostajem doma, gledat ću televiziju; ne idem nikamo, spavat ću..." Oni koji kroz godinu dolaze petkom u Francusku misiju u Zürichu moliti krunicu i slaviti sv. misu, opredjeliše se i na doček Nove godine molitvom. Od 22 sata do pola sata prije ponoći izmjenjivala se molitva u riječi i pjesmi pred izloženim Presvetim oltarskim sakramentom u Francuskoj misiji. Zatim je uslijedilo misno slavlje s kojim smo ušli u 2000. godinu. Nakon misnog slavlja počelo je međusobno čestitanje u crkvi i pred crkvom uz čašicu pjenušavog pića, dok su u isto vrijeme dopirali snopovi svjetala sa Žüriškog jezera i prelijevali se u stotinama boja. A onda, puni duševnog raspoloženja, zatražismo zasluženi noćni počinak. S odušvljenjem je dočekan i prijedlog da se svakog 4. petka u parnom mjesecu od 19.30-22.00 nađemo u molitvi.

Mladi u Winterthuru započeli vježbati hrvatski folklor

Za sada je zanimanje veliko. Nadamo se, na duže vrijeme. Učitelj im je g. dr. Pavo Medved. On je godinama vrlo uspješno vježbao mlade u Schaffhausenu. Poželimo mu/im jednak uspjeh. Probe su u Hrvatskom domu utorkom u 19.30 sati. Roditelji, dok su vam djeca zauzeta folklorom, niste opterećeni nikakvom morom. Samo mladi koji ne znaju što bi učinili sa slobodnim vremenom, mogli bi se odlučiti na čine protiv svoga dostojanstva.

Nikolinjska slavlja

Misija i HDŠ organiziraše zajednički Nikolinjska slavlja. Svaka škola je pripremila i prigodni program, osim u Zürichu (Spirgarten), gdje su nastupili gosti iz domovine. Pedesetak mladih iz Zadra sa svojim vjeroučiteljem fra Antom Kekezom i časnom sestrom preuzeli su dopodnevno liturgijsko slavlje i veći dio poslijepodnevnog programa, a hrvatski glumci iz Zagreba (Slavica Jukić i Ladislav Tulač) izveli su "Šumu Striborovu" Ivane Brlić Mažuranić koju su s velikom pozornošću pratila djeca i odrasli. Za nastup hrvatskih glumaca zaslužno je Hrvatsko veleposlanstvo u Bernu. Ostalo je vremena i za D. Kršćanskog da zabavi i mlađe i starije.

Skoro 1000 djece predškolske i školske dobi dobilo je prigodni dar u Horgenu (28.11.), Waldu (28.11.), Wettingenu (28.11.), Winterthuru (4.12.1999.), Obfeldenu (4.12.), Zürichu(5.12.), Büelachu (5.12.), Adliswilu (11.12.), Glarusu (11.12.), Usteru (12.12.)

PRVA SVETA PRIČEST 14. SVIBNJA 2000.

Prva pričest bit će 14. svibnja 2000./Majčin dan) u 12 sati u crkvi sv. Josipa u Zürichu. Prvopričesnici će se okupiti u prostoru između crkve i dvorane već u 11.30 sati i odatle će u određeno vrijeme u ophodu poći u crkvu kroz glavna vrata. Djeca će ponijeti i svoje krsne svijeeće.

Prva ispovijed je 10. svibnja 2000. (srijeda) u 18 sati u istoj crkvi. Prigoda i za roditelje da se ispovjede. Nakon mise je generalna proba za nedjelju. Roditelji, pribavite krsni list ili potvrdu o krštenju Vašega djeteta i donesite u Misiju. Ako je dijete kršteno u Misiji, dovoljno je to reći. Rado bismo vidjeli i onu djecu koja ne mogu dolaziti redovito na prvopričesničku pripravu srijedom u Misiju, jer im je daleko ili im roditelji rade. Doduše, ta djeca ne mogu biti uključena potpuno u program što se tiče recitacija i pjevanja, ali mogu sudjelovati kao hrvatski prvopričesnici. Roditelje te djece molimo da se posluže knjigom POZVANI NA GOZBU i sami podučavaju svoju djecu. Vrlo je važno da roditelji s djecom sudjeluju redovito na nedjeljnom misnom slavlju. Teorija je dobra tek onda kad je provedena u praksu. Predviđen je susret s roditeljima prije Prve pričesti 8. svibnja 2000. u 19.30 sati u Misiji, Schlossgasse 32 u Zürichu.

Kako smo proslavili Božić?

Iako su mnogi hrvatski vjernici pošli u domovinu i u krugu svojih najbližih proslavili Božić, nisu crkve u našoj misiji zjapile prazninom. Naprotiv, bile su još punije nego u Došašću. Na Badnju večer bilo je svečano u Zürichu. U prepunoj crkvi sv. Josipa, prije početka božićne mise, djeca su pod ravnanjem s. Zore izvela vrlo uspješni dvadesetminutni božićni igrokaz - Isusovo rođenje. U jaslicama je ležalo živo dijete (Matej), koje su djeca i odrasli s oduševljenjem promatrali. Skoro sve isto, samo s drugim izvođačima - djecom, ponovljeno je u Wettingenu u prepunoj crkvi sv. Antuna prije sv. mise. Umjesto lutke u kolijevci je bio mali (Filip) koji je obavio svoju ulogu upravo onako kako to i dolikuje glavnom večeri. U Winterthuru je bila dobro posjećena ponoćna misa. Sva su mjesta bila ispunjena. I na dan Božića crkva sv. Josipa u Zürichu u 12 sati bila je dupkom ispunjena - u Wettingenu, Winterthuru i Horgenu mnogo manje. U drugim mjestima je bio manji posjet.



Mali Matej u „jasticama“, dočarao nam je Malog Isusa

Misa u Stäfi 1. subote u mjesecu u 19.15 sati

Susretljivošću mjesnog župnika vel. Vogta od 5. veljače 2000. godine slavit će se sv. misa na hrvatskom jeziku i u Stäfi. Hrvatski vjernici s istočne strane Züričkog jezera imaju mogućnost jednom mjesečno biti zajedno na euharistijskom slavlju u župnoj crkvi, ali i nakon misnog slavlja uz čašicu druženja u župnoj dvorani. U veljači i u ožujku odaziv je bio veći od očekivanoga. Riječ je o hrvatskim vjernicima koji su rasprostranjeni u više naselja od Zollikonona do Uerikonona i Hombrechtikonona. Osim misnoga slavlja jednom mjesečno želimo biti vjernicima toga područja na usluzi i na drugi način: krštenja, vjenčanja, razgovori, posjeti, eventualna HDŠ (vjeronauk). Budući da će misa biti samo jednom mjesečno, savjetujemo im da preostale tri nedjelje pohađaju misna slavlja u Zürichu ili u Usteru, Waldu ili Joni, a mogu i s druge strane jezera, u Pfäffikon (SZ) ili Horgen. Kada je riječ o krštenjima, vjenčanjima i vjeronauku u HDŠ i pripravi za krizmu i Prvu pričest, nadležan je Zürich (misija).

Zajednica žena - Zürich

ZŽ iz Züricha održala Godišnju skupštinu 4. ožujka 2000. u Misiji. Od ožujka 1999. do dana Godišnje skupštine žene su organizirale nekoliko susreta s korisnim predavanjima, a i na karitativnom planu bile su vrlo aktivne. Sav prihod od 11.415,85 franaka (prodaja kolača u crkvi sv. Josipa nakon misnog slavlja, u Dietikonu na Danu zajedništva, u Einsiedelnu na hodočašću, te od prodaje žita i sl.) poslan je siromašnim obiteljima. Iskrena hvala.

Proslave (planirane)

Wald: 25. lipnja 2000. u 16.00 sati
 Thalwil/Gattikon i Horgen: Dan HDŠ, 01. srpnja 2000.
 Zürich: 14. svibnja je Prva pričest i ta svečanost zamjenjuje sve proslave Majčinog dana.
 EINSIEDELN: RUMENI LIST - 9. rujna 2000. godine.
 Dietikon: Dan zajedništva - 17. rujna 2000. godine.

HRVATSKI KATOLIČKI CENTAR

Čini se da je sada sve jasno. Anкета nije donijela očekivani rezultat, ali ni razočaranje. 25% je odgovorilo na anketni listić. Očekivalo se (ni)je mnogo više. Ipak, anketa je pokazala da je Hrvatima na području Zürichu i Badena Hrvatski kulturni i pastoralni centar vrlo potreban. Oni koji nisu poslali anketni listić, vjerojatno isto tako misle. Čak se iz dvadesetak poslanih anketnih listova (koji su zaokružili NE) da zaključiti da bi bio Centar potreban, ali vremena za jednu takvu gradnju nisu naklonjena. Slažemo se s njima samo djelomično. I prošla vremena su bila još teža i još manje naklonjena. Bilo nas je manje, a k tome svatko je nešto gradio u domovini s namjerom da će doći dan povratka i onda dobar dio svoga života provesti u vlastitoj kućici. Kuća je doduše sagrađena, ali se ostatak života provodi ovdje. Oni koji su trebali biti vlasnici, odnosno baštinici - djeca i unuci! - ne žele se vratiti, kod nekih roditelja, čak ni navratiti u sagrađenu kuću.

Zar su nam političke prilike u domovini prije dvadesetak godina bile naklonjene? Bili smo špijunirani na svakom koraku i etiketirani ovim ili onim imenom. Bi li se oni složili s jednim Hrvatskim centrom u Zürichu? Jedva su prihvatili Kulturnu zajednicu s HRVATSKIM predznakom. Zar oni ne bi pronašli nekakav Haag?!

Nama je potreban Hrvatski kulturni i pastoralni centar. U posljednjih deset godina kršteno je na području misije Zürich 1000 djece. Vjerojatno je rođeno još više i negdje drugdje kršteno. Zar se ne bi isplatio i za samo 1000 mladih Hrvata, za desetak godina već švicarskih građana! graditi jedan takav centar u kojem bi mogli njegovati jezik svojih roditelja, kulturne i vjerske običaje i još biti bolji građani ove zemlje? Ostali ovdje ili se vratili jednoga dana u domovinu, Centar bi mogao biti koheziona i integrirajuća snaga među Hrvatima, a i Švicarcima. Sve što je dobro, lako je integrirati u dobro. Iako još nije donešena odluka o (ne)gradnji, ljudi nas žele upozoriti i velikim i malim prilozima da se odlučimo:

Dinko Ikić, Wallisellen: 1000.-, T. Perović (SH): 1000.-, Budimir-Bekan (Zürich): 20.-, V. Arbanas (Baden): 100.-, Josip Kudrinovski (Winterthur): 20.-, Marija Tomas (Dietikon): 20.-, T. Čolić (Bülach): 50.-, D+V Čukulin (Neuenhof): 100.-, Z. Raštovani (Baden): 25.-, Kata Gutić (Zürich): 150.-, Vladimir Zrna (Uster): 100.-, Pavo Anđelić (Zürich): 30.-, Zvonko Lovrić (Langnau a. A.): 50.-, Mara Pupić-Bakrač (SH): 300.-, F. Župan (Zürich): 20.-, S. Skender (Zürich): 20.-, Ana Barešić (Zürich): 300.-, Ana Galić (Uetikon a. S.): 50.-, Ilija Milić (Unterengstringen): 50.-, Stanko Leko (Baden): 50.-, Branka Baumgartner (Schwerzenbach): 50.-, Jure Stanić (Zürich): 100.-, ob. Jemrić (Feldmeilen): 40.-, M+V Makanec (Untersiggenthal): 50.-, Mate Vrdoljak (Zürich): 20.-, Janja Vukovac (Freienstein): 20.-, Mladan Tonšić (Adliswil): 50.-, Luka Tolić (Zürich): 30.-, M. Bukovac (Dietikon): 50.-, A. Bošković-Ivanković (Pfäffikon ZH): 30.-, Davor Kuprešak (Schlieren): 50.-, D. Ivanković (Nussbaumen b. Baden): 200.-, Branko Čobanović (Bachenbüelach): 100.-, Ilija Jerković (Birmenstorf): 20.-, Anto Bodul (Schlieren): 50.-, Ivan Rukavina (Zürich): 100.-, Mara Bilić (Neuenhof): 100.-, Miše Babić (Horgen): 40.-, Katarina Meier (Regensdorf): 50.-, Viktor Raković (Spreitenbach): 50.-, Zvonko Stjepanović (Zürich): 50.-, A. Curto (Niederglatt): 40.-, Zlatko Solomun (Domat/Ems): 1000.-, HKM Zürich: 20.000.-

UBS - HRVATSKI KATOLIČKI CENTAR
 Konto Nr. 270-N6613310.1
 8003 Zürich-Wiedikon
 Kath. Kroatienmission

Hrvatska katolička misija
Kleinriehenstrasse 53, 4058 Basel

telefon/fax 061/692 76 40

misionar: fra Berislav Kutle
suradnica: Štefica Karabaić

●Raspored misa

- BASEL: crkva sv. Mihaela, Allmendstr. 34, svake nedjelje (ljeti u 17.00, a zimi u 16.00 sati).
- LIESTAL: crkva Bruder Klaus, Mûlemattstr. 3, svake nedjelje u 13.00 sati.
- CORNOL: crkva sv. Vincenta, svke 2. i 4. subote u mjesecu u 17.30 sati.

Misijske obavijesti

USKRSNA ISPOVIJED

Cornol: subota, 8.04.2000 u 16.00 sati
Basel: petak, 14.04.2000 u 18.00 sati
Liestal: svake nedjelje u korizmi pola sata prije sv. mise

OBREDI VELIKOG TJEDNA

Veliki petak - Basel, 21.04.2000. u 17.00
Vel. subota - Basel, 22.04.2000. u 21.00

USKRS

23. travnja 2000. Svete mise kao i svake nedjelje u godini

Prva pričest

Basel - nedjelja, 07. 05. 2000.
u 13.00 sati

Misijska statistika u 1999. godini

Krštenja: 36 (15 dječaka i 21 djevojčica)
Prvopričesnika: 27 (12 dječaka i 15 djevojčica)
Krizmanika: 36 (15 dječaka i 21 djevojčica)
Vjenčanja: 15
Smrtni slučaj: 2 djece

U 28 godina Misije do kraja 1999. godine bilo je:

Krštenja: 908 (451 muških i 457 ženskih)
Vjenčanja: 191
Krizmanih: 199



Sretan Uskrs!

Iz Misijske kronike

Dan stranaca - Tag der Völker

●Dan stranaca - Tag der Völker, slavili smo u nedjelju, 14. studenoga 1999. u crkvi St. Joseph u Baselu zajedno s Talijanima, Španjalcima i domaćinima Švicarcima. Sudjelovanje pojedine nacionalne skupine pokušali smo pravedno podijeliti. Mi Hrvati smo pjevali dvije pjesme, čitali jedno čitanje, dvije molitve vjernika i jedan dio u kanonu sv. mise. Svi prisutni svećenici održali su kratke propovijedi na svom jeziku. Sve se lijepo odvijalo po zacrtanom programu, međutim, dobija se dojam da ovakvi višenacionalni vjerski skupovi, premda se održavaju samo jednom u godini, ne privlače veći broj vjernika u crkve.

Sveti Nikola

●Tradicionalni dječji blagdan sv. Nikole proslavili smo u subotu, 4. prosinca 1999. u župnoj dvorani Allmendhaus u 10.30 sati. Učenici HDŠ, koji već više godina koriste ovu župnu dvoranu i za dopunsku nastavu i za vjeronauk, pozdravili su sv. Nikolu prigodnim pjesmama i recitacijama, a zatim je sv. Nikola pozdravio djecu i podijelio im darove. Djecu su, kao i uvijek dosada za ovakve prigode, dobro pripremile i uvježbale: gospođa Mirjana Tutić, učiteljica u HDŠ i gospođa Štefica Karabaić, misijska suradnica. U dvorani je toga dana bilo 290 djece.

Predbožićna ispovijed

●Predbožićna ispovijed, pored uskrsne, svakako je važan događaj u jednoj župi ili misiji, a i vjerni pokazatelj kvalitete vjerničkog duhovnog života. Nas svećenike-misionare, koji smo najprije poslani za svojim pukom kao čuvari vjere i odgojitelji u vjeri, posebice raduje kad vidimo u svojim misijama povratak vjeri i Crkvi onih koji su se bili ohladili ili zanemarili da sada življe sudjeluju u crkvenom i vjerskom životu, a posebice u češćem primanju sakramenata sv. ispovijedi i pričesti. Bez tih sakramenata ne može se zamisliti pravi vjerski život. U svakom slučaju to su i i vidljivi znaci vjerskog obraćenja. S radošću pratimo, bilježimo i izvješćujemo o stalnom laganom porastu onih koji se ispovijedaju pred Božić i Uskrs.

●Pred Božić se ispovjedilo:

Basel 657
Cornol 51
Liestal 100

Ukupno u svim mjestima 808 ispovijedi.

Mlada misa u Bernu

Iako je rijetko, Bogu nije nemoguće. Bog nađe svoje glasnike i u Švicarskoj koja je duboko zašla hedonističkim putem življenja. Roditelji Augustin Krčmar i Elisabeth Lüthi u Kirchbergu, odgojili su četvero djece. Manuela se udala, a ostalih troje odabralo je cijelim životom propovijedati Evanđelje u redovničkom pozivu. Kći Monika - č. s. Mirjam sada radi u Africi u Kamerunu - članica je "Marijine zajednice - Oaze mira". Sin Vladimir - brat Gabriel u istoj zajednici - trenutno u Italiji. A Thomas, redovničko ime p. Josip (p. Josef) - zaređen je za svećenika u Brazilu u Quixadi, poslije studija u Luzernu i Rimu. Sve troje su u istoj "Marijinoj zajednici - Oazi mira", i po više mjeseci su proveli u Zajednici u Međugorju. To je veliki plod Gospe Međugorske.

12. prosinca 1999. godine u 9,30 pater Josip je slavio prvu svetu misu u roditeljskoj župi sv. Petra i Pavla u Utzenstorfu, a poslije podne u 17,00 sati u pratnji superiora, roditelja, brata i sestara u našoj misijskoj zajednici u Bernu. U punoj crkvi uz misijski zbor pjevao je i župni zbor iz Utzenstorfa i to misu na latinskom jeziku. Za oltarom je upečatljivo p. Josip izgovarao i pjevao misne molitve na hrvatskom jeziku, dok su mu asistirali fra Ante i p. Giovanni, superior njihove zajednice. Na kraju doživljenog porazgovarao pred oltarom s č. s. Mirjam, bratom Gabrielom i p. Josipom. Posvjedočili su nam poziv koji im je Bog uputio, a oni s vjerom prihvatili i žive. Slavlje tog dana se završilo u prostorijama našeg centra. Manji broj vjernika (radi ograničenog prostora) podijelio je zalogaj i podigao čašu nazdravljanja sa slavljeničkom obitelji Krčmar. Jer već ujutro brat Gabriel ide u Italiju, p. Josip za Brazil, a č. s. Mirjam u Kamerun. Bogu hvala! Hvala roditeljima Augustinu i Elisabethi i hvala njihovoj kršćanskoj odgojenoj djeci.



Za vrijeme mlade mise u HKM u Bernu

Hrvatska katolička misija

Quartiergasse 12, 3013 Bern

telefon 031/331 56 52

faks 031/332 12 48

natel 076/541 70 19

internet <http://members.tripod.de/HKMBern>

Hrvatski katolički centar

Seidenweg 3, 3012 Bern

misionari: **fra Ante Pranjčić**

fra Šimun Čorić

suradnica: **Ruža Radoš**

● Raspored misa

● **BERN:** Heiligkreuzkirche, Kastelweg 7, uz Tifenauspital, svake nedjelje u 17.00 sati.

● **BIEL:** Pfarrkirche Christ König, Geyisriedweg 31, svke 2. i 4. nedjelje u mj. u 12.00 sati.

● **LANGENTHAL:** župna crkva sv. Marije, svake 1., 3. i 5. nedjelje u mj. u 12.00 sati.

● **TRIMBACH:** crkva sv. Mauricija, svake 2. i 4. nedjelje u mjesecu u 12.00 sati.

● **SOLOTHURN:** crkva sv. Marije, Allmendstr. 60, svake nedjelje u 14.30 sati.

● **THUN:** crkva sv. Marije, Kapellenweg 9, svake nedjelje u 14.30 sati.

● **MEIRINGEN:** župna crkva Guthirt, Hauptstr., svakog 1. utorka u mjesecu u 19.30 sati.

● **INTERLAKEN:** župna crkva Heilig-geist, Schlossstr. 6, svakog 2. četvrtka u mj. u 19.30 sati

Misijske obavijesti

PREDSUKRSNA ISPOVIJED

Meiringen	04.04. u 19.00
Thun	11.04. u 18.00
Bern	12.04. u 18.00
Interlaken	13.04. u 19.00
Langenthal	15.04. u 13.30
Biel	15.04. u 17.00
Wengen	19.04. u 2.30

Majčin dan

6. 05. 2000. u Thunu u 16.00 sati

Prva pričest

21. 05. 2000. u Bernu u 11.00 sati

Vrijedno zabilježiti

● Zajednica žena iz Berna je imala 13. studenoga 1999. vrlo uspješnu zabavnu večer za siromašne u domovini.

I iste večeri (13.11.) je bila puna dvorana i u Thunu poslije sv. mise na zabavi u organizaciji ZŽ iz Thuna.

● Turnir "Duvanjskih rosa", i Plava noć Slavonije, koji je pozdravnim govorom otvorio fra Ante 20. studenoga 1999. bijahu na zadovoljstvo svih sportaša i publike.

● Na svečanostima Nikolinja gostovali su u Bernu, 5.12.99. i Langenthalu, 4.12.99. iz kazališta "Duga" iz Zagreba gosp. Slavica Jukić i Ladislav Tulač i izveli komad za djecu "Šuma Striborova" I. B. Mažuranić. Hvala im!

● Zajednica žena iz Thuna je na godišnjoj skupštini 15. siječnja 2000. izabrala novo vodstvo: N. Matić, M. Kukuruzović, K. Dadić, M. Baković. Čestitamo i neka ih vodi Duh Sveti u njihovom radu.

Pogled u proteklju 1999. godinu

Bijaše plodna ta godina dana. Samo u kantonu Bernu slavljeno preko 220 sv. misa s propovijedu, ispovjedenjeno preko 1520 osoba. U cijeloj Misiji su krštene 73 osobe, krizmano 54, vjenčano 12 parova, prvu pričest primilo 49, a blagoslov obitelji zatražilo preko 700. Slavili smo Majčin dan u Thunu, Solothurnu i Langenthalu; Nikolinje u Bernu, Thunu, Langenthalu i Bielu, Solothurnu i Trimbachu, a poklade u Bernu. U Meiringenu se smanjuje broj obitelji. U Interlakenu je vrlo živo i Zajednica se malo povećala. Uz nenametljivo zalaganje obitelji P. i N. Babić prikupili su za siromašne 1.500.- CHF na svojim sastancima uz kavu. U Bielu ide na bolje, a bračni par Hađikan je neumoran u surađivanju. Od kave su prikupili za siromašne 800.- CHF. U Thunu i Bernu su pastoralna vijeća vrlo aktivna: od misnih čitanja i pjevanja do organiziranja raznih svečanosti. Hvala svima!

U kraljevskom gradu - Jajcu

Tu u samostanu sv. Luke počivaju kosti posljednjeg bosanskog kralja Stjepana Tomaševića, kojega su Turci ubili na prijevazu 1463. godine i zauzeli grad. Ali će se već dvije godine kasnije grad osloboditi uz pomoć ugarskog kralja Matije Korvina i kroz 62 godine biti središte banovine. Dva su važna čimbenika za Bosnu: bosanski fratri i bosanski kraljevi (od Kulina Bana do Stjepana Tomaševića i Majke kraljice Katarine). Sami su bili Hrvati i dokazuju da je do dolaska Turaka u Bosni živio i vladao samo jedan narod - hrvatski narod.

Jajce se spominje od 1396. godine kad gradom vlada i tvrđavu podiže Hrvoje Vukčić Hrvatinić. Početkom 15. st. postaje prijestolnica bosanskih kraljeva. Najveći uspon postiže za Stjepana Tomaša, koji podiže kapelu i kraljevski dvor 1475. Konačno 1527. godine Turci zauzimaju Jajce i uključuju ga u Bosanski sandžak i postaje središte kadiluka.

Po popisu iz 1991. godine općina Jajce je imala 45.007. Od toga je bilo 35,1 % Hrvata (15.811 osoba), 38,6 % Muslimana i 19,2 % Srba. U rujnu 1995. hrvatske snage su oslobodile Jajce. Preko 12.000 Hrvata se

Bakovići kao Betlehem

Šest članica "Zajednice žena iz Thuna" (A. Bošnjak, A. Leutar, K. Dadić, M. Baković, N. Matić, K. Mađura) su pohodile zavod kod Fojnice u kojem se nalazi 308 štćenika raznih nacionalnosti i vjera. Odvezle su im pomoć u materijalu (od higijenskih potrepština, posteljine, krevetnih podmetača i pokrivača, invalidskih kolica i podupirača do svijeća i slatkiša) i dale u novcu preko 20 tisuća DM. Upravitelj I. Markija i ostalo osoblje zavoda bili su zatečeni tolikom dobrotom, požrtvovnošću i domišljatošću naših vjernika. Predsjednica A. Bošnjak će zabilježiti: "Ispraćeni sa zahvalnošću svih, štćenici su nam mahali s uzvikom: 'Dođite nam opet!'".

Njima ili nekom drugom, odluka je na nama. Važno je da naša srca budu otvorena za druge i da naše ruke budu raširene za bližnjega u potrebi. Naš povratak bijaše pun upečatljivih dojmova i doživljaja. Prepričavale smo puno toga, dok je J. Šimić upravljao velikim kombijem". Zar to nije put mudrih koji žive Evanđelje: "Što učiniste jednom od najmanjih, meni (Kristu) učiniste" (usp. Mt 25,40)?



Još jedna fotografija prije polaska

vratilo na svoja spaljena ognjišta. Preko sto obitelji je s više od 4 djece. Novčano su u vrlo velikoj oskudici. U srijedu 26. siječnja o.g. dostavljena im je pomoć od 35.000.- DM. Ovih dana je upućeno još dodatnih 2.500.- DM. Majka A. Ljušanin u zahvalnom pismu piše: "Vaša dobrotu nas je vrlo obradovala i ulila nadu u naša srca da dobri ljudi još uvijek postoje i da pod ovim nebom ima sreće za sve ljude". □



Fra Ante u Jajcu daruje onima kojima je trenutno najpotrebnije.

Hrvatska katolička misija

Paradiesstrasse 38, 9000 St. Gallen

telefon 071/277 83 31
faks 071/277 83 36

misionar: **fra Vladimir Ereš**
suradnica: **s. Ivanka Darojković**

●Raspored misa

- ST. GALLEN:** kath. Pfarrkirche St. Fiden, Greithstrasse, svake nedjelje u 17.30 sati.
- JONA:** kath. Pfarrkirche (St. Franziscus) u Kempratenu, svake nedjelje u 12.00 sati.
- WIL:** Kapuzinerkirche (St. Antonius), svake 2. i 4. subote u mjesecu u 18.30 sati.
- BALGACH:** kath. Pfarrkirche, svake 1. i 3. subote u mjesecu u 18.30 sati.
- HEIDEN:** kath. Pfarrkirche, svake 4. subote u mjesecu u 16.30 sati.
- NIEDERUZWIL:** kath. Pfarrkirche, svakog 1. petka u mjesecu u 19.00 sati.
- APPENZELL:** Kapuzinerkirche, Hauptgasse 49, po dogovoru

Misijske obavijesti

USKRSNA ISPOVIJED

- 25. 03. 2000. - Heiden u 16.00 sati (u 16.30 sv.misa)
- 08. 03. 2000. - Wil u 18.30 sati
- 11. 04. 2000. - St. Gallen, 18 sati
- 13. 04. 2000. - Jona u 18 sati
- 15. 04. 2000. - Balgach u 17.30 sati (u 18.30 sv.misa)
- 18. 04. 2000. - Appenzell u 18 sati (u 19 sv.misa)

PUT KRIŽA

Kroz cijelu korizmu, na početku svih svetih misa, skraćeni put križa.

VELIKI TJEDAN I USKRS

Veliki petak: St. Gallen, obredi u 19 sati.
Velika subota: St. Gallen, 17.30 Križni put, priprema za uskrsno jutro i blagoslov jela.
Uskrs: U Joni i St. Gallenu sv. mise u uobičajeno vrijeme (U Joni nakon sv. mise blagoslov jela).

Prva sveta ispovijed

- 11. 05. 2000. - Jona u 17.00 sati.
- 12. 05. 2000. - St. Gallen u 17.00 sati.

Prva sveta pričest

- 14. 05. 2000. - Jona u 12.00 sati.
- 14. 05. 2000. - St. Gallen u 16.30 sati.

Hodočašća i izleti

- 25.- 28. 05. 2000. -hodočašće misijskih suradnika u Padovu (Veneciju)
- 01.- 04. 06. 2000. -hodočašće mladih u Rim
- 10. 06. -molitveni izlet žena u Wigratzbad
- 17.- 18. 06. 2000. -hodočašće u Einsiedeln
- 22.- 26. 06. 2000. -hodočašće u Podmilačje (Jajce) i Međugorje
- 15.- 17. 09. 2000. -izlet ministranata u Pariz
- 02.- 14. 10. -hodočašće u Svetu zemlju i Egipat

Statistički podaci u 1999. godini

Tijekom godine slavljeno je 188 sv. misa s propovijedima, (16 misa za misijske suradnike, narod, dobročinitelje i prijatelje, 162 mise na nakanu vjernika). Kršteno je 34 djece, a Prvoj sv. ispovijedi i pričesti pristupilo je 42 djece. Krizmanika je bilo 51. Za vjenčanje je pripremljeno 20 parova, a 13 ih se vjenčalo u Misiji. Posjetili smo 18 bolesnika i vodili 2 sprovoda. Tijekom godine posjećeno je ili blagoslovljeno 580 obitelji, odnosno domova i ispovjedeno preko 2500 osoba. Vjeronauk je održavan na 6 mjesta. Fašnik je bio na 3, Majčin dan na 3, Nikolinije na 4, a Dan naroda na 5 mjesta. Uz zajednička hodočašća u Einsiedeln organiziran je godišnji molitveni izlet Zajednice žena u Wigratzbad, Njemačka, jednodnevni izlet ministranata u Europapark kod Freiburga, također u Njemačkoj. Uveden je vjeronauk za mlade na 2 mjesta. **Ovo je samo djelić svega onoga što Misija pruža tijekom godine svojim vjernicima.**

Hrvatska televizija snimala Misiju

Na proslavi Nikolinja i na sv. misama ugostili smo ekipu HTV iz Zagreba. Boravili su u našoj zajednici 4 dana i snimili dosta programa a posebno emisiju «Božić u tuđini» koja je posvećena našoj zajednici, te emitirana nekoliko puta na svim televizijskim programima Hrvatske televizije.

Pokladne priredbe

Uprilježene su i pokladne priredbe u Balgachu, St. Gallenu (Gossau) i Joni (Hombrechtikon ZH).

- U Balgachu je bilo redovito misno slavlje koje je predvodio fra Petar Karajica, iz župe Kotor Varoš. U žup. dvorani je priređen i prigodni program.
- U Gossau su pripremili HDŠ i sestra Ivanka. Nastupila su i djeca s folklornim točkama. Poznati hrvatski pjevač Zdravko Škender zabavljao je cijelu večer. Organizirana je i bogata tombola.
- Jona (Hombrechtikon). Na području kantona Zürich u Hombrechtikonu ponovilo se u prepunoj dvorani sve ono što se dogodilo dan ranije u Gossau. Nastupila je "Ševa", tamburaški sastav.



Na slici gore: mladi, a dolje „veliki folklorashi“



Kratke vijesti

- Fra Lovro Gavran**, bosanski franjevac na službi u Albaniji, slavio s nama sv. misu.
- FraPetar Karaica župnik župe Kotor Varoš, održao je propovijed, susreo se s vjernicima. Za popravak župske crkve i kuće sakupljeno je oko 15.000 DM.
- Don Mihovil Zrno, župnik župe Prisoje kod Tomislavgrada. Slavio je zajedno s fra Vladom sv. misu. Nakon mise zadržao se s vjernicima svoje župe u srdačnom razgovoru.
- Osnovan je VIS u St. Gallenu. Nastupio je na misi mladih. Prvi dojam je dobar.
- U Wilu 35. godišnjicu braka proslavili Dragutin i Jolanda ŠANTAK. Uvijek su radili u Misiji i s Misijom. Čestitamo!
- Od Nove godine svake 2. i 4. nedjelje sv. misa u Wilu. Odaziv vjernika je dosta velik (170). Poslije Uskrsa ćemo slaviti jednom u Wilu a drugi put u Niederuzwilu - naizmjenično!

Nikolinje 1999. godine

Balgach: Svečanu sv. misu pratili su pjevanjem naši najmlađi. U dvorani je slijedio nastavak slavlja uz prigodni program HDŠ i naše Misije, posebno uz s. Ivanku koja je prvi put priredila dječji glazbeni blok. Sv. Nikola ju posebno razveselio najmlađe. Nakon toga vokalno-instrumentalni sastav je upriličio veselice za 300 gostiju.

Jona (Hombrechtikon): Na području misije Zürich upriličili smo ovogodišnje Nikolinje. I ako je bio petak, odaziv iznad očekivanja. Podijeljeno je preko 200 darova. Izveden je šarolik i bogat program. Nastupio je dječji zbor i orkestar pod ravnanjem s. Ivanke (preko 100 djece u zboru); dječja folklorna grupa (podijeljena u dvije podgrupe - oko 50 djece); folklorna grupa odraslih (mladi i seniori). Nastupila je Hrvatska dopunska škola iz Rapperswila. Mate Bulić je sa svojom grupom održao cjelovečernju veselice.

St. Gallen: Sutradan u St. Gallenu radi smrti predsjednika Dr. Franje Tuđmana veselice nije bilo. Međutim u nedjelju na sv. misi koju je snimala HTV proslavili smo Nikolinje. Nastupio je naš Tamburaški sastav «Ševa», dječji zbor, vokalno instrumentalni sastav. To je bila iznimka jer je iskorištena rijetka prigoda ugošćivanja HTV-a. Recitacije i pjesme o sv. Nikoli, te podjela prigodnih darova i svečano slavlje sv. mise bili su posebno dostojanstveni i pobožni. □

Hrvatska katolička misija

Matthofring 2/4, 6005 Luzern
telefon 041/360 04 47; 041/360 15 04
faks 041/360 01 73

misionar: **fra Stanko Banožić**
suradnica: **s. Berhmana Galić**

● Raspored misa

- **LUZERN:** crkva sv. Karla, St. Karlstrasse, svake nedjelje i zapovjedne svetkovine u 12.00 sati.
- **ENGELBERG:** Pfarreiheim, u blizini kolodvora, svakog 1. četvrtka u mj. u 20.00 sati.
- **SARNEN:** Dorfkapelle, u sredini mjesta, svake 2. i 4. nedjelje u mj. u 9.00 sati.
- **SCHENKON:** kapelica u Begegnungszentrumu, svakog 1. i 3. petka u mj. u 19.00 sati
- **WIGGEN:** Maria Empfängnis, svake 1. nedjelje u mjesecu u 17.00 sat.

Misijske obavijesti

USKRSNA ISPOVIJED

Luzern, (St. Karl) - 11.04. 2000. u 18.00 sati i svake nedjelje pola sata prije mise.
Engelberg, 6.04. 2000. u 19.15 sati
Sarnen, 9.04. 2000. u 08.15 sati
Schenkon, 7.04. 2000. u 18.15 sati
Wiggen, 2.04. 2000. u 16.15 sati

PUT KRIŽA

Kroz korizmu -Put križa **svake subote** u našem novom centru Matthofring 2, u 19.00 sati.

OBREDI VELIKOG TJEDNA

Veliki petak

21.04. 2000. - Obredi u crkvi St. Karl u 18.00 sati. U 17.00 prigoda za ispovijed.

Velika subota

22.04. 2000. - Uskrsno bdjenje u crkvi St. Karl u 23.30. Poslije mise blagoslov jela.

Prva pričest

7. 05. 2000. u crkvi sv. Karla u 12.00 sati

Nikolinje 1999. godine

U subotu 4. prosinca 1999. u župnoj dvorani župe Kraljice krunice u Ebikonu svečano je proslavljeno Nikolinje '99. Dvorana je bila prepuna i mnogi su se vratili jer više nije bilo slobodnih mjesta. U suradnji Misije i HDŠ djeca i mladi su pripremili bogat program. Posebno je bio zapažen nastup dječjeg zbora, koji je otpjevao nekoliko prekrasnih nikolinjskih i božićnih pjesama. Sv. Nikola je svojim darovima obradovao one najmlađe, a bilo ih je oko 280. Gost večeri bila je grupa "VIKEND" iz Züricha. MV je i ovaj put besprijekorno organiziralo slavlje. Hvala svima koju su doprinijeli da ovo slavlje protekne u najboljem redu!

Novi Centar

Nakon dugogodišnjeg i ustrajnog traženja prikladnih prostorija za potrebe Misije, konačno smo dobili prostorije o kakvim nismo mogli ni sanjati. Blagoslov i svečano otvaranje misijskog centra, uz mnoštvo vjernika i naših gostiju, bilo je u subotu 26. veljače 2000. Bio je to dan "otvorenih vrata" za sve. Blagoslov je obavio nacionalni delegat za hrvat. dušobrižništvo u Švicarskoj i voditelj HKM Zürich fra Karlo Lovrić. Na prigodnom slavlju je bio nazočan i fra Ante Pranjić – voditelj HKM Bern, te misijske suradnice iz Züricha: s. Zora Jažo, Mirjana Juričić i Slavica Mišić. Još su bili nazočni: župnik župe sv. Karla, Andreas Bitzi, predstavnici Ausländerseelsorge i njihov pred. tiska kantona Luzern, Obwalden i Nidwalden, predstavnica SKAF-a, Frau Priska Kunz, stanovnici četvrti Matthof i dr. Svoj opravdani nedolazak na ovo prigodno slavlje ispričali su ostali misionari i misijski suradnici/ce. Prije samog blagoslova nazočne je pozdravio voditelj misije fra Stanko Banožić i dao riječ mjesnom župniku Rafaelu Morantu. Obraćajući se nazočnima fra Karlo je naglasio važnost misijskih prostorija za uspješan rad i život misijske zajednice. Fra Stanko je zahvalio svima, a posebno predstavnicima Ausländerseelsorge iz Luzerna, za pomoć koju su pružili pri traženju i dobivanju prostorija. U kratkim crtama iznio je povijest HKM Luzern. Na prigodnoj svečanosti bio je nazočan i uputio nekoliko riječi regionalni dekan Dr. Max Hofer. Biranim i toplim riječima nazočnima se obratio i predsjednik Delegiertenversammlung Retus Caduff. Nazočne je pozdravio i predsjednik MV gosp. Ivić Žilić, a program je vodila Đurđica Žilić. Misijski zbor i folklorno društvo «KOLOVRAT» iz Luzerna priuštili su trenutke radosti. Poslije službenog programa uslijedio je APERO. Vrijedne domaćice i članovi misijskog vijeća, kao i mnogi drugi, dobrom organizacijom i posluživanjem su sve ugodno iznenadili. Velika i iskrena hvala svima!

Centar HKM Luzern nalazi se u lijepoj i mirnoj četvrti grada Luzerna Matthofu. U sklopu tog centra imamo: kapelicu Bruder Klaus, višenamjensku dvoranu s potrebnim popratnim prostorijama (kuhinja, ostava i sanitarni čvor), ured i knjižnicu. Nadam se da ćemo ove prostorije na najbolji način koristiti i da će ovaj centar u pravom smislu riječi biti pastoralni centar. Posebno mi je draga kapelica u kojoj ćemo moći češće slaviti sv. misu, krstiti djecu, obavljati svibanjske i listopadske pobožnosti i organizirati druge molitvene susrete.

U velikoj dvorani, uz predhodnu rezervaciju, obitelj može slaviti krštenje djeteta, Prvu pričest, krizmu i sl. □

SVIBANJSKA POBOŽNOST

U kapelici Bruder Klaus (u našem novom centru) svake srijede i subote u 19.00 sati.

Srebrni jubileji

Početak godine proslavili su sv. misom u krugu svoje obitelji 25. obljetnicu crkvenog vjenčanja:

● **Ivka i Drago Suvalj** - 15.01. 2000. u crkvi sv. Karla i

● **Ivka i Franjo Bosnić** - 05.02. 2000. u kapelici Bruder Klaus.

Neka im bude sretno i neka ih Bog i ubuduće prati svojim blagoslovom na njihovom životnom putu! Lijepo je i poželjno da ovakvih slavlja bude što više.

Pokladna zabava

Pokladnu zabavu smo slavili u dvorani našeg novog centra. Naš gosti su i ovog puta bili članovi "VIKEND-a" iz Züricha.

Majčin dan

Majčin dan ćemo slaviti u subotu 13. svibnja u dvorani naše misije Matthofring 2/4 s početkom u 17.00 sati. Želimo da to bude u pravom smislu obiteljsko slavlje uz program koji će pripremiti djeca i mladi naše Misije.

Hodočašće u Lourdes

U suradnji s HKM Zug hodočastimo za duhovske blagdane Majci Božjoj u Lurd. Polazak iz Luzerna je 11.06. 2000. u 16.00 sati, a povratak u petak 16.06. 2000. oko 20.00 sati. Cijena: 625.- franaka za odrasle. Za djecu do 5 godina 190.- i za djecu i mlade do 14 godina 545.- franaka. Dodatak za jednokrevetnu sobu je 90.- franaka. Molim sve zainteresirane da se što prije prijave - najkasnije do 1. travnja. Ako ne bude dovoljan broj prijavljenih, primat ćemo prijave i iz drugih misija.

Nova filijala u Wigenu

U nedjelju 2. siječnja 2000. svečanim misnim slavljem otvorili smo novu filijalu u Wigenu kod Escholzmatta. Misno slavlje je predvodio fra Stanko uz nastup misijskog zbora iz Luzerna. U mjesnoj crkvi Bezgrešnog začeća BDM slaviti ćemo sv. misu svake prve nedjelje u mjesecu u 17.00 sati

Radost zajedništva u Misiji - petero krštene djece!



Hrvatska katolička misija
Rue de la Borde 25, 1018 Lausanne
telefon 021/647 07 57
misionar: **fra Ivan Matijašević**
suradnica: **Vlatka Pavlinović**

● Raspored misa

- **LAUSANNE:** župna crkva St. Esprit, 21, ch. du Boisy, (nedaleko Olimpijskog stadiona), bus br. 2, svake nedjelje u 18.00 sati (zimi u 17.00 sati).
- **FRIBOURG:** kapelica župne crkve S. Pierre, svake 1. i 3. nedjelje u mj. u 10.15 sati.
- **NEUCHÂTEL:** kapelica Hopital la Providence, svake 1. i 3. subote u mj. u 18.00 sati.
- **YVERDON:** kat. župna crkva, S. Pierre, svake 2. i 4. nedjelje u mj. u 12.15 sati.
- **GENEVE:** župna crkva S. Nicolas de Flue, Montbrillant 57, svake 2. i 4. subote u mj. u 18.00 sati

Misijske obavijesti

VELIKI TJEDAN

V. četvrtak: (u kap. časnih sestara u 19.30)
V. petak: (Lausanne) u 17.00 sati

Malo statistike u 1999. godini

Bilo je 13 krštenja: 7 djevojčica i 6 dječaka. Četvero je kršteno u domovini (3 djevojčice i dječak), 3 vjenčanja u Misiji i 2 u domovini. Sakrament, sv. Krizme primilo je 8 mladih i 3 odraslih.

Prvu svetu pričest primilo sedmero, 5 djece i 2 odrasla, blagoslovljeno 150 obitelji. Za misijski Caritas pristigao je u božićno i pobožićno vrijeme 51 priloga naših vjernika. Neka ostane i zapisano po mjestima: Lausanne 24 = 1,265.-, Ženeva 11 = 490.-, Neuchâtel 7 = 335.-, Yverdon 5 = 240.- i Fribourg 4 = 170.- CHF. Svega 2,500.-. Svim darovateljima od srca hvala u naše osobno i u ime potrebitih kojima ćemo pomoć uručiti.

Za crkvu u župi Svilaj

Misijski suradnici u Yverdonu potaknuli su akciju prikupljanja pomoći za gradnju nove crkve u župi Svilaj u Bos. Posavini. Bilo je to točno na drugu nedjelju, 14. studenoga kad smo se u slavlju sv. mise sjetili i prvog, hrv. sveca sv. Nikole Tavelića čiji blagdan pada upravo na taj datum.

Nažalost, u crkvi nas nije bilo kao obično. Suradnici su lijepo kao i uvijek pripremili jelo i piće. Iako malobrojni darovali su i prikupili posebno svojim prilozima 1'440.- CHF i 50.- DM.

Njihov župnik g. fra Petar Andrijanić, brat našega čitača Ante zahvalio je riječima: "Zahvaljujemo Vama fra Ivane, kao i svim darovateljima na iskrenoj pomoći pri izgradnji župne crkve. Uz zahvalu želimo svima sretnu, uspješnu i blagoslovljenu Novu 2000. god."

Nikolinje i Iseljenički dan

Kao i dosadašnjih godina Misiju je pohodio sv. Nikola. Proslavili smo ujedno i Iseljenički dan. Započelo je u Neuchâtelu i Fribourgu, 4. 12. 1999. g. U Neuchâtelu je bilo dvadestero djece, a u Fribourgu 30-ak. U Fribourgu je program vodio fra Slavko, naš novi đakon, a učiteljica Kristina pomagala, a u Neuchâtelu fra Ivan. U nedjelju, 5. 12. u Lausanni sv. Nikola je obdario 60-ak djece. U Ženevi smo slavili na dan žalosti zbog smrti prvog predsjednika Hrvatske dr. Franje Tuđmana skromno, 11. 12. Bilo je 20-ak djece. I konačno u Yverdonu, 12. 12., preko 40 djece. Svugdje je bilo lijepo posječeno iako znamo da bi moglo biti i bolje.

Hvala sestri Elizabeti

Na dan proslave Nikolinja u Neuchâtelu, 4. 12. oprostila se od naše Zajednice časna sestra Elizabeta koja je 34 godine provela u Hopital Providence gdje i mi skoro toliko godina slavimo sv. misu na hrvatskom jeziku. Naime, sestra je bila sakristanka. Rekla je da će preseliti u Luzern za Božić prošle godine i da će je na toj službi zamijeniti sestra Renée. Misionar je u znak zahvalnosti sestri Elizabeti ispred naše zajednice darovao knjižicu o kardinalu bl. A. Stepincu i pozvao je na večeru u dvoranu. Budući da nije mogla prihvatiti poziv jer je imala obveze ona je najsrdačnije zahvalila i rekla da će misliti na Hrvate i moliti za Hrvatsku. Neka joj Bog podari snagu i zdravlje.

Vratio se u domovinu u Tisno

Naš dugogodišnji misijski suradnik g. Branko Barić rodom iz Tisnoga, dragulja hrv. mora, nakon 13 godina i 9 mjeseci boravka i rada u Švicarskoj vratio se u domovinu k svojoj obitelji. U Lausannu je došao u mjesecu ožujku 1986. To nije bilo prvo njegovo radno mjesto u tuđini. Na dan oproštaja 19. 12. poslije mise reče da je s 15. godina brodio na Talijanskom brodu da bi zaradio za svoju obitelj. Uručen mu je ček u vrijednosti od 300.- CHF koji je mogao podići u Media Marktu. Očito dirnut i pismenom zahvalnicom Misije zahvalio je za sve dobro što je proživio s nama. Bio mu ugodan i sretan boravak doma u svojoj obitelji i dao Bog da bude sve više onih koji će ga u povratku slijediti.

Prva pričest
Lausanne, 11. 06. 2000.
u 11.30 sati

Na Riviera COUP-u u Veveyu -pobjednik Hrvat

Početkom listopada u Veveyu je održana premijera juniora raznih kategorija u karateu (od 30-62 kg). Natjecanje je održano pod pokroviteljstvom saveznih sudaca. Okupili su se članovi klubova karatea iz Lausanne, Ženeve, Bulla, Fribourga, Basela i Schafhausena. Dvostruk je bio cilj ovoga turnira. Prvo privući publiku za novu olimpijsku disciplinu, a drugo naviknuti mlade na pravu borbu poštujući fair play i stroga pravila koreanskog načina karatea. Taj način borbe prvi put će biti na Olimpijskim igrama u Sydneyu 2000. godine. Na zadovoljstvo organizatora Riviera Coup je potpuno uspio. U kategoriji 40 kg naš ministrant Danijel Šimić rođ. 1988. sin Josipa i Ružice r. Marojević osvojio je prvo mjesto. Od srca čestitamo Danijelu na tom velikom uspjehu i želimo daljnje pobjede.



Iz Misijskog karitasa podijeljeno

Naše zadnje izvješće o Caritasu bilo je u božićnom broju 1999 god. Od tada pa do veljače 2000. izdano za potrebite: fra Anđelku Kamenčiću 200.-, fra Vlatku Soldi također župnik u Albaniji 200.-CHF. Na tečaju u Zagrebu i na odmoru misionar fra Ivan za potrebne izdaje 700.-, studentima u Fribourgu za Božić 150, zatvorenicima u Orbu i Ženevi 200.-, jednom prolazniku za Španjolsku 200.-, za Caritas BiH 200, za troškove pogreba u jednoj obitelji 500.-, za pomoć jednom bolesniku za operaciju 150.-, za drugog bolesnika na dijalizi 360.-, za obnovu kapelice u jednoj župi 100.-, za izgradnju crkve na Haitima 200.-, za grupu gimnazijalaca iz Splita s č.s. Darijom 1000.-, još jednoj župi darovano 100.-, za dvojicu bolesnika 500.-, za studenticu iz domovine 200.-, za potrebe brojne obitelji 200.-, za popravak kapelice časnih sestara na Širokom Brijegu 200.-, za potrebe jednog invalida u domovini 150.-, župi Notre Dame u Lausanni g. Pedru 100.-. Ukupno je izdano za sve to vrijeme 5'610.- CHF. Svi najsrdačnije zahvaljuju dobročiniteljima. I mi u Misiji! Bog vam svima platio.

Hrvatska katolička misija

Gartaweg 15, 7203 Trimmis GR

Postfach 35

telefon/fax

081/353 16 86

natel

079/418 20 67

misionar:

fra Ante Medić

● Raspored misa

● **CHUR:** Heiligkreuzkirche, Masanserstrasse, nedjeljom i zap. blagdanom u 17.00 (zimi u 16.00)

● **BUCHS:** kath. Pfarrkirche, svake nedjelje i zap. blagdana 12.15 sati.

● **SARGANS:** u kripti župne crkve, svake nedjelje i zap. blagdana u 10.00 sati.

● **ILANZ:** kath. Pfarrkirche, svakog 4.petka u mjesecu u 20.00 sati.

● **DAVOS:** kath. Pfarrkirche, svake 2. i 4. subote u mjesecu u 19.30 sati.

● **AROSA:** kath. Pfarrkirche, (Božić, Uskrs, ljeto) svakog 3. utorka u 20.00 sati.

● **PONTRESINA:** kath. Pfarrkirche, (Božić, Uskrs, ljeto) svake 3. srijede u mjesecu u 15.00 sati.

● **ST. MORITZ:** u kapelici u Dorfu, (Božić, Uskrs, ljeto) svake 3. srijede u mjesecu u 22.00 sata.

Misijske obavijesti

USKRSNE ISPOVIJEDI

U korizmi je sv. ispovijed pola sata prije sv. mise, a u određenim mjestima prema rasporedu. Molim Vas nemojte odgađati za Veliki tjedan.

24.03.2000. - **Ilanz** u 19.15 sati

04.04.2000. - **Arosa** u 19.30 sati

05.04.2000. - **Pontresina** u 14.30 sati

05.04.2000. - **St. Moritz** u 21.30 sati

08.04.2000. - **Davos** u 18.30 sati

09.04.2000. - **Chur** u 16.00 sati

15.04.2000. - **Buchs** u 15.30 sati

Sargans - svake nedjelje pola sata prije sv. mise.

VELIKI TJEDAN I USKRS

Cvjetnica - 16. 04. 2000.

Chur/Erlöserkirche, čitanje Muke Kristove i blagoslov grančica u 17.00 sati.

Veliki petak - 21.04.2000.

Chur/Heiligkreuzkirche, obredi u 17.00 sati.

Velika subota - 22.04.2000.

Chur/Erlöserkirche, **Uskrsno bdijenje** (paljenje vatre, uskrsni obredi i blagoslov jela u 21.00 sat)

USKRS

Svete mise kao i nedjeljom.

Sv. mise u Erlöserkirche

Zbog zauzetosti crkve Heiligkreuzkirche, sv. misa u Erlöserkirche: **26.03.2000.** g. u 17.00 sati (ljetno vrijeme); **22.04.2000** g. Uskrsno bdijenje u 21.00 sat i na Duhove **11.06.2000.** god. u 17.00 sati.

Misijska statistika 1999. godine

kršteno **25**; vjenčano **3 para**; pripremljeno **2 para** za vjenčanje u drugim mjestima; prvopričesnika **14**; blagoslov obitelji/stanova **201** od **1.210** službeno prijavljenih domaćinstava. Dakle, preko tisuću ih nije zatražilo obiteljski posjet i blagoslov.

Božićni dar

Novčani prilog koji smo skupljali pred Božić, kao kruh sv. Ante, u Davosu, Sargansu, Buchsu (SG) i Churu, (u ostalim mjestima nismo skupljali) bio je skroman, 2,386.75 franaka. Od toga smo već dali 500.- franaka obitelji Matić u Pregrađu, obitelji Palac 500.- i Miljenko i Gordana Ravić, te bolesniku Mati Musi 500.- franaka. Iako je prestao rat, nevolje i potrebe našeg čovjeka nisu prestale. Darovateljima iskreno zahvaljujem.

Prva pričest i Majčin dan

Prvu pričest i Majčin dan proslavit ćemo u **Churu**, 7. svibnja redovitom sv. misom u 17.00 sati u Heiligkreuzkirche. Nastavlja se u župnoj dvorani s dječjim programom za naše majke. Sve majke će dobiti cvijeće. Misijsko vijeće s roditeljima prvopričesnika, pripremit će apero.

U Buchsu/SG - Majčin dan, 14. svibnja poslije svete mise u župnoj dvorani.

Sv. misa u Ilanzu

Ukidanjem sezonskih viza prije nekoliko godina za Hrvate, broj vjernika se naglo smanjio u kantonu Graubünden. Ovo je turistički kanton i zapošljavao je najveći broj sezonskih radnika. Uz to, u ovom kantonu su radni uvjeti slabiji nego u ostalima, pa mnogi radnici nakon stečenih uvjeta preseljavaju u druge kantone diljem Švicarske.

Mnogi su odselili iz Disentisa, Flimsa, Ville i Rabiusa gdje su ostale još tri obitelji. Stoga smo odlučili za to područje (Disentis, Rabiuis, Trun, Ruein, Villu, Schluein, Flims i Trin) uvesti sv. misu jednom mjesečno u **Ilanzu**, kao središtu, umjesto Rabiusa, u

Nikolinje

U Zizersu - 4. prosinca 1999. g. u Gemein-desaal za cijelu Misiju. Misijsko vijeće je organiziralo zabavu za djecu i odrasle. Dvorana je ove godine bila premala, ali mi na ovom području ne možemo naći veću. Sv. Nikola je podijelio djeci preko 250 darova, zapakiranih u prave lanene vrećice. A za odrasle bila je upriličena bogata tombola na kojoj je, uz ostale bogate darove, bio glavni zgoditak prijemnik s karticom HRTV, dar HDZ-a iz Švicarske sa sjedištem u Buchsu/SG, na čemu im iskreno zahvaljujem. Djeca su pripremila i izvela, s učiteljicom HDŠ Irenom Hrkač, prigodni program. Sv. Nikola ih je pohvalio kao prave glumce, te im dao nekoliko prigodnih savjeta kako će čuvati i još bolje naučiti svoj materinski jezik pohađajući HDŠ i dopunski vjeronauk na hrvatskom. Odrasle je do 01.00 sat noći, zabavljao VIS "KONTRA". Hvala članovima Misijskog vijeća i svima koji su doprinijeli da je ova zabava lijepo uspjela.

U Buchs/SG - 6. prosinca s domaćinima Švicarcima. Proslava je počela sv. misom u 19.00 sati koju je predvodio fra Ante Medić i mjesni župnik Erich Guntli. Na misi je bilo više djece i odraslih nego lani pa je bilo sv. Nikoli skoro knap darova što su mu ih domaćini priredili da ponese djeci, a Misijsko vijeće za odrasle pripremlilo je kuhano vino, čaj i osvježavajuće piće. Djeca su i na misi aktivno sudjelovala pa su pokretima pratili i pjevali molitvu Očenaša.

Sv. Krizma

Vrijeme prijave za ovu godinu (Božić 1999.) je prošlo i nitko se nije prijavio, stoga krizme za ovu godinu neće biti. Pozivam sve krizmanike koji se žele krizmati godine 2001. da se prijave odmah.

župnoj crkvi svakog 4. petka u mjesecu u **20.00** sati. Počeli smo 25. veljače i odaziv vjernika bio je prosječno zadovoljavajući. Stoga i sada obavještavamo da će biti sv. misa u Ilanzu. □

Poslije sv. mise u Ilanzu



Hrvatska katolička misija
Zürcherstrasse 179, 8500 Frauenfeld
telefon 052/722 46 79
faks 052/722 46 79
misionar: **fra Ante Perković**
suradnica: **Suzana Bralić**

● Raspored misa

- **FRAUENFELD:** crkva Klösterli, svake nedjelje u 12.00 sati.
- **SCHAFFHAUSEN:** crkva sv. Petra, St. Peterstrasse, svake nedjelje u 17.30 sati.
- **KREUZLINGEN:** Bernrainkirchlein, Bernrainstr. 69, osim prve, svake nedjelje u mj. u 10.00 sati.
- **ARBON:** Galluskapelle, pokraj župne crkve, svake 1. i 3. subote u mjesecu u 19.00 sati.
- **MÜNSTERLINGEN:** Klosterkirche, svake 1. nedjelje u 10.00 sati.

Misijske obavijesti

USKRSNA ISPOVIJED

Arbon	8. 04. 2000. u 18.00
Kreuzlingen	10. 04. 2000. u 18.00
Schaffhausen	12. 04. 2000. u 18.00
Frauenfeld	14. 04. 2000. u 18.00

Majčin dan

Kreuzlingen i Frauenfeld zajedno.	
U Kreuzlingenu	13. 5. 2000. godine
Schaffhausen	14. 5. 2000. godine
Arbon	27. 5. 2000. godine

Prva pričest

Schaffhausen, 14. 5. 2000.

Nikolinje

I 1999. godine smo Nikolinje slavili na četiri mjesta u našoj Misiji. U subotu 4. prosinca, isti dan i u isto vrijeme na dva mjesta: u Frasnachtu za okolice Arbona i u Schaffhausenu. U Frasnachtu je iznajmljena dvorana bila premalena i za slavlje sv. mise, a za nastavak nikolinjskog dijela programa pogotovo. Od srca zahvaljujemo na suradnji hrvatskom klubu ZAGREB iz Arbona. Lekcija ovog iskustva i poruka organizatorima za budućnost glasi: na vrijeme se mora naći prikladna dvorana.

● U Schaffhausenu je nikolinjsku misu, umjesto s razlogom odsutnog domaćina, predvodio župnik iz Thayngena, p. Ivan Milanović. Fra Ivanu nek je topla hvala, što je uvijek spreman pomoći kad „zaškripi“! Liturgijsko-pjevačkim oblikovanjem nikolinjske mise vjeroučenici su sa svojom vjeroučiteljicom-orguljašicom i ovog puta sve prisutne misare ponovno ugodno iznenadili i istinski obradovali.

Daljnji tok slavlja je tekao po već vidjenom scenariju uigranog tima tamošnjeg misijskog vijeća. Uvijek dobro. Pa i onda kad izostane nazočnost i misionara, pa i prvog čovjeka tog tima. Za glazbeni ugođaj brinuo se domaći sastav svojim već očekivanim uspjehom. Razigranim plesачima na veliko zadovoljstvo. Svim sudionicima na njihovu vrijednom prinosu topla i velika hvala.

● U Kreuzlingenu smo slavili u subotu 11. prosinca. Misa u crkvi sv. Ulricha, a nastavak slavlja u tamošnjoj župnoj dvorani. Iskustvo se već iz prošlih godina ponavlja: „da nas je više bilo bi nam i puno ljepše“!

● U Frauenfeldu je nikolinjsko slavlje ovog puta pratio i peh višestruke promjene termina. Konačno je održano u subotu 18. prosinca. Osvježavajuća novost bio je nastup nadobudnih mladih glazbenika. Čak i predstavnika najmlađih, što svakako ohrabruje i veseli.

● I u toj zajednici iskustva su identična onima iz Kreuzlingena. Mala zajednica, premalo ljudi. Čuo se konstruktivan prijedlog u misijskom vijeću obiju zajednica, da se ubuduće takva slavlja organiziraju za obje zajednice na istom mjestu i u isti dan. Jedne godine u jednom, druge u drugom mjestu. Čini se, da je prijedlog i realan i prihvatljiv. Ubuduće ćemo ga nastojati i ostvarivati.

Silvestrovo u Frauenfeldu

Veliki građevinski pothvati kojima se intenzivno osuvremenjuje centar grada Frauenfelda u kojem naša Misija ima svoje sjedište, traju već tri godine. Na području željezničkog kolodvora, između ostaloga izgrađen je i podzemni kružni tok. Kažu: prvi te vrste u Europi. Povodom privođenja kraju tih radova, gradska uprava priredila je veliku feštu, koja je trajala puna dva zadnja dana tek minule godine. U to vrijeme grad domaćin je ugostio puno više gostiju nego što ima vlastitih stanovnika. Domaćin je u proslavi ponudio aktivno sudjelovanje i pripadnicima drugih nacija. U ime Hrvata ponudu su rado prihvatile i tom prigodom uspješno promovirale hrvatsku kulturu, a posebno naše kulinarstvo, četiri hrvatske obitelji iz Frauenfelda: Jažo, Pavić, Kovačević i Lovrić. Na hrvatskom štandu s kojih 150 sjedećih mjesta teško je bilo zateći slobodno mjesto, a posebno na samo Silvestrovo. Hrvatski specijaliteti su već izdaleka svojim mirisima privlačili švicarske goste, a svojim ukusom, uz hrvatsku kapljicu, jednostavno ih za stol »prikivali«, pričaju očevici. Štand je bio ukusno dekoriran hrvatskim obilježjima. Za izvornu našu glazbu pobrinuo se mladi, nadobudni hrvatski harmonikaš iz ravne

Slavonije. Neumorna posluga s prekrasnim hrvatskim narodnim nošnjama, bez sna i odmora, jednostavno je zadnjih sati s nogu padala. Međutim, potpuno zadovoljni, jer su svoj cilj ostvarili. Hrvatski obraz osvitlali. Ime i stvarnost svoga naroda mnogom gostu približili i simpatičnim učinili. Hvala im ne samo u ime naše Misije, nego i u ime svih Hrvata Švicarske. □



Ljepota nošnji - okom kamere

Lijepi djeci

● I prošloga adventa 18. i 19. prosinca naš crkveni pjevački zbor iz Schaffhausena bio je promotor hrvatske kulture pred švicarskom javnošću u Schaffhausenu. Nastupajući zajedno s još tri švicarska pjevačka zbora, naši pjevači su četveroglasnim pjevanjem ponudili hrvatsko, božićno kulturno i vjersko blago švicarskoj publici. I oduševili je oba dana. Uz to je voditeljica zbora Suzana Bralić na orguljama izvela nekoliko kompozicija europskih majstora uz burni pljesak publike. Nastup naših pjevača pozitivnim kritikama su popratile švicarske novine i televizija. Čestitamo!

● Posljednjih mjeseci pojavila se nsvakidašnja knjiga s čudnim naslovom i zanimljivim sadržajem. Vrlo je neobično, toliko rijetko, da se to skoro ne događa, da se netko zaustavi, svoju ozbiljnu pažnju i vrijeme posveti, neobično običnom malenom, svagdanjem, najobičnijem čovjeku, pokraj kojega svi prolaze i ne primjećuju ga, jer se on ničim ne ističe, ne nameće, ničim pažnju na sebe ne svraća. A takvi smo, ruku na srce, skoro pa svi. U jednom te istom redu poredani. Za dlačicu svi jednako jednaki. Svi jedni drugima obični, najobičniji. Pa valjda zbog toga i nezanimljivi.

I gle, na trenutak jednome zasinu. Samo jedan korak u stranu iskorači. Toliko samo, da jednim pogledom, koliko je oko doseći moglo, neke bar zahvati. I ponovo istim korakom u istom redu jednako korača. Samo sad srećom ozaren, čujem ga pjevajući: »isplati se«!

Eto taj osjećaj mojim bićem prođe dok sam listao tu novu knjigu gosp. Marijana Karabina, pod naslovom NEOBIČNA KNIGA O OBIČNIM LJUDIMA.

Želio bih da i još koga obraduje.

Hrvatska katolička misija
 Laurenzenvorstadt 71, 5000 Aarau
 Postfach 3132
 telefon 062/822 04 74
 telefon/faks 062/822 57 75
 misionar: **fra Ilija Šaravanja**
 suradnica: **Pera Lukić**
 orguljašica(Buchs): **Klaudija Golubar**

● Raspored misa

- **AARAU/BUCHS:** crkva sv. Ivana, Bühlstr. 8, svake nedjelje u 9.30 sati.
- **MENZIKEN:** crkva sv. Ane, Mühlebühlstr. 5, svake nedjelje u 12.15 sati.
- **WOHLEN:** crkva sv. Leonharda, Chilegaesli 2, svake 4. nedjelje u mj. u 17.00 sati.
- **ZURZACH:** crkva sv. Verene, Hauptstr. 42, svake 2. nedjelje u mj. u 17.00 sati.
- **BRUGG:** crkva sv. Nikole, Bahnhofstr. 4., svaki 1. petak u mjesecu u 19.15 sati. **Pobožnost prvih petaka.**
- **FRICK:** crkva sv. Petra i Pavla, Rampart 1, svake 3. subote u mjesecu u 19.00 sati.
- **ZOFINGEN:** crkva Krista Kralja, Mühletalstr. 15, svake 1. 3. i 5. nedjelje u mjesecu u 16.00 sati.
- **RHEINFELDEN:** crkva sv. Josipa, Hermannkellstr. 10, svake 4. subote u mj. u 17.45 sati.

Misijske obavijesti

USKRSNE ISPOVIJEDI

Brugg, petak 7.04.2000 g. u 13.30 sati
Zofingen, nedjelja 2.04.2000 u 15.00 sati
Zurzach, nedjelja 9.04.2000 u 16.00 sati
Wohlen, 10.04.2000 u 18.30 sati
Rheinfelden, 06.04.2000 u 18.00 sati
Frick, subota 15.04.2000 u 18.30 sati
Buchs, srijeda 05.04.2000 u 18.00 sati
Menziken, utorak 18.04.2000 u 18.00 sati

OBREDI VELIKOG PETKA

Buchs, 21. 04. 2000. godine u 17.30 sati.
Napominjemo! čista srijeda i veliki petak su post i nemrs.

OBREDI VELIKE SUBOTE

Oberentfelden, Velika subota, 22.04.2000 u 22.30 sati obredi uskrsne noći, sveta misa i blagoslov jela

USKRS, 23. 04. 2000. G.

Buchs, 9.30 sati
Menziken, 12.15 sati
Wohlen, 17.00 sati



Prva sveta pričest

Prva sveta pričest je 21. svibnja 2000. u Buchsu s početkom u 13.00 sati. Većina prvopričesnika se priprema u misijskim prostorijama ili na vjeronauku u HDŠ. Ima i onih koji se pripremaju sa Švicarcima a željeli bi još jedanput proslaviti i s nama. Nek se na vrijeme jave u Misiju.

Misijsko izvješće za 1999. god.

Božićne ispovijedi bile su dobro posjećene. Na svim mjestima ispovijedalo je 8 svećenika-fratarara sa strane. Ispovjedilo se oko 1300 odraslih osoba.

Nikolinja su proslavljena u Menzikenu i Buchsu, a podijeljeno je 500 darova uključujući i HDŠ u (Zurzach, Kleindöttingen, Menziken, Wohlen).

Vjeronauk je u ovoj 1999. godini održavan u HDŠ, misijskim prostorijama te po župnim dvoranama. Više od trista djece je pohađalo vjeronauk. U taj broj su uključeni krizmanici i prvopričesnici. Ukupno 23 grupe.

Orguljašica Klaudija Golubar redovito je svirala i predvodila pjevanje kao i prošlih godina u Buchsu (svake nedjelje), u Zofingenu i Menzikenu (dva puta mjesečno i na velike svetkovine). U 2000. godini svirat će samo u Buchsu jer ima druge obaveze. Hvala Klaudiji za ovih posljednjih pet godina redovitog sviranja u Zofingenu i Menzikenu! Molimo sve one koji misle da bi se mogli uključiti u liturgijsko svečano slavlje pjevanjem ili sviranjem neka se jave.

Svakog petka je bila krunica, meditacija, a u korizmi križni put. Iskrena hvala svima koji su redovito dolazili i molili. Od početka ove godine na **PRVE PETKE** u mjesecu neće biti molitveni susreti u misijskim prostorijama već u Bruggu s početkom u 19.00 sati kako bi i drugima iz kantona omogućili proslavu prvih petaka.

Misijski izdaci 1999. godine

Za bolesne, nemoćne, siromašne, pomoć misijskim zajednicama u Albaniji, Kosovu, Africi te za sjemeništa i izbjeglice iznose više od 26 tisuća franaka. U tu svrhu je upotrijebljen i novac s Nikolinja: Buchs 618.- i Menziken 1,133.40 franaka, te Majčina dana: Buchs 301.- i Menziken 711.- franaka. U pomoć je priskočila i Landeskirche Aarau sa 6000 franaka. Ostali novac je od redovite milostinje, blagoslova kuća te darova u Kruh sv. Ante i prilikom vjenčanja i krštenja. Ovdje donosimo samo okrugle brojke izdataka razvrstane prema sadržaju (nažalost nismo mogli odgovoriti niti na jednu molbu koja se odnosi na izgradnju crkava, domova, crkvenog materijala itd.)

Naši izdaci su: za sjemeništa Zagreb, Dubrovnik 3500, za lijekove i razne teške operacije uključujući lijekove za Albaniju

3000, ukupno 7800 franaka. Pomoć Ordinarijatu Kotor(Crna Gora) 1000 franaka. Za izbjeglice u srednjoj Bosni preko župnih ureda 1850. Časne sestre iz Šarengrada 2000 DM, te iz Zagreba i Mostara 4500 DM. Crkvenim socijalno-karitativnim ustanovama u Švicarskoj 2180 franaka. Za hrvatske izbjeglice u Švicarskoj 1800 franaka, pomoć crkvi u Africi, Kongo 2800 franaka. Pomagali smo i obitelji s vrlo teškim materijalnim stanjem u našoj Misiji. Hvala svim darovateljima.

Kantonalni župni list - Pfarrblatt

Nakon što smo na području Zofingena imali u župnom listu stranicu na hrvatskom jeziku, od početka 1999. godine, sve crkvene ustanove i misionari za strance odlučili su na materinskom jeziku imati jednu stranicu. Mi Hrvati smo dobili jednu stranicu dvomjesečno. Prošle godine takvih stranica je bilo šest. Sad se traži mišljenje sviju, a posebno vjernika-laika. Ta stranica pokušava dati na znanje da su i Misije i njihovi članovi mjesna - zajednička crkva. Ako se i dalje nastavi sa započetom praksom za očekivati je da se aktivno u oblikovanju uključe i drugi, a ne samo misijsko osoblje.

Svoje želje, prijedloge, pohvale kao i kritike priopćite u Misiju. Uredništvo Pfarrblatt misli da svaka katolička obitelj ovaj list redovito dobiva, ukoliko nije tako potrebno je prijaviti se u župi stanovanja.

Proslava Majčinog dana

Već nam je poznato da imamo mnogo poteškoća oko organiziranja Majčina dana u Buchsu, vrijeme prvih pričesti, odlazak u domovinu za prvi svibanj, nemogućnost imati «feštu» glazbu, problemi oko parkiranja auta itd...

pa smo odlučili imati misijski **Majčin dan 6. 05. 2000. godine u župnoj dvorani u Menzikenu s početkom u 18.30 sati.**



Statistika Misije od osnutka 1.01.1995.

Godina	95	96	97	98	99	Ukupno
Krštenja	36	43	47	48	44	218
Prve pričesti	16	19	25	21	27	108
Krizmanici	16	19	48	26	44	152
Vjenčanja	16	13	17	7	7	60
Posjet-boles.	48	74	81	98	53	356
Posjet-zatvor.	8	7	7	7	5	34
Broj umrlih	3	2	6	3	4	18

svećenik fra Gojko Zovko
 stan: rue du Lac 132, 1815 Clarens
 telefon/faks 021/964 11 46

● Raspored misa

- **VISP:** stara župna crkva/Dreikönigskirche, svake 2. i 4. nedjelje u mj. u 11.00 sati.
- **ZERMATT:** katolička župna crkva, svake 2. srijede u mjesecu u 15.00 sati (u sezoni).
- **SAAS FEE:** katolička župna crkva, svakog 2. četvrtka u mjesecu u 15.00 sati (u sezoni).
- **LEUKERBAD:** katolička župna crkva, svakog 2. petka u mjesecu u 20.00 sati (u sezoni)
- **SION:** kapelica samostana Soeurs Hospitalieres, Ch. de Pellier 4, svake 2. subote u mjesecu u 17.30.
- **COLLOMBAY:** kat. žup. crkva, Rue des Dents-du-Midi, svake 3. subote u mjesecu u 19.00 sati.
- **AIGLE:** katelica S. Joseph, Ch. du Sillon 3, svake 4. subote u mjesecu u 19.30 sati.
- **GRÄCHEN:** katolička župna crkva, po dogovoru u 15.00 sati.
- **LES DIABLERETS:** katolička crkva, po dogovoru u 20.00 sati.
- **VILLARS S/OLLON:** katolička župna crkva, po dogovoru u 20.00 sati.

Misijske obavijesti

USKRSNE ISPOVIJEDI

- 08.04. - Sion u 17.00 sati
- 08.04. - Collombey u 19.00 sati
- 09.04. - Visp u 10.00 sati
- 09.04. - Zermatt u 13.00 sati
- 09.04. - Saas Fee u 16.00 sati
- 10.04. - Grächen u 15.00 sati
- 10.04. - Les Diablerets u 20.00 sati
- 11.04. - Villars S/Ollon u 20.00 sati
- 12.04. - Zermatt u 15.00 sati
- 13.04. - Saas Fee u 15.00 sati
- 13.04. - Leukerbad u 20.00 sati
- 14.04. - Aigle u 19.30 sati

VELIKA SUBOTA

Visp 22.04. u 21.00 sat (ispovijed, obredi V. subote i Uskrsno bdjenje)

USKRS

Visp u 10.00 sati
Zermatt u 13.00 sati
Saas Fee u 16.00 sati

USKRSNI PONEĐJELJAK

Visp u 10.00 sati
Sion u 17.00 sati
Collombey u 19.00 sati

Napomena: u svim mjestima isповijed sat prije mise!



Sretan Uskrs!



fra Gojko Zovko

Stigao novi misionar

Pred Božić (19.12.1999.) je bila smjena svećenika - misionara u HKM Sion. Fra Ivan se oprostio od vjernika, a fra Gojko Zovko stavio na raspolaganje vjernicima. Da to nije učinio na svoju ruku, dokazi su dekreti dvojice biskupa iz Siona i Lausanne, kojima mu odobravaju pastoralno djelovanje u njihovim biskupijama. Iako je on poznat tamošnjim vjernicima (dugogodišnja ispostojba za Božić i Uskrs!) dobro ga je predstaviti i drugim čitateljima Movisa. Rođen je 22. rujna 1955. u selu Hamzići/župa Čerin u obitelji Ilije i Matije r. Ševo kao treće od četvero djece, gdje završava pučku školu. Gimnaziju pohađa i završava na Franjevačkoj gimnaziji u Visokom. Poslije gimnazije ušao je u franjevačku zajednicu i oblači franjevačko odijelo. Poslije godine kušnje (novicijata) započeo filozofsko-teološki studij u Višoj bogoslovnoj (franjevačkoj) školi u Sarajevu. U ljeto 1979. nastavio je studij u Freiburgu/Bresgau gdje na tamošnjem Universitetu diplomira kod prof. dr. Karla Lehmana, sadašnjeg predsjednika BK Njemačke. Zaređen je za svećenika 15. svibnja 1983. Istog ljeta (1983.) zamjenjuje službu meštra bogoslova i kapelana na Humcu stu-dijem pedagogije i povijesti na Münchenskom sveučilištu gdje 1990. magistrira iz navedenih predmeta. Jednogodišnji studij na Rice University u Houstonu (USA) zamjenjuje kapelanstvom u župi St. Maria Thalkirchen, gdje je djelovao i za vrijeme studija do 1995. kad biva premješten u austrijsku župu Frohnleiten (Graz) gdje je djelovao kao kapelana i vjeroučitelj u osnovnoj i srednjoj školi. Dobro došao!

Uskoro više slavljenih misa

Naša misija je jedina od hrvatskih misija u Švicarskoj u kojoj se nisu slavile sv. mise prve i treće nedjelje, odnosno subote. Razlozi su bili tehničke naravi. Teško je bilo pronaći odgovarajuću crkvu s popratnom dvoranom i uvijek se čekalo na izvršenje nekakvih obećanja. Uskoro će i to biti riješeno za područje Montreuxa - početkom svibnja (najkasnije!). A trebat će rasteretiti i mise 2. i 4. nedjelje u drugim mjestima. Ljudi žele misionara i poslije mise kojemu mogu iznijeti svoje socijalne i duhovne probleme. Ljudi žele svećenika koji zna i slušati.

Nikolinjska proslava

Svečano je proslavljeno Nikolinje u župnom centru u Glisu/Brig s obojicom misionara. Predvodio je misno slavlje i propovijedao fra Gojko. Učenici HDŠ iz Wallisa pripremili su sa svojim učiteljima (bračni par Ergović) prigodni program, a MV obdarilo 250 djece uime sv. Nikole. Davor Kršanski (Glarus) ugodno je zabavljao glazbom i pjesmom. Ovaj broj djece u Glisu obvezuje. Iako to nisu sva djeca školskog uzrasta, ima ih mnogo koji pohađaju i HDŠ. Ako ne pohađaju, očekujem od roditelja da ih uključe u HDŠ, a ja ću se potruditi da barem dva puta mjesečno imaju i vjeronauk u školi, kao što to rade svećenici i u drugim hrvatskim misijama.

Ponočka u Wallisu

U staroj župnoj crkvi u Vispu na Badnjak, točno u ponoći, Hrvati su su imali svoju prvu ponočku u Wallisu. Crkva je bila ispunjena do posljednjeg mjesta. Oduševljeno pjevanje božićnih pjesama, dostojanstveno ponašanje poslije mise i lijepo vrijeme učinili su susret nezaboravnim. Na dan Božića mise u Vispu, Zermattu, Saas Feeu također dobro posječene.

Blagoslov stanova

Poslije božićnih blagdana misionar je blagoslivljao stanove i obitelji svih onih koji su to željeli. Osobni kontakti tijekom blagoslova obitelji, ali posebno prigodom priprema za krštenje i vjenčanje, trebali bi biti jedan od važnijih oblika pastoralna u inozemstvu.

Umro fra Gojkov otac

Dok je fra Gojko slavio sv. misu s vjernicima na Božić, umro je njegov otac u rodnoj župi Čerin u zapadnoj Hercegovini gdje je proživio punih 90 godina. Veliko mnoštvo vjernika mještana, te veliki broj fratara i časnih sestara ispratiše na posljednje zemaljsko počivalište čovjeka koji je kao i mnogi Hrvati u ovom stoljeću prošao hrvatsku kalvariju. Kao hrvatski domobranski satnik biva ranjen pred kraj rata, doživljava Bleiburg i križni put, vraća se u rodno selo i marljivim radom, uzgajanjem duhana i vinove loze podiže svoju obitelj s četvero djece. Počivao u miru!

Misa stranaca u Zermattu

U župnoj crkvi u Zermattu proslavljena je 13. veljače 2000. godine nedjelja stranaca. S domaćinima su slavili Talijani, Portugalci i Hrvati. Mjesni župnik je predvodio misno slavlje, a Hrvati su sudjelovali kratkim čitanjem, kratkom propovijedi (fra Gojko) i zapjevali "Čuj nas Majko". Poslije mise bile su organizirane i agape u župnoj dvorani.

Hrvatska katolička misija

Aegeristrasse 11, 6340 Baar
telefon/fax 041/760 48 03

misionar: fra Rade Vukšić

● Raspored misa

● **ZUG:** crkva Gut Hirt, Baarerstr. 62, svake nedjelje u 11.00 sati.

● **ALTDORF:** kapelica sv. Josipa, Missionshaus, St. Josefs-Weg 15, svake nedjelje u 18.00 sati.

● **PFÄFFIKON:** Pfarrkirche, Mühlematte 3, svake 2. i 4. nedjelje u mjesecu u 14.30 sati.

● **EINSIEDELN:** Studentenkappelle, pokraj balzillike, svake 1. i 3. subote u mj. u 19.30 sati.

● **SCHWYZ:** Kapuzinerkirche, Herrengasse 33, svake subote u 17.00 sati.

Misijske obavijesti

POBOŽNOST KRIŽNOG PUTA

Zug - svakog petka u 20.15 sati (GutHirt)

Schwyz - svake subote u 16.30 sati

Altdorf - svake nedjelje u 17.30 sati

Pfäffikon - 2. i 4. Nedjelje u 14.00 sati

RASPORED USKRSNIH ISPOVIJEDI

Zug - 04.04. u 18.00 sati

Pfäffikon-09.04. u 13.30 do 15.30 sati

Altdorf - 09.04. u 17.00 do 19.00 sati

Schwyz - 08.04. u 16.00 do 18.00 sati

Einsiedeln - 15.04. u 19.00 sati

RASPORED SLUŽBI U V. TJEDNU

Zug (Gut Hirt)

Veliki petak - u 17.00 sati (Muka i obredi Velikog petka)

Velika subota - u 23.00 sati (obredi,

Uskrsna misa i blagoslov jela)

Lachen (Riedkapelle)

Velika subota - u 19.00 sati (Uskrsna misa i blagoslov jela)

Prva pričest

Zug (Gut Hirt), 7.05. u 11.00 sati

Pfäffikon SZ, 28.05. u 14.30 sati

Proslava Majčinog dana

Schwyz /Brunnen- 06.05. u 17.00 (Aula)

Erstfeld- 19.05. u 18.00 (župna dvorana)

Freienbach SZ - 13.05. u 18.00 sati

(Schulturnhalle)

Zug - 11.00 sati (Sv. Ivo)Blagoslov polja i misa

Baar - 01.06. (Uzašašće) u 11.00 sati u Bruderklaukapelle

Korizmeni novčić

I ove korizme naša Misija će se uključiti u akciju "Korizmeni novčić" za siromašne i potrebne.

Susret hrvatskih i švicarskih katolika u Schattdorfu

U subotu, 20. studenoga 1999. upriličen je u Schattdorfu (UR) susret hrvatskih i švicarskih vjernika. Susret je započeo sv. misom u župnoj crkvi koju je predvodio župnik/dekan Bruno Werder. Đakon Stanko Martinović predvodio je hrvatske vjernike. Misa je bila dvojezična, a poslije mise nastavljeno je slavje u iskrenom zajedništvu u prijateljskom ozračju. Članovi MV Altdorf i vrijedni dragovoljci pripremili su ukusne hrvatske specijalitete a folklorna grupa Kolovrat iz Luzerna obogatila susret pjesmom i plesom. Bio je to vrlo uspješan i koristan susret. Sljedeći takav susret bit će 19. ožujka na proslavi sv. Josipa u Erstfeldu.

Srebrni jubilej

U subotu, 20. studenoga 1999. god. proslavili su srebrni bračni jubilej Ivo i Jela Šolaja iz Baara misnim slavljem u kripti crkve Gut Hirt u Zugu, a nastavili u krugu obitelji i uzvanika u dvorani u Inwilu. Čestitamo

Nova učiteljica

Početkom prosinca 1999. godine došla je nova učiteljica za HDŠ u Zugu, Schwyzu, Altdorfu i Sarnenu gđa Marija Manjkas. Došla je iz Zagreba i sa sobom ponijela bogato učiteljsko iskustvo od 33 godine rada u Domovini i pet godina u Njemačkoj. Gđi Mariji Manjkas želimo dobrodošlicu i puno uspjeha u radu s našom djecom i mladima.

Misa za pok. predsjednika RH

U ponedjeljak, 13. prosinca 1999. godine u crkvi Dobrog pastira u Zugu održana je misa zadušnica za preminulog predsjednika RH dr. Franju Tuđmana. Misu zadušnicu uz kratki nagovor o liku dr. Tuđmana predvodio je misionar fra Rade Vukšić zajedno s p. Joannesom Šumanović koji se na kraju sv. mise također obratio vjernicima u kratkom nagovoru. Crkva je bila puna a to je bio znak priznanja i zahvalnosti prvom predsjedniku samostalne i neovisne države Hrvatske.



Božićne polnočke

Polnočke su slavljene u Lachenu, Brunnenu i Baaru. Posjet je bio dobar a božićno raspoloženje nije izostalo. Na misi u Brunnenu glazbeni dio vodio je Anton Šakač iz Einsiedelna, a u Baaru Ivo Mađuna (na orguljama), Vlado Boban (dirigent) i crkveni zborovi iz Affolterna a. A. i Zuga. Svima velika hvala.

Župnik iz Cvitovića u SZ i ZG

Na blagdan Krista Kralja, 20. i 21. 1999. Godine posjetio je svoje župljane u Schwyzu i Zugu vlč. Josip Štefančić, župnik u Cvitovićima kod Slunja. U subotu je slavio sv. misu u Schwyzu, a poslije sv. mise upriličen je susret s vjernicima. U nedjelju je vlč. Štefančić predvodio misu u Zugu. Na oba mjesta vjernici su imali priliku dati svoj doprinos za obnovu porušene crkve u Cvitovićima. Sakupljeno je 12,000.- franaka. Svima velika hvala.

Biskup Janjić u Zugu

Na blagdan Bezgrešnog začeca BDM, 8. prosinca 1999. godine, misno slavje u Zugu predvodio je mons. Ilija Janjić, biskup kotorski. Toga dana Misija je slavila i Nikolinje. Prije i za vrijeme mise velik broj vjernika obavio je i svoju kršćansku dužnost, božićnu ispovijed. Milostinja na misi bila je namijenjena za popravak katedrale u Kotoru i iznosila je 3,000.- franaka.

Hodočašće u Lourd 11.06. - 16.06. 2000. godine

Hrvatska katolička misija Zug zajedno s HKM Luzern organizira hodočašće u Marijino svetište Lourd u Francuskoj. Cijena za odrasle je 625.- franaka (puni pansion), za djecu do 5 godina 190.- franaka i za mlade do 14 godina 545.- franaka. Rok prijave je do 01.04.2000.

Proslava Nikolinja

● I ove godine sv. Nikola je posjetio djecu i odrasle u Zugu, Schwyzu, Esterfeldu, Einsiedelnu i Pfäffikonu SZ. Obdario je 500 djece, a ona su mu u svim mjestima zahvalila dobro pripremljenim programom. U Zugu je nastupilo i kazalište DUGA iz Zagreba s predstavom "Šuma Striborova" Ivane Brlić Mažuranić.

Naše nikolinjske proslave nisu ostale nezapažene ni kod naših domaćina-švicaraca.

Po mucu i križu do slave uskrsnuća

Patnja, muka, bol, trpljenje vječna je tema koja zaokuplja čovjeka. Čovjek se oduvijek trudio da istraži uzrok patnje da bi joj pronašao lijek ili je barem osmislio. U svakom slučaju nisu ista razmišljanja o patnji onih koji osobno trpe i onih «zdravih» koji o patnji samo teoretski raspravljaju i razmišljaju. Tu razliku u razmišljanju o patnji «patnika» i «diskutanta» izrekao je genijalni polemičar Voltaire (+ 1778.) rečenicom koja je postala glasovita: «Pitanje u s vezi s patnjom intelektualni je čin za one koji diskutiraju, ali su kažnjenici oni o kojima njezini lanci zveckaju.»

Filozofsko pitanje o patnji

Misliloci raznih vremena pokušali su naći neki izlaz, neku utjehu iz te tajne i stvarnosti. Tako grčki filozof Epikur (+270. pr. Kr.), koji je zastupao uživanje u životu, tješi se bezopasnošću bogova koji su «djeca prirode», a ni sama nas smrt ne bi trebala brinuti, jer «dok nas ima, nema smrti, a kad nje bude, neće biti nas.»

Filozof Lukrecije (+55. pr. Kr.) se tragično tješio: «Ničega se nema bojati onaj koji se ničemu nema nadati. Čovjek čitav umire, pa ako i nije sretan dok živi, barem može biti miran...» Kad mu je život postao nepodnosiv, Lukrecije ga je dokrajčio bodežom.

Poznati i najveći grčki filozofi raspravljajući o patnji i prije dolaska kršćanstva, doprijetli su do uzvišenih stavova u svezi s patnjom. Jedan od najvećih Sokrat (+399. pr. Kr.), a još prije njega Pitagora (+496. pr. Kr.) predlažu ovu maksimu (pravilo) ljudskog života, koji naravno uključuje i trpljenje: «Spoznaj samoga sebe.»

Nenadmašivi Aristotel (+322. pr. Kr.) naglašava da je čovjekovo određenje postojati i postati sve više čovjekom.

Načelo stoičkih filozofa je bilo: živjeti u skladu s prirodom i prilagoditi se njezinim zakonima. Ono što prirodni tijek donosi ne valja smatrati zlim, nego primati nepomućenim mirom. Ako međutim život postane odveć nemilosrdan nitko ne mora živjeti.

Na temelju gore iznesenih mišljenja i citata može se zaključiti da nijedan filozof ili mislilac pred tajnom patnje ne pokušava usmjeriti svoje misli u pravcu rješavanja



Piše: fra Berislav Kutle

«zašto» i «odakle» patnja, nego je prihvaćaju kao nejasnu stvarnost i pokušavaju joj dati mjesto u čovjekovom životu.

Biblija i Job o patnji

I Biblija (Stari zavjet) raspravlja o patnji i pokušava joj naći razlog, uzrok i svrhu. Svako zlo i svaka patnja imaju izvor u Istočnom grijehu, u čovjekovom prekršaju Božje zapovijedi: «Jer si poslušao glas svoje žene te jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti rekavši: S njega da nisi jeo! - evo: Zemlja neka je zbog tebe prokleta: s trudom ćeš se od nje hraniti svega vijeka svoga! Rađat će ti trnjem i korovom, a hranit ćeš se poljskim raslinjem. U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš: ta iz zemlje uzet si bio - prah si, u prah ćeš se i vratiti.» (Postanak 3,17-20).

Biblija donosi kao uzor patnje patnika Joba kome ne spominje ni oca, ni majke, ni očeva oca... Samo: «Bijaše nekoć u zemlji Usu čovjek po imenu Job» (1,1). I to je sve. Ne spominje se ni ime naroda od kojega potječe, ni mjesto rođenja. Međutim, nema dvojbe da je Job bio osoba, vrlo bogat, okružen životom i pun života. Najednom iz te oaze raskoši života biva bačen u pustinju beznađa, gubi silno bogatstvo, brojnu djecu, prijatelje i zdravlje...

Job se u početku ne snalazi u naglom preokretu, a smatrajući sebe pravednikom postavlja pitanje Bogu: «Zbog čega krivnju moju istražuješ, i grijeha moje hoćeš razotkriti, kad znaš dobro da sam nedužan, da ruci tvojoj izmaknut ne mogu» (Job 10, 6-8).

Job u svojoj patnji podnosi veliku kušnju, ne trpi rado, odbija mišljenje svojih prijatelja i žena koji ga pozivaju na otpor i pobunu protiv Boga, ali ostaje uvijek čvrsto uz Boga i doživljava ga prolazeći kroz tijesak patnje, ali zato biva nagrađen povratkom još većeg bogatstva i sreće nego prije patnje.



Isus Krist, patnja, križ i Uskrsnuće

Isus Krist je svojim primjerom života i predanja u volju Božju dao najbolji odgovor na pitanje patnje i muke za koju je križ postao simbolom za vječnost. Život Isusa iz Nazareta zato postaje primjer života za mnoge kroz pune dvije tisuće godina. Isus je svjestan da je Sin Božji. Cuo je Božji glas: «Ti si Sin moj, Ljubljeni!» (Mk 1.11). Program njegova života bio je vršiti volju Božju i naviještati Veselu Vijest o dolasku kraljevstva Božjeg: «Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje...» (Mk 1,15).

Budući da je Isusovo djelovanje bilo mimo ili protiv ustaljenih normi društvenog i religioznog života, nailazi na protivnike među farizejima, pismoznancima i židovskim svećenicima pa se drama njegova života približava smrt na križu. Isus je «Emanuel» (Mt 1,23), tj. «Bog s nama», koji međutim ne daje nikakvo teoretsko objašnjenje patnje, već ljude poziva da prihvate tu patnju: «Tko želi biti moj učenik, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom» (Mt 16,24). Isus nije došao na svijet da bi uništio patnju, nego da bi je trpio s nama. Nije došao da bi uništio križ, nego da bi se ispružio na njemu. Od svih privilegija koje su specifične Čovječanstvu, za samoga sebe je izabrao upravo ovaj. Prihativši križ i smrt na njemu poučio nas je da je ovo jedini izlazni put i mogućnost preobrazbe zemaljskog života u vječni i nebeski život. «Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi, te uđe u svoju slavu.» (Lk 24,26). To je cjeloviti i jedini odgovor Božji na patnju i križ biblijskom Jobu i svim Jobovima prije i poslije biblijskog Joba. Patnje, muke, nevolje i križevi nisu svrha ni cilj čovjeku u životu, već put kojim se dolazi do vječne slave i Uskrsnuća. A to je drugim riječima jedini pravi cilj i smisao čovjekovog života. □

**MOLITVA SVETOGA OCA
IVANA PAVLA II. ZA SLAVLJE
VELIKOGA JUBILEJA
2000. GODINE**

Blagoslovljen budi, Oče!

U svojoj si neizmjerne ljubavi darovao svoga Sina koji se po Duhu Svetom utjelovio u prečistu krilu Djevice Marije i rodio u Betlehemu prije dvije tisuće godina. Postao je našim suputnikom i dao je novo značenje povijesti koja je zajednički hod u mucu i trpljenju, u vjernosti i ljubavi prema novomu nebu i novoj zemlji u kojima ćeš Ti, pobijedivši smrt, biti sve u svima.

**Hvala ti i slava, Presveto Trojstvo,
jedini i preuzvišeni Bože!**

Neka po tvojoj milosti, Oče, jubilejska godina bude vrijeme istinskoga obraćenja i radosna povratka k Tebi; neka bude vrijeme pomirenja među ljudima i pronađene sloge među narodima; vrijeme u kojemu nek se koplja prekuju u srpove, a zveket oružja nek zamijene pjesme mira.

Podari nam, Oče, da jubilejsku godinu živimo poslušni glasu Duha Svetoga, vjerni u nasljedovanju Krista, revni u slušanju Riječi i u pohađanju vrela milosti.

**Hvala ti i slava, Presveto Trojstvo,
jedini i preuzvišeni Bože!**

Podupri, Oče, snagom Duha Svetoga zauzetost Crkve za novu evangelizaciju i korake nam vodi stazama svijeta, da naviještamo Krista životom, usmjeravajući svoje zemaljsko hodočašće prema Gradu svjetlosti.

Neka Kristovi učenici zrače svojom ljubavlju prema siromašnima i potlačenima; neka budu solidarni prema potrebnima i velikodušni u djelima milosrđa; neka znaju oprostiti braći i sestrama kako bi i sami od tebe primili oprostjenje.

**Hvala ti i slava, Presveto Trojstvo,
jedini i preuzvišeni Bože!**

Udijeli, Oče, da učenici tvoga Sina, pročišćena sjećanja, priznavši vlastite krivnje, budu jedno, da svijet uzvjeruje. Neka se proširi dijalog među sljedbenicima velikih religija te da svi ljudi otkriju radost u tomu što su tvoja djeca.

Neka se s molitvenim glasom Marije, Majke naroda, stope molitveni glasi apostola i kršćanskih mučenika, pravednika svih naroda i svih vremena, kako bi Sveta godina za pojedince i za Crkvu bila razlogom obnovljene nade i radosti u Duhu.

**Hvala ti i slava, Presveto Trojstvo,
jedini i preuzvišeni Bože!**

Tebi, Oče svemoguću, izvore svijeta i čovjeka, po Kristu živomu, Gospodaru vremena i povijesti, u Duhu koji posvećuje svemir hvala, čast i slava danas i u vjekove bez kraja. Amen!

**Jesi li ti kao kršćanin, tj. Kristov
sljedbenik, znao pronaći trenutak
tišine i sabranosti kako bi se pitao
čemu ovaj Jubilej?**

ŠTO JE JUBILEJ?

Jubilej je izvanredni poziv za bolje upoznavanje otajstva Utjelovljenja: *Spomeni se da te Bog voli, jer je Isus iz ljubavi prema tebi prije dvije tisuće godina postao čovjekom*. Spomeni se, stoga, da trebaš ljubiti sve ljude kao što nas je Krist ljubio: "Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci".

Svaki je čovjek - prigodom Jubileja, proslave obljetnice Kristova rođenja - pozvan razmatrati o Bogu koji je Ljubav. Ljubav te vodi k njemu i k radosti u tebi samome.

Jesi li ti kao kršćanin, tj. Kristov sljedbenik, znao pronaći trenutak tišine i sabranosti kako bi se pitao čemu ovaj Jubilej? "Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa" (2 Kor 6,2).

Jubilej ili Sveta godina je:

- godina duhovnoga preporoda
- godina osobnoga susreta s Kristom
- godina velikodušne ljubavi Božje i prema Bogu; godina velikodušne ljubavi braće i sestara i ljubavi prema njima.

**ZAŠTO JUBILEJ 2000.
GODINE?**

Znakovito je da se godine gotovo posvuda počinju računati od Kristova dolaska na svijet. Na pragu novoga tisućljeća kršćani trebaju ponizno stati pred Gospodina i pitati se o odgovornosti koju i oni imaju u odnosu na zla našega doba.

Kakvo stajalište na globalnoj svjetskoj razini valja zauzeti prema ljudskom društvu? Kakvo je svjedočanstvo koje u svijetu danas daju kršćani? Jubilej treba u današnjim kršćanima potvrditi vjeru u Boga koji se objavio u Kristu, podržati nadu koja se proteže prema iščekivanju vječnoga života, ražariti ljubav koja je djelatno zauzeta u služenju braći i sestrama.

Lako je tugovati i jadikovati nad zlima koja pogađaju svijet, ali što ti, osobno, činiš kako bi prevladalo dobro? Jubilej je prigoda koju ti nudi Gospodin kako bi obnovio svoj život i kako bi dao svoje svjedočanstvo vjere.

**KAKO KRŠĆANIN
SLAVI JUBILEJ**

U jubilejskoj godini kršćani će obnovljenim divljenjem stati pred ljubav nebeskoga Oca koji je ljubio svoga Sina, "da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni" (Iv 3,16).

Potrebno je:

**1. OZBILJNO I DUBOKO ISPITIVANJE
VLASTITOGA KRŠĆANSKOG ŽIVOTA**

Što želim i što činim od svojega života?
Zašto živim? Zašto se zovem kršćaninom?

Je li moja vjera živa? Tko su drugi ljudi za mene?

Mislim na evanđeoske riječi: "Ta što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi?" (Lk 9,25).

2. ISKRENO POKAJANJE

Pred Gospodinom nitko ne može glumiti, a svaki se čovjek ima za što kajati. Radost je svakoga jubileja osobito radost zbog oproštenja grijeha, radost obraćenja. "Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika" (Lk 15,10).

3. ČVRSTA ODLUKA

"Ustat ću, poći svomu ocu..." (Lk 15,18) kao odgovor na Kristove pozive:

"Obratite se i vjerujte evanđelju" (Mk 1,15):
"Dođite k meni, svi vi umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti" (Mt 11,28).



JUBILEJSKI OPROST

"Oprost je otpuštenje pred Bogom vremenite kazne za grijeha kojih je krivica već izbrisana; to otpuštenje vjernik, pravo raspoložen i uz određene uvjete, dobiva posredovanjem Crkve koja, kao poslužiteljica otkupljenja, svojom vlašću dijeli i primjenjuje blago zasluga Krista i svetaca" (*Katekizam Katoličke Crkve*, br. 1471).

Jubilej je godina "milosti", usmjerena prema nutarnjoj obnovi. Uvjeti za dobivanje oprosta naznačeni su u buli *Incararnationis mysterium*:

1. Sakramentalna ispovijed koja vodi k istinskomu obraćenju srca.
2. Sveta euharistijska pričest, a godina dvjetisućita bit će posebno prožeta euharistijom.
3. Hodočašće, kako bi se prisjetilo da je čitav kršćanski život zapravo veliko hodočašće prema kući Očevoj.
4. Molitve: Vjerovanje; Oče naš; Zdravo Marijo; Slava Ocu na nakanu Svetoga Oca.
5. Pohađanje onih crkava koje posebno istaknu i preporučite crkvene vlasti.
6. Karitativno djelovanje i zauzetost za bolesnike, zatvorenike, stare i osamljene, hendikepirane, napuštenu djecu, mlade u poteškoćama i za svu braću i sestre koji se nalaze u potrebi, budući da je Krist prisutan u njima (Mt 25,34-46).

Hrvatska katolička misija
Via Locarno 36, 6616 **Losone**
telefon/fax 091/ 792 22 18
natel 079/ 239 86 78
misionar: **fra Mičo Pinjuh**

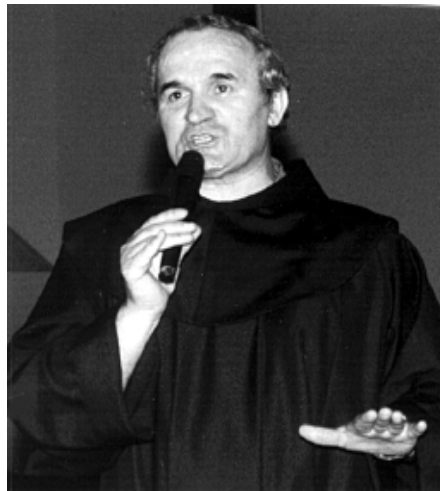
● Raspored misa

- **ASCONA:** crkva u Collegio Papio, svake nedjelje u 9.30 sati.
- **BIASCA:** Chiesa parrocchiale, svake nedjelje u 11.30 sati.
- **GIUBIASCO:** Chiesa san Giobe, svake nedjelje u 18.00 sati.
- **LOCARNO:** Chiesa Nuova, via Cittadela 17, svakoga ponedjeljka i četvrtka u 20.00 sati.
- **LUGANO:** Cristo Risorto, via Brentani 1 (kod groblja), svake subote u 19.00 sati.

Misijske obavijesti

VJERONAUČ U HDŠ

- Ascona** (subota) u 13.00 - 17.30
(dvije skupine 1. - 8. razreda).
Bellinzona (ponedjeljak) u 17.30 - 20.30
(dvije skupine 1. - 4. razreda).
(utorak) u 18.00 - 21.00 (dvije skupine
4. - 8. razreda)
Biasca (srijeda) u 13.00 - 15.00
(dvije skupine 1. - 8. razreda).
Lugano-Masagno (četvrtak) u 16.00 -
19.30
(6. 7. i 8. razred); (subota) u 14.00 - 18.30
(dvije skupine 4. - 8. razreda)



fra Mičo Pinjuh, naš novi misionar

Novi misionar u Ticinu

I najmlađa hrvatska katolička misija u Švicarskoj dobila je novoga misionara u osobi o. fra Miće Pinjuha, hercegovačkog franjevca. On je u veljači ove godine preuzeo duhovnu skrb za Hrvate katolike u Ticinu od svoga prethodnika o. fra Petra Ljubičića.

Fra Mičo je rođen 4. rujna 1948. godine u Čerinu u Hercegovini. Temeljno školovanje završio je u rodnome mjestu. Nakon ispita zrelosti u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom, teološko-filozofski studij započinje na Franjevačkom filozofsko-teološkom visokom učilištu u Sarajevu. Voljom poglavara studij teologije je nastavio na visokim učilištima u Schwazu (Austrija), odnosno Wurzburgu i Fuldi (Njemačka), gdje je i diplomirao 1974. godine. Za svećenika je zaređen 5. kolovoza 1973. u Frohnleiten u Austriji. Od tada pa sve do dolaska u Ticino pastoralno je djelovao u različitim središtima diljem Hercegovine. Iako je fra Mičo sve ove godine nakon studija djelovao u Domovini, nije mu nepoznata prognanička i iseljenička sudbina. Svojedobno je, još za vrijeme studija, sustavno istraživao i proučavao upravo tu problematiku. Plod tih istraživanja sazeo je u završnom diplomskom radu. I kasniji, makar i povremeni, pohodi pojedinim europskim misijskim središtima, trajno su ga držali blizu našoj iseljeničkoj problematici. To je temeljni razlog, uz fra Mićino veliko i dokazano organizacijsko i pastoralno iskustvo, da je naša duhovna pastva u Švicarskoj dobila još jednoga vrijednog suradnika.

Fra Mići želimo iskrenu dobrodošlicu i Božji blagoslov u radu na Njivi Gospodnjoj koja, uz nerijetko cvijeće, obiluje i podmuklim korovom i ostrim trnjem.

Hvala i oprostite!

Ima trenutaka u našem ljudskom životu kad bi trebalo javno kazati: oprostite na svemu, hvala za sve i zbogom!

Ti trenuci su upravo sada: Upućujem vam svima ponizne i iskrene, tople i srdačne riječi: hvala vam za sve i oprostite na svemu! Molim za oprostjenje sve one koje sam možda povrijedio ili im nešto na žao učinio bilo svjesno ili nesvjesno. Hvala vam za istinsku ljubav i pozornost koju ste mi iskazivali. Svjestan sam da to nisam zaslužio.

Pet godina proveo sam u Švicarskoj, od toga godinu i osam mjeseci u Ticinu. Odlazim u Njemačku u franjevačku zajednicu u Blankenau. Zajedno s trojicom subraće pastoralno ću djelovati na njemačkoj župi.

Navijestao sam vam uskrsloga Krista i žarko želio da vam on bude životna sreća i vječni spas. Moram vam priznati da nisam stigao sve ispuniti ono što sam bio planirao.

Lijepo mi je bilo među vama. Stekao sam velika iskustva i prijateljstva. Sve vas nosim u svom srcu i neću vas nikada zaboraviti u svojim molitvama. Meni će biti najveća zahvala vaše molitve i uzoran vjernički život.

Dragi prijatelji, nemojte nikada zaboraviti da je najveće blago ako je čovjek u milosti Božjoj i zadovoljan s onim što ima!

Toliko puta sam vam rekao da nema mira i sreće u novome stanu (kući) ako se u njih ne unese i bogatstvo duha, kršćanski moral, zakon evanđelja. Jedino to obogaćuje dušu i pomaže u rješavanju životnih problema ili poteškoća.

Čuvajte vjeru otaca kao zjenicu svoga oka. Ona se najbolje čuva molitvom, sv. misom, čitanjem Sv. pisma i duhovnih knjiga...

Bdijte nad budućnošću svoje djece. Odgajajte ih u vjeri. Svjedoci ste da se u ovoj bogatoj zemlji može s mukom dobro zaraditi i sve imati, ali vrlo brzo i sve izgubiti. Ovdje su velike opasnosti za dušu. Previše je "otrova" koji truje mlade duše. Lako se ideali ruše, vjera gubi i duše truju...

Žarko bih želio da budete uvijek ljudi Evanđelja, ponizna djeca Crkve, ljubitelji istine, ljudi žrtve i apostoli bratske ljubavi, budni čuvari svetosti braka i ponizni vršitelji volje Božje.

Do ponovnoga viđenja u ovoj suznoj dolini, ali sigurno u raj.

Sve vas pozdravlja i rado vas se sjeća
vaš dosadašnji misionar
fra Petar Ljubičić

Jurastrasse 12, 3013 Bern
telefon 031/ 333 46 57
fax 031/ 333 46 72

misionar **fra Šimun Šito Ćorić**

● Raspored misa

● **TRIMBACH:** Crkva sv. Mauricija, svake 2., 4. i 5. nedjelje u mjesecu u 12.00 sati

● **DULLIKEN:** Crkva sv. Franje, Bahnhofstrasse 44, svake 1. i 3. nedjelje u mjesecu u 12.00 sati

● **SOLOTHURN:** Crkva sv. Marije Allmendstr. 60, svake 2., 3. i 5. nedjelje u mjesecu u 14.30 sati

● **ZUCHWIL:** Crkva sv. Martina, Hauptstrasse 45, svake 1. i 3. nedjelje u mjesecu u 14.30 sati

Misijske obavijesti

USKRSNE ISPOVIJEDI

Trimbach: 17.04.2000 s početkom u 18.00 sati

Solothurn: 18.04.2000 s početkom u 18.00 sati

PROSLAVA MAJČINA DANA

Solothurn: 13.05.2000. s početkom u 19.00 sati

Trimbach: 14.05.2000. s početkom sv. mise u 12.00 sati

Prva pričest 2000. godine
14. svibnja u crkvi sv. Mauricija
u Trimbachu

Misa svake nedjelje na području Solothurna kao i Oltena

S odgovornima u švicarskoj crkvi traži se i mogućnost sv. mise za područje Balsthala. Međutim, treba reći da nije samo do odgovornih Švicaraca. Taj kraj otprilike na pola puta između Solothurna i Oltena ima lijepi broj Hrvata, ali iz onoga što se od većine njih čuje: jedni su se navikli ići u Trimbach i/ili Solothurn, drugi ističu da im je upravo važno da se tamo sretnu s drugima i da se ne „zatvore“ samo u Balsthal, treći ne idu redovito, vrlo rijetko ili nikako u crkvu, itd., pa će se još vidjeti što je tu najpametnije napraviti. Svi dobri i realni prijedlozi rado će se, prema mogućnostima, uvažiti!

Sv. krizma

Zbog premalog broja prijavljenih neće biti ove godine!

Uz osnivanje Misije Solothurn

Dugo se o tome govorilo, a onda je na sastanku odgovornih crkvenih ljudi kantona BE i SO u Solothurnu (12.11.1999.) dano je zeleno svjetlo za osnivanje Hrvatske katoličke misije Solothurn i potvrđeno na sastanku u Oltenu (12.01.2000.), kojemu je predsjedao H. Kaufmann, predsjednik Sinode kantona SO, tog najvišeg crkvenog tijela u kantonu. Po prijedlogu dr. U. Köppela, direktora SKAF-a, misija formalno počinje s 1.05.2000, ali je jasno da treba vremena dok sa svim potrebnim proradi i bude opremljena.

Potreba još bolje organiziranosti misijskih suradnika

Uz sve pohvale našim misijskim suradnicima i suradnicama, sad kad smo došli do 4. crkve i dvorane, a vjerojatno ćemo dobiti i petu za Balsthal, potreban nam je još veći broj i bolja organiziranost misijskih suradnika. Stoga je važno u dogledno vrijeme pojačati sve skupine misijskih suradnika, od prakaratura, ministranata, čitača, pjevačkih zborova, orguljaša, zajednice žena, pomoćnika u dvoranama nakon mise, pomoćnika za organizaciju misijskih zabava i sl. Jer bez vas sviju misionar ne može sam osigurati sve potrebno za dobro funkcioniranje naše misijske zajednice. Stoga rado čekamo da se vjernici i prije nego što ih misionar zamoli sami jave za ono u čemu mogu pomoći!

Pokladna slavlja - dio katoličke baštine

I Hrvati u kantonu Solothurn dobro čuvaju prastaru tradiciju maškara. Ovaj smo se put maskirani sjajno zabavljali u Solothurnu uz dobru domaću glazbu i iznenađenje večeri s prvoklasnom švicarskom solothurnskom „Guggen-Musik“ - grupom, u njihovim tradicionalnim nošnjama i s gromoglasnim „Guggen“-instrumentima. Čini se da se u tako opuštenoj atmosferi još najlakše zbližiti sa Švicarcima i oni s nama. Kako kršćanstvo nije tužna religija, pokladno svetkovanje ima svoju tradiciju u katoličkim gradovima po svijetu i po kantonima u Švicarskoj, a tek se u novije vrijeme uklanja granica između katolika i protestanata u brojnim stavovima, pa tako i prema pokladnim svečanostima (vidi „Karnevalski ludu dani“, Svjetlo riječi, 2, 2000).

Misijski centar u predgrađu Solothurna

U potrazi za vlastitim potrebnim prostorijama, Hrvatskoj kat. misiji SO ponuđen je misijski centar u predgrađu Solothurna, udaljen 300-400 metara od „Autobahna“. Kako je na dobroj poziciji i u njemu dovoljno prostorija za naše potrebe, rado smo ga, kao najbolju od ponuđenih mogućnosti, prihvatili. Realno je očekivati da bismo u nj počeli useljavati krajem ove i početkom sljedeće godine.

Dosad najviše blagoslova obitelji

Ove godine najviše se dosad naših obitelji u kantonu Solothurn prijavilo za blagoslov. Uz one koji su redovito pozivali svećenika, bio je značajan broj također i novih kojima svećenik nije nikad prije ili rijetko ulazio u stan, ni na blagoslov ni uopće, a ove godine su to zatražili. Ohrabrujuće je što je među njima zapažen veći broj mladih obitelji i onih koji nisu baš najredovitiji u crkvi, te što se ove godine angažiralo i više mladih misijskih pomoćnika (prakaratura) koji su svećeniku pomogli organizirati molitveni posjet obiteljima. I prijašnjima i novima velika hvala! Sve to gore rečeno, možda i radi toga, što se ova jubilarna 2000. godina ipak očituje i kao posebna godina blagoslova i milosti za sve koji su za dobro otvoreni! „Blagoslov stanova ili kuća“ ili „blagoslov obitelji“ prastara je kršćanska tradicija, prema kojoj je u praksi svećenik barem jednom godišnje, i to početkom godine, ulazio u svaku obitelj i s njom se zajedno pomolio za njezine potrebe, posebice kroz tu godinu.

Ponovno folklor za djecu

Nakon malog zastoja, ponovno počinjemo s vježbanjem folklor za djecu. Iz onoga što su prije uvježbali s Josipom Borozinijem i iz ovoga što će se sada vježbati sa svojim stalnim učiteljem Ivanom Marošijem (obojući im velika hvala na besplatnom trudu), gledat ćemo njihov prvi nastup za Majčin dan u svibnju. Stoga roditelji i djeco, još nije kasno prijaviti se. Isplati se, jer za nekoliko mjesečnih vježbi - puno će se postići.

Ponovno za djecu Hrvatske

S područja naše misije od Božića se upisalo sedam novih obitelji kao kumovi u Humanitarnoj zakladi za djecu Hrvatske (kum osigurava dijete s 300 kuna mjesečno), a za pozdrav, priložili smo Zakladi ponovnu jednokratnu pomoć, ovaj put 520.- franaka. Osim 4-5 tisuća djece koju Zaklada redovito sponzorira, ona dodjeljuje i stipendije studentima (trenutačno ih je 124) iz obitelji slabijeg materijalnog stanja.



Damir, Damir i Davor s peticijom - s više od 6000 potpisa u rukama, na putu za Bundesamt...

PREDANA PETICIJA S VIŠE OD 6000 POTPISA

Davor Jakopović, Damir Peić i pisac ovih redaka Damir Petkov predali su 10. siječnja 2000. u Bernu peticiju u ime Hrvatske unije mladih (HUM) s više od 6000 potpisa kojom zahtijevaju da se hrvatske ljude naziva Hrvatima, kao što to i jesu. Primili su ih dr. Peter Huber, ravnatelj Bundesamta für Ausländerfragen i dr. Christof Müller, šef informacija.

U ugodnom polusatnom razgovoru naglasili su da je Švicarska priznala Republiku Hrvatsku još 1992. te da je stoga krajnje neprimjereno nazivati hrvatske državljane ex-jugoslavenima. Dr. Huber je izrazio puno razumijevanje za ovako stajalište. Rekao je da će švicarska uprava doista nastojati rabiti korektnu državnu nazivu, ali da to u pojedinim slučajevima ipak nije moguće.

Inicijatori peticije zahvaljuju svim pojedincima i udrugama koje su poduprle ovu peticiju, posebice hrvatskim katoličkim misijama u Švicarskoj.

U ime Hrvatske unije mladih (HUM) Baden-Zürich, Damir Petkov.

BOGATSTVO „DRUGE GENERACIJE“

Ja sam pripadnica druge generacije u Švicarskoj, a povod za ovaj članka bio je moj dolazak u Zürich nakon dužeg vremena. Moji su se roditelji, naime, vratili u Hrvatsku, a ja radi studija otišla u Austriju.

Hrvatska unija mladih (HUM) koja okuplja mlade Hrvate rođene u Švicarskoj, posebice u Zürichu i Badenu, slavila je 30. listopada 1999. 6. obljetnicu. Bilo mi je drago vidjeti stare prijatelje iz naše mlade udruge, ali sam neugodno iznenađena kad sam čula da članstvo opada.

Je li se ugasio plamen koji je buknuo u jeku Domovinskog rata, jesu li izgubili zanimanje za Hrvatsku? - upitala sam se.

Ne, ne vjerujem. Većina naših mladih voli Hrvatsku, govori hrvatski, odlazi u Hrvatsku na odmor, a neki se žele i vratiti.

Lijepo je to što se druga generacija mladih Hrvata u Švicarskoj druži međusobno i što nose u sebi svijest o domovini, o pripadanju hrvatskoj kulturi. Druga generacija, međutim, pripada i švicarskoj kulturi.

Za mnoge naše roditelje bila je velika žrtva napustiti domovinu i otići u inozemstvo "trbuhom za kruhom". Pogovoto dok nisu naučili jezik, ali i poslije nije bilo lako biti stranac. Radili su pod lošijim uvjetima nego domaći ljudi, nekada izolirani i diskriminirani. Bilo je potrebno i vremena i muke, dok su se navikli, dok su našli stalno radno mjesto, stekli priznanje kolega i pretpostavljenih na radnom mjestu, i dok su našli prijatelje među "našima" i među "njihovima".

Mnogima je uspjelo i danas se osjećaju dobro u tuđem svijetu i ne smatraju ga tuđim.

Sasvim je drukčija situacija druge generacije. Mnogi smo rođeni ovdje, polazili vrtić, školu pohađali, bolje njemački nego hrvatski naučili, ovdje stekli prve prijatelje i prvi put se zaljubili. Htjeli-ne htjeli, te okolnosti su ostavile traga na nama i mi smo

danas dio švicarskog mentaliteta, kao što je on dio nas. Zašto to nijekati?

Zar se ne kaže, da čovjek vrijedi onoliko koliko jezika govori. Prema tome mi vrijedimo duplo! (malo šale). Mi možemo biti ponosni što smo i Švicarci i Hrvati. Naše je bogatstvo u tome što pripadamo obadvijema kulturama!

Mi možemo razumjeti Švicarce u njihovim postupcima, a istovremeno voljeti naše ljude i naš mentalitet, mislim da to ne treba posebno naglasiti. Osim toga, dovoljno smo odrasli da ne slijedimo slijepo ovu ili onu stranu, nego da svjesno promatramo i preuzimamo ono što nam se sviđa kod jednih i kod drugih i tako izgradimo same sebe i postanemo samostalne osobe.

Živim u Grazu (A) i studiram jezični studij za prevoditelje (njemački i hrvatski) sa specijalizacijom za simultano prevođenje. Tog studija nema u Švicarskoj, zato sam ostavila Zürich u kojem sam odrasla. Kod ovoga studija je neophodno odlično poznavati oba jezika. Ali još važnije od toga je poznavanje obiju kultura. Razumjeti jezik čovjeka koji pripada drugom narodu još ne znači stupiti s njim u kontakt i razumjeti njega samoga. Upravo na tome se temelji ne samo suradnja u poslovnom i političkom svijetu (kao u Europskoj uniji i procesu globalizacije) nego i osnovno kršćansko načelo ljubavi prema bližnjemu kojigod jezik govorio i kojem god narodu pripadao.

Upravo mi, druga generacija, smo sretnici kojima je Bog podario tu sposobnost s rođenjem.

Zato je iskoristimo!

Nives Grenko,
Graz (A)
6. studenoga 1999.



VLADIMIR PRELOG

(1906 - 1998)

najveći hrvatski znanstvenik
20. stoljeća

Nobelovac Vladimir Prelog ubraja se među najveće kemičare u povijesti. Najveći dio života proveo je kao istraživač i profesor na ETH u Zürichu. Rođen u Sarajevu, studirao je u Pragu, više je godina djelovao u Zagrebu. Umrlo je u Zürichu.

V. Prelog je oduvijek iskazivao svoju pripadnost hrvatskom narodu. Njegov životni put pokazuje da je moguće biti svjetski čovjek, lojalan građanin zemlje koja omogućuje život i stvaralaštvo (Švicarska), a istovremeno ostati srcem vezan uz mali narod iz kojeg je velikan potekao.

Poštovatelji V. Preloga - Hrvati, Švicarci i znanstvenici iz drugih zemalja - odlučili su podići u Zürichu spomen - ploču ovom velikanu, a i ustanoviti znanstvenu nagradu za podmladak, koja će nositi njegovo ime.

Pozivamo pripadnike hrvatske zajednice u Švicarskoj da svojim novčanim priložima (makar i samo simboličnim) olakšaju ostvarenje ovih ciljeva uplatom na NEUE AARGAUISCHER BANK, 5201 Brugg, broj računa 169686 - 71.

Predsjednik Udruge V. Prelog
Prof. Dr. Nikola Ivan Jović
10. ožujka 2000.

HKM ZÜRICH ZH

Rkt. ž.uredu Š. Brijeg: 5.500.-, biskupija Kotor: 3.500.-, crkva sv. Leopolda Mandića- Herceg Novi: 500.-, N.N-student (Split):200.-č.s. Zagreb: 500.-, rkt. ž.ured Mostar (sv. Petar i Pavao):1000.-, za opremu soba za bolesne fratre (Humac):8.000.-, ob. Praher (Slavonski Brod): 500.-, ob. Šimić (Grude):1000.- N. Musa (dijete) za operaciju (Š. Brijeg) :2000.-, N. Stanić (dijete) za operaciju (Š. Brijeg):2000.-, N. N. (Vidovice):100.-, mladi iz Zadra: 1500.-, Udruga 4+ (Slavonski Brod): 1860.-, M. Balajić (Dubrovnik): 200.-, D. Padovan (Rijeka):100.-, Jelena Turkalj (Karlovac): 200.-, bogoslovni Kaptol Zagreb za informatizaciju: 500.-, M. Sučević (Zagreb):50.-, s. karmelićanke (Šarengrad/Zagreb): 500.-, Đuro Benković (Orašje):150.-, Đuro Benković (Orašje) dala ŽŽ: 500.-, Kraljeva Sutjeska :1000.-, Š. Martinović (Š. Brijeg):300.-, H.Z. - studentica (Lausanne) 500.-, karitas BK BiH: 2000.-, karitas BK Hrvatske:1500.-, karitas franjev. provincije (Mostar):1500.-, B. Živčec (Martin na Muri: 200.-, A. K. (Zagreb):80.- preko švicar. karitasa za Venezuelu:500.-, N.N. (izbjeglice): 50.-, rkt. ž. ured Žeravac: 3000.-, A.L. (Winterthur):400.-, B.K. (Olovo): 200.-, Lj. Bracić za operaciju (Mostar):1000.-, Helena Posavec (Međimurje):1500.-, Radmila Maslek (Ogulin):800.-

HKM ST.GALLEN SG

Caritas u Sarajevu 1,000.- ; za crkvu u Mostaru 1,200.- ; župa Posuški gradac 1,000.-; Podmilačje 1,500.-; župa Kotor Varoš 500.-; župa Prisoje 500.-; župa Gradnič 1000.-; (N.N.) Slavonski Brod 1000.-; Djevojci za operaciju u Zagrebu 200.-.



Izrađujemo visokokvalitetnu građevinsku stolariju (prozore i vrata)

Koristimo najsuvremeniju švicarsku tehnologiju i materijale.

Izvedba: ● drvo i drvo-metal
Nudimo: ● iznimnu kvalitetu
● dostavu na kućnu adresu u RH i BiH
● vrlo povoljne cijene

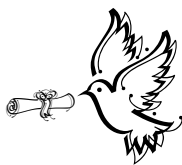
Obavijesti i narudžbe na:
tel/fax 071/ 891 53 43
natel 078/ 644 49 65
Vlasnik: **Nikica Lušo**

HKM BERN BE

U protekloj smo godini skupili u Misiji 61.830.- franaka. Fra Ante je podijelio siromašnima u domovini 68.503.- franaka. Velike iznose smo već objavili u prijašnjim brojevima Movisa. U prošlogodišnji primitak ulazi sve ono što je stiglo preko banke, skupljanje od milostinje, od zavjeta, i od pića. Zajednica iz Interlakena je skupila 1.500.-, Zajednica iz Biela 800.- franaka.

HKM ZUG ZG

Karitativna djelatnost HKM Zug od Movisa 4/99 u brojkama: H.N.K. Mladost iz Schwyza 600.- (iz blagajne MV Schwyz), obitelji Miro Šimić (osmero djece) 500.-, biskupu Iliji Janjiću za popravak kotorske katedrale 3,000.- (milostinja na misi od 08.12. u Zugu), za Vukovar 1,445.- (prikupljeno na misi za pok. predsjednika RH 13.12. 99.), vlč. Josipu Štefančiću župniku u Cvitovićima za popravak porušene crkve 12,000.- (skupljeno u Zugu i Schwyzu), za crkvu u Gradničima 500.-, djeci izbjegle obitelji 150.- i studentima (2) 500.-.



GLOBTOUR MEĐUGORJE

OBAVLJA REDOVITI LINIJSKI PROJEVOZ PUTNIKA IZ BASELA, BERNA, ZURICHA I LUZERNA ZA:

-NOVI TRAVNIK/VITEZ DIREKTNO
-ŠIROKI BRIJEG, MOSTAR, MEĐUGORJE, LJUBUŠKI, ČAPLJINU preko RIJEKE, OTOČCA, GOSPIĆA, KNINA I SINJA.

Polasci iz Švicarske:

- **svaki utorak i petak**

Polasci iz Bosne i Hercegovine:

- **nedjeljom i četvrtkom**

Sve informacije i rezervacije:

Damir Marušić: +41/ 741 67 61
079/ 315 92 02

Autobusni kolodvor Zürich:

01/431 19 06

Mobitel u autobusu:

076/ 326 10 27

+385 (0)98/ 392 553

GLOBTOUR - VAŠ POUZDAN SUPUTNIK

INVALIDEN UND RENTNER SERVICE CENTER

ORGANIZACIJA PRAVNOG ZASTUPANJA POMOĆ U OSTVARIVANJU VAŠIH POTRAŽIVANJA

OSOBNNE I OBITELJSKE CH-MIROVINE, ZAŠTITNI DODACI, ODŠTETE I DR. PO OSNOVU

*
STAROSTI ILI GUBITKA ČLANA OBITELJI (MUŽ, ŽENA, DIJETE, RODITELJ), INVALIDNOSTI PO NESREĆI NA POSLU, IZVAN POSLA ILI DUGOTRAJNOJ BOLESTI

*
PROVJERA, PRIMATE LI I JESTE LI PRIMALI SVE NA ŠTO IMATE PRAVO

*
POTRAGA ZA ZABORAVLJENIM ILI IZGUBLJENIM CH-MIROVINSKIM PODACIMA DRŽAVNIH I PRIVATNIH FONDOVA

Termin po telefonskoj najavi u tajništvo od ponedjeljka do petka
08.30-12.00 i 13.30-17.30

telefon 01/ 217 16 06

Josip Prpić, MIR SC GmbH
Bahnhofstrasse 71/3 kat
Postfach 6129, 8001 Zürich

INVALIDEN UND RENTNER SERVICE CENTER



Sretan Uskrs!
MOVIS

TMS TREUHANDBÜRO Martin Šubarić, dipl.oek.

Austrasse 49, 8045 Zürich
tel. **01/451 05 20** fax. 01/45105 20
natel079/ 427 69 29

- financijsko/pravni savjeti
- porez (Steuererklärung)
- tečajevi: PC- Grundlage Wrd, Excel, Acces, Buchhaltung
- dajem extra sate za one koji imaju problema s knjigovodstvom, informatikom, BWL
- registriranje firmi, vođenje knjiga

Obavezno zakazivanje termina

Martin Šubarić, dipl. oek.
TMS TREUHANDBÜRO

Hrvatskih katoličkih misija u Švicarskoj

Hrvatska socijalna služba pri SKAF-u

9471 BUCHS, Bahnhofgebäude, Postfach
 telefon 081/756 51 47
 faks 081/756 61 08
 soc. radnica: Blagica Alilović

6963 PREGASSONA, Via Merlecco 8
 tel: 091/936 30 20
 soc. radnica: Vera Podpečan

5400 BADEN, Theaterplatz 1
 tel: 056/221 74 88
 soc. radnica: Rajka Baumgartner-Kraljić

Razgovor s gospođom E. Reich, voditeljicom Službe za izbor zanimanja u gradu St. Gallenu



„Što nakon obveznog školovanja?“ pitanje je koje muči mnoge mlade kao i njihove roditelje. Unutar projekta Saveznog povjerenstva za strance (EKA) održana su mnoga predavanja i na hrvatskom jeziku o švicarskom sustavu i mogućnostima izbora zanimanja. Ali, nikad dovoljno informacija, pa smo i mi postavili nekoliko konkretnih pitanja gospođi E. Reich, voditeljici Službe za izbor zanimanja u gradu St. Gallenu, za koja smatramo da mogu poslužiti u odabiru odgovarajućeg zanimanja. Intervju nije preveden s ciljem da ga mladi s roditeljima zajednički pročitaju te porazgovaraju o daljnjem školovanju.

Was soll man nach der obligatorischen Schule am besten wählen? Lehre oder Mittelschule (Gymnasium)?

● In der Schweiz besuchen mehr als 60% aller Jugendlichen nach der obligatorischen Schule eine Lehre. Dies ist der eigentliche Hauptweg. Bei der Lehre muss man sich bereits für eine bestimmte berufliche Richtung entscheiden. Darum ist es wichtig, sich genau zu überlegen, welche Berufe mit den eigenen Fähigkeiten und Interessen übereinstimmen. Neben der Lehre kann man heute begleitend die Berufsmatura (1 zusätzlicher Tag in der Berufsschule) ablegen. Diese ermöglicht den prüfungsfreien Zugang in die Fachhochschulen. Zwischen 15 und 30% (Welschland) der Schülerinnen und Schüler besuchen eine Mittelschule. Mit dieser Schulbezeichnung ist das gleiche gemeint wie mit dem Gymnasium. Ein Lehrer- oder Kindergärtnerinnenseminar, in das man direkt eintreten kann, gibt es ab Sommer 2000 nicht mehr. Alle müssen zuerst ein Gymnasium (4 Jahre mit

Maturaabschluss) oder eine Diplommittelschule (3 Jahre mit Diplomabschluss, ohne Matura) besuchen. Die Wahl des Weges hängt in der Schweiz stark von den eigenen Interessen ab. Man wählt also bereits mit 16 Jahren, ob man noch mehr in die Schule oder schon direkt in die Praxis einsteigen will. Damit werden wichtige Weichen gestellt!

Die Reform des Bildungswesens, die voraussichtlich 2003 in Kraft tritt, sieht vor, dass man die Richtungen auch in einem späteren Zeitpunkt noch wechseln kann. Dies geschieht vor allem dadurch, dass die Lehre durch die Berufsmatura aufgewertet wird und ein späterer Zugang zur Universität mit bestimmten Vorbedingungen ebenfalls möglich ist.

Wann sollte man mit der Suche der Lehrstelle beginnen?

● Etwa ein Jahr vor dem tatsächlichen Lehrbeginn. Die Suche dauert in der Regel etwa ein halbes Jahr. Wichtig ist, dass die Vorbereitung darauf schon wesentlich früher beginnt und Eltern und Schüler sich gründlich überlegen, welche Berufe am besten zu den Fähigkeiten und Interessen passen!

Welche Berufe sind besonders gefragt?

● Die kaufmännischen Berufe, die Berufe der Informatik und Elektronik sowie die Pflegeberufe in Spitälern und Erziehungsberufe in Kindergärten, Schulen und Krippen etc.

Welche Voraussetzungen werden an die Bewerber/innen für diese Berufe gestellt?

● In den meisten Fällen sollte man eine Sekundar- oder Bezirksschule absolviert haben, evt. auch eine Mittelschule. Ebenso wichtig ist aber auch die persönliche Eignung für diese Berufe. Beispiele: Genauigkeit und logisches Denken für die Informatik, Freundlichkeit, Hilfsbereitschaft für den Umgang mit Kunden, Durchsetzungsfähigkeit bei Erziehungsberufen, Teamfähigkeit bei fast allen Berufen.

Für jeden Beruf gibt es ganz bestimmte Voraussetzungen, die man mehr oder weniger mitbringen sollte. Diese sind in den Dokumentationen im BIZ (Berufsinformationszentrum) genau beschrieben.

Kann man diese auch nach der Realschule machen?

● Gewisse Berufe ja. Einige Beispiele: die zweijährige Bürolehre bei den kaufmännischen Berufen, der Beruf der Kleinkindererzieherin und Krankenschwester mit dem Diplommiveau I (beide allerdings erst nach einem 10. Schuljahr) oder der Beruf des Telematikers. Für diese anspruchsvollen Berufe sind aber auch in der Realschule gute oder sehr gute Schulleistungen nötig.

Haben die Lehrlinge und Lehrtöchter die Möglichkeit, den Beruf während der Lehrzeit zu wechseln? Wenn ja, mit welchen Folgen?

● Grundsätzlich kann man eine Lehre jederzeit abbrechen. Da die Lehrprogramme der einzelnen Lehren jedoch sehr unterschiedlich sind, muss leider in vielen Fällen bei einem Lehrwechsel wieder ganz von vorne angefangen werden. Bei Lehren, die ähnlich sind, werden Ausbildungszeiten angerechnet (z.B. bei einem Wechsel vom KV in den Detailhandel oder einer Umwandlung einer KV-Lehre in eine kürzere Bürolehre). Wieviel angerechnet wird, entscheidet das Amt für Berufsbildung des Kantons, in dem man die Lehre macht.

Wie hoch ist der Lehrlingslohn?

● Zwischen 500 Franken im ersten Lehrjahr und 1200 Franken maximal im vierten Lehrjahr. Abweichungen kommen vor, z.B. Damencoiffeuse mit 330.- im ersten bis 600.- im dritten Lehrjahr oder Dachdecker mit 700.- im ersten bis 1300.- im dritten Lehrjahr. Die geltenden Lehrlingslöhne sind in einem Verzeichnis aufgeführt und können im BIZ nachgesehen werden. Es handelt sich allerdings nur um Richtlinien, nicht um Verpflichtungen für die Lehrmeister. Diese können etwas weniger oder mehr geben, wenn sie wollen.

Welche sind die Startlöhne nach der Lehre?

● In der Regel zwischen 2000 (Verkauf, Coiffeuse) und 3400 (Polymechaniker, kaufm. Angestellte) Franken, wieder je nach Richtung und Beruf.

Welche Chancen bestehen für eine Weiterbildung innerhalb oder ausserhalb des Betriebes? Welches sind die Aufstiegsmöglichkeiten nach einer abgeschlossenen Lehre?

● Je grösser in der Regel ein Betrieb ist, desto umfangreicher ist das Angebot an innerbetrieblichen Weiterbildungsmöglichkeiten. Davon erfährt man an den Anschlagbrettern oder über die Personalverantwortlichen. Viele Betriebe unterstützen finanziell auch eine Weiterbildung, die in Schulen oder Institutionen stattfindet. Diese muss mit der Tätigkeit, die man ausübt, in einem Zusammenhang stehen (z.B. Computerkurse, wenn man viel mit dem PC arbeitet). Es gibt heute sehr viele Weiterbildungsmöglichkeiten, die häufig am Abend oder am Samstag stattfinden oder sonst berufs begleitend organisiert sind. Informationen dazu erhält man im BIZ oder über www.w-a-b.ch. Mit der Weiterbildung hängen fast immer gute Aufstiegsmöglichkeiten zusammen. Es gilt: wer nach der Grundausbildung nichts tut, bleibt stehen. Es wird erwartet, dass man sich selbst um die Weiterbildung kümmert und eigene Pläne macht!

Umschulungsmöglichkeiten?

● Berufliche Veränderungen finden am häufigsten über Weiterbildung statt. Berufe verändern sich, neue Anforderungen entstehen. In diesem Fall ist es wichtig, diese schnell zu erkennen und sich die nötigen Kenntnisse oder Fertigkeiten zu erwerben, indem man Kurse oder Lehrgänge besucht. Nur wenn man durch Krankheit oder Unfall seinen Beruf nicht mehr ausüben kann, bezahlt die IV (Invalidenversicherung) nach eingehender Abklärung in Einzelfällen eine volle oder teilweise berufliche Neuausbildung (Umschulung).

Chancen der Frauen im Berufsbildungssystem?

● Vom Gesetz her sind die Chancen grundsätzlich die gleichen! Mädchen wählen aber aus einer kleineren Palette von Berufen aus, die auch häufig schlechter bezahlt sind. In vielen Bereichen, z.B. bei den Lehrer/innen oder in anderen sozialen Berufen, ist die Gleichberechtigung aber verwirklicht, auch in Bezug auf die Löhne.

Leider sind die technischen Berufe von den Frauen noch wenig erobert. Viele Frauen haben Angst, dass sie Beruf und Familie nicht vereinbaren können und wählen aus diesen Gründen z.B. die kaufmännischen Berufe, weil man dort auch teilzeitlich arbeiten kann.

Empfehlungen für die kroatischen Eltern: Brotberuf oder Berufung?

● Wenn man optimale schulische Voraussetzungen mitbringt, sollte man meiner Meinung nach der Berufung folgen und eine möglichst gründliche Ausbildung machen.

Viele Menschen schliessen aber auch Kompromisse, was grundsätzlich besser ist als gar keine Ausbildung zu machen! Vielleicht gibt es den Wunschberuf am Wohnort nicht, oder die Wege sind zu lang, oder die schulischen Leistungen genügen nicht ganz. Wichtig ist auf alle Fälle, dass der gewählte Beruf einigermaßen mit den eigenen Fähigkeiten und Interessen übereinstimmt; sonst ist die Gefahr gross, dass man nach kurzer Zeit eine Ausbildung abbricht und damit gar nichts hat. Vielen Dank Frau Reich!

□ Da je gospođa Reich vrsna poznavateljica svog zanata vidi se i iz odgovora. Gospođi Reich zahvaljujemo, a Vi koji imate pitanja, javite se što prije najbližem savjetniku za izbor zanimanja i zatražite odgovor. B. Alilović

Mješoviti brak



mješoviti brak zahtijeva posebne

osobne, međuljudske i mentalne odlike, sposobnosti bez kojih postaje neodrživ. Konkretno: natprosječan stupanj uzajamnoga uvažavanja, poštivanja, prihvaćanja, tolerancije, otvorenosti, ravnopravnosti. Ključno pitanje, koje se supružnicima uvijek iznova postavlja, glasi: koliko jedno drugome zbilja značimo? Što stoji u prvome planu: izabrana osoba ili nešto drugo?

Velika mobilnost, masovni turizam i guste komunikacijske mreže pretvorile su današnji svijet u malo selo, u kojemu se susreću, zajedno žive, žene i udaju osobe najrazličitijih nacija, kultura, vjeroispovijesti. Prema podacima Saveznoga ureda za statistiku (Bundesamt für Statistik) u Švicarskoj je svaki četvrti brak binacionalan, tj. svako četvrto dijete biti će rođeno u višekulturnoj obitelji.

U našem izlaganju pokušati ćemo prikazati pojam i značenje mješovitog braka, teškoće s kojima je suočen, te stvaranje nužnih preduvjeta za njegov opstanak.

Mješoviti brak je onaj brak u kojemu supružnici nisu iste rase, nacije, vjere ili kulture. Jedno od bitnih obilježja mješovitoga braka je **različitost**. Različit je onaj koji se u odnosu na drugoga odlikuje drugačijim svojstvima, koji nije jednak, koji je drugačiji. Običan odn. tzv. "normalan brak" se temelji ponajprije na sličnostima, zajedništvu koje uvelike zbližuju, povezuju dvije osobe, kako na socijalnome, kulturnome, vjerskome, tako i na međuljudskome planu. Takav je brak smješten u postojeću životnu sredinu, utkan je u njegovo fino, gusto tkivo, koje ga prihvaća i jamči mu stabilnost i razvitak. Nadalje, on poštuje mjesne običaje, stoljetne tradicije, oblike ponašanja, zadane norme i okvire. Cjelokupno okruženje, istovjetni mentalitet, kulturna baština, nacionalni i vjerski osjećaji znatno pridonose obostranome uvjerenju da je izabrana osoba "naše gore list", tj. da se razumiju i prije nego progovore.

Slika mješovitoga braka

U mješovitome braku u prvome planu stoji različitost glede etničke, vjerske, kulturne i socijalne pripadnosti. Pokraj brojnih vanjskih, objektivnih razloga koji bitno utječu na odluku o sklapanju mješovitoga braka (npr. boravak u stranoj zemlji), presudnu ulogu igraju čimbenici **subjektivne** naravi. Upravo spomenuta različitost sadrži u sebi čar, privlačnost izvanrednoga, drugačijega, posebnoga, "nemogućega". Drugačiji jezik, vjera ili kultura doživljavaju se prije svega kao dodatno bogatstvo, otvaranje horizonata, nadopuna vlastitoj kulturi i podneblju. U idealnome slučaju, među brojnim aspektima koji uređuju bračni i obiteljski život, ne uspostavlja se odnos rivaliteta već međusobnoga uvažavanja, nadopunjavanja, vrednovanja, mentalne otvorenosti i želje za upoznavanjem novoga, originalnoga, tajnovitoga. Sa sigurnošću se može reći da ne postoje bolje odnosno lošije kulture, niti kulture prvoga, drugoga ili trećega razreda, nego naprosto **različite** kulture, te da svaka od njih ima u sebi nečega lijepoga, dobrog, vrijednoga i originalnoga. (Možda je ispravnije govoriti o kulturi i nekulturi...)

Teškoće u mješovitom braku

Već sam po sebi prosječan brak predstavlja velik životni izazov, ponekada pravo umijeće! Iz toga slijedi da je mješoviti brak kudikamo zahtjevniji, složeniji, neizvjesniji. U tome smislu valja

nedvosmisleno kazati jedno: neke su stvari/osobe/kulture naprosto **nespojive** – kao drvo i metal! Mišljenja se razilaze kada se povede rasprava o tome koji su metali plemeniti a koji ne...?! Pa ipak, neke su odluke toliko radikalne, "nemoguće", da su unaprijed osuđene na neuspjeh. Promatrane izvana, tzv. "zdravom pameću", ostavljaju dojam kako su protiv prirode, naravi, protiv svake logike stvari, pa i protiv samih osoba (pogotovo njihove djece). Naime, *kada je nešto posebno previše posebno, onda najvjerojatnije nije više ništa posebno...*

Banalni primjer: ONA – napredna mlada žena iz Švedske, kršćanka, više naobrazbe, otvorenih pogleda, stalno radno mjesto uz mogućnost napredovanja; ON – radnik/kelner iz Irana, muslimanske vjeroispovijesti, tolerantna osoba. Pitanja: Je li za mladu Europljanjku zamislivo/prihvatljivo živjeti u jednome okruženju u kojemu žena ne smije voziti auto, pokazivati naga ramena i koljena, družiti se/razgovarati s drugim muškarcima, gdje nema pravo nasljedstva niti pravo skrbi za djecu? Može li pristati na to da djeca budu obrezana prema islamskom običaju? Drugim riječima, želimo naglasiti golu činjenicu da ljubav sama za sebe – ma kolika i kakva bila – nije dostatna za uspješan i stabilan mješoviti brak. Svako ljudsko biće, a napose bračna zajednica (kasnije obitelj) nije izolirani otok, već živi u točno određenom društvenom kontekstu sa svim svojim zakonitostima i normama ponašanja. Njihov utjecaj i težina nisu nipošto zanemarivi; dakle, mogu znatno utjecati na neodrživost mješovitoga braka.

Kao i toliko puta u životu, velike stvari padnu na malim, praktičnim ispitima svakodnevnoga suživota. No, pođimo redom. Postavit ćemo niz sasvim konkretnih pitanja o kojima bi zainteresirane osobe morale razmišljati puno **prije** nego li stvar postane ozbiljna odn. gotov čin:

- *Zašto sam odabrao teži, "nemogućii" oblik braka?
- *Koliko je vjerojatnost glede (ne)uspjeha mješovitoga braka?
- *Što njime dobivam, a što gubim?
- *Posjedujem li neke izvanredne kvalitete koje daju realne izgleda za stabilan brak?
- *Što misle drugi (roditelji, rodbina, prijatelji, poznanici) o mojemu braku?
- *Mislim li na brojna ograničenja praktične naravi u svezi sa zajedničkim interesima, aktivnostima (socijalna izoliranost)?
- *Koji će jezik biti obiteljski jezik?
- *U duhu koje kulture, tradicije, mjesnih običaja će se odgajati djeca?

- *Koje ćete ime odn. prezime dati djeci?
- *Gdje, u čijoj zemlji, namjeravate živjeti? (tko igra na "domaćem terenu"?)
- *Čija je rodbina tu? Koga se, kada i koliko posjećuje?
- *U kojoj zemlji ćete provoditi godišnji odmor?
- *Čija će kuhinja/jelovnik, ukus, moda itd. biti mjerodavna?
- *Jesu li Vaše svakodnevne navike spojive?
- *Strahujem li od gubitka osobnoga kulturnoga identiteta (na račun drugoga)?
- *Šo mogu, pa čak i moram zadržati, a što prihvatiti, promijeniti?
- *S kojom će se kulturom, jezikom, nacijom identificirati djeca?
- *Čije će državljanstvo imati?
- *Što ako pokušaj mješovitoga braka ne uspije?

Preduvjeti za uspješan mješoviti brak

Kada je riječ o mješovitome braku treba naglasiti da svi kriteriji, koji su nužni za skladan i zadovoljan obični brak, također vrijede i za mješoviti brak. Bitna razlika se sastoji u tome što mješoviti brak zahtijeva **dodatne kvalitete**, sposobnosti bez kojih postaje naprosto neodrživ – kako na ljudskome, tako i na formalnome planu. Pri tome mislimo na sljedeće ljudske odlike: natprosječan stupanj uzajamnoga uvažavanja, poštovanja, prihvaćanja, tolerancije, otvorenosti, ravnopravnosti. Ključna pitanja, koja se uvijek iznova postavljaju, glase: što stoji u prvome planu: izabrana **osoba** ili nešto drugo? Osobne potrebe ili zajedništvo? Uspješno prevladavanje svakodnevnih nesuglasica moguće je ukoliko među supružnicima postoji uzajamno povjerenje, razumijevanje, dobrotomjerno, prihvaćanje i vrednovanje druge kulture, mentaliteta, običaja i osjećaja druge osobe. Sloboda življenja i izražavanja vlastite kulture, komunikacije s djecom na materinskom jeziku, kao i održavanje vlastitoga kulturnoga identiteta, temelje se na načelima ravnopravnosti i reciprociteta (uzajamnosti). Nadalje, uspješan suživot u mješovitome braku zahtijeva sposobnost samokritičkoga stava prema vlastitoj kulturi. To konkretno znači: moći promatrati svoju kulturu izvana, s gledišta i očima druge osobe, shvatiti njezine ograničenosti, te neposredan utjecaj na odgovarajući mentalitet, način razmišljanja, poglede na život, ponašanje itd.

Naravno, treba kazati i to da mješoviti brak ima i **pozitivne** strane. U njemu se – htjeli ne htjeli – živi mnogo intenzivnije, mora se gledati dublje, ići u srž problema, učiti se vrednovati vlastito i "tuđe". Dakako, ništa se ne može dobiti, a da se nešto ne izgubi. Tko dobije na širini, vjerojatno izgubi na dubini. Jedni vole jasne i čiste boje, drugi mnoštvo boja – poput duge i mozaika. U neku ruku, svaki je brak mješovit... Duhovito rečeno: slika bez okvira je nepotpuna, okvir bez slike pak prazan. Bitno je da se svatko u svojoj slici prepozna.

A takvih je – prema statistikama – ipak 60%!

☐ Marijan Markotić

Hrvatska dopunska škola

Löwenstrasse 22, 8021 Zürich
telefon/fax 01/212 65 44
Radno vrijeme: ponedjeljkom i petkom od 9.00 do 13.00 / 14.00 do 17.00
srijedom i četvrtkom od 9.00 do 12.30 sati

Ukratko o radu Hrvatske dopunske škole

- ◆ *Nastava u HDŠ u Švicarskoj održava se u svim školama redovito. Početkom prosinca stigla je i posljednja učiteljica iz Hrvatske koju smo očekivali i nastava se održava prema predviđenom rasporedu.*
- ◆ *Ove godine, nažalost, zatvorena je nakon gotovo četiri godine otvaranja novih škola, hrvatska škola u SCHERZINGENU jer u tom malom mjestu na Bodenskom jezeru nema više hrvatske djece. Preostalih četvero učenika pohađat će hrvatsku nastavu do kraja školovanja u Kreuzlingenu.*
- ◆ *Od 06.03.2000. održava se nastava u TEUFENTHALU gdje smo dobili učionicu od švicarskih školskih vlasti. Učiteljica Erna Prpić napraviti će raspored grupa, a nastava će se održavati ponedjeljkom od 17.00 do 20.00 sati.*
- ◆ *Uskoro bi trebala započeti nastava u NEUHAUSENU i MONTREUXU gdje još čekamo konačnu potvrdu švicarskih školskih vlasti za učionice.*
- ◆ *Učitelji HDŠ u Švicarskoj održali su 25.01.2000. svoj stručni sastanak u Zürichu i dogovorili se o radu škole do kraja ove školske godine.*

Šuma Striborova

Poznati hrvatski kazališni glumci **S. Jukić i L. Tulač** gostovat će ponovno u Švicarskoj sa svojom kazališnom predstavom za djecu „Šuma Striborova“. Hrvatska dopunska škola obilježava tijekom ove školske godine deset godina svoga rada i u suradnji s Veleposlanstvom RH iz Berna od 19. - 24. 3. 2000. za učenike HDŠ organizira kazališne predstave prema sljedećem rasporedu:

19.03.2000. - LUGANO
21.03.2000. - SCHAFFHAUSEN
22.03.2000. - ARBON
23.03.2000. - LUZERN
24.03.2000. - BASEL

10. obljetnica HDŠ u Švicarskoj

HDŠ u Švicarskoj osnovana je 22. lipnja 1990., a nastava je počela 5. rujna 1990. u Ženevi. Ove godine točno je deset godina od otvaranja prve škole. Ovu važnu obljetnicu HDŠ želi obilježiti nizom aktivnosti tijekom cijele godine. Već najavljene kazališne predstave dio su proslave, a pripremaju se i natjecanja učenika u znanju, spretnosti i športu. U siječnju su svi mjesni školski odbori dobili prijedlog provedbe natjecanja i zamoljeni su da upoznaju roditelje i zajedno s njima odluče žele li sudjelovati. Svoje predstavnike prijavile su 23 škole i sastanak GŠO i predstavnika škola održat će se 31.03.2000. u Zürichu. Na tom sastanku donijet će se konačna odluka o organiziranju i provođenju natjecanja. Predviđeno je da se financiranje natjecanja vrši putem sponzora, a natjecanja se održavaju od polovice lipnja do jesenskih praznika iza kojih bi se održalo završno natjecanje.

Pet godina djelovanja HDŠ Arbon

Ugodno se osvrnuti na pet godina djelovanja HDŠ u Arbonu. Početak je, kao i svaki početak, bio dinamičan i pun neizvjesnosti. S puno entuzijazma i iskrenim željama da i njihova djeca pohađaju nastavu na hrvatskom jeziku, organizirali su se roditelji i osnovali HDŠ u Arbonu. S ponosom možemo reći da je kvalitet nastave, atmosfera u razredu i izvan njega u školi Arbon danas daleko bolja nego ranije. Proces izgradnje i

stvaranja škole nije uvijek bio ugodan ni lak, kako za učenike, tako ni za roditelje i odgovorne u GŠO. No, svi su ustrajali uvjereni da rade za dobrobit hrvatske djece. Roditelji, koji su se od početka aktivno uključili u rad škole, dobili su dobru podršku GŠO i koordinatorice HDŠ u Švicarskoj. Koordinirati odnose između tadašnje učiteljice, učenika i roditelja nije uvijek bilo jednostavno i lako, ali objektivni pristup problemima i profesionalna rješenja istih donijela su plodove, pa osim petogodišnjice škole Arbon ove godine slavimo i deseto-godišnjicu HDŠ u Švicarskoj.

Da bi škola uspješno djelovala, bilo je potrebno uložiti puno energije, vremena i materijalne pomoći. Za svu potporu od srca zahvaljujem svima. Lijepo se sjećati suradnje s roditeljima prigodom obilježavanja naše obljetnice u lipnju 1999. kada smo ugostili HKUD „Željezničar“ iz Osijeka. Osjećani su našu obljetnicu dostojanstveno uveličali pjesmama i plesovima iz domovine. Taj dan bio je za sve nas Hrvate lijep dar i MŠO Arbon zahvaljuje svima koji su na bilo koji način pomogli ovu lijepu proslavu. Osobito želimo zahvaliti HŠD „Zagreb“ koji je goste iz Osijeka razveselio i materijalnom potporom, a pomaže i rad škole u Arbonu aktivno se uključujući u naše proslave. Osim toga, „Zagreb“ je stavio školi po potrebi na raspolaganje svoje prostorije za gledanje video filmova.

Nadam se da će roditelji, učenici i hrvatske udruge iz Arbona zajedno proslaviti i predstojeću desetu obljetnicu HDŠ u Švicarskoj i veseleći se daljnjoj suradnji svima želim veseo i blagoslovljen Uskrs. *MŠO Arbon, Nada Strasser*



Domaćini i gosti iz Osijeka u Arbonu u lipnju 1999.

ANA I ILIJA KNEŽEVIĆ VEĆ U ODŽAKU

Ilija Knežević od 1981. u Švicarskoj (Zurzach)- žena Ana s djecom priključila mu se u vrijeme izbijanja rata u Bosni- vratio se sa svojom Anom u Vrbovac- Potočane (Odžak). "Dosta je bilo tuđine". U to nekoliko riječi sažeo je sve svoje brige i nevolje koje tuđina nosi sa sobom. Djeca, koja su već obiteljski ljudi, ostaju, ali će ih majčin i očev primjer podsjećati na grudu gdje su i sami prvi korake pravili i riječi sricali. Bili su uzorni vjernici (nedjeljom ili u Zurzachu ili Wettingenu) i trudiše se i svoju djecu u tom duhu odgajati. Vidjeli sinove sinova svojih, bili sretni i blagoslovljeni u svom zavičaju!

STJEPAN I ANA GRIL

Nakon 28 godina rada i boravka u Joni u Švicarskoj vratili su se zastalno u Hrvatsku. Ovi skromni i dobri vjernici dođu povremeno obići svoju djecu (imaju ih troje) i unučad u Joni, ali mirovinske dane žele uživati u svojoj Hrvatskoj.

DAMIRKA I BRANKO ČURIĆ

Branko Čurić, rođen u Livnu 1958. inženjer elektrotehnike došao je 1990. zajedno sa svojom suprugom Damirkom u Švicarsku - kanton Ticino.

Radeći neumorno devet punih godina u siromašnom kantonu Ticino ostvario im se željeni san povratka.

Branko je uz svoj redoviti posao prve dvije godine radio i kao učitelj u HDŠ. Damirka je bila kuharica u osnovnoj školi u Locarnu.

Branko je sretan što je tako brzo našao posao bez ičije pomoći u Srednjoj tehničkoj školi u Zagrebu. Materijalno su se osigurali, pa će se Damirka potpuno posvetiti odgoju svojih sinova: Petra i Celestina.

Neka vam je sretan povratak u lijepu našu i neka vas Božji blagoslov stalno prati i toplo hrvatsko sunce grije.



VESELJKO I JELENA BUNTIĆ

vratili se u domovinu, u Slavonski Brod. Veseljko (1938.) je došao 1970. i cijelo vrijeme radio u Horgenu (Gartenbau). Supruga mu se priključila mnogo kasnije. Djeca su bila u domovini. Samo je sin Marko kratko vrijeme radio i boravio u Horgenu. Hvala im za kršćansko zajedništvo koje su svjedočili tijekom nedjeljnih misa u Horgenu. Sretno im i blagoslovljeno bilo u domovini!

MILA LEBO

Došla je u Švicarsku prije 33 godine, točnije 1.06.1967. u Meiringen i sve te godine radila marljivo u kliničkoj kuhinji. Tko je mogao i sanjati da će ta djevojka, rođena u Rastovači - Posušje, odrasti u Podgoraču kod Našica, da bi se sad nastanila u Cerniku kod Nove Gradiške. Mjesečna sv. misa na hrvatskom u Meiringenu je mogla biti bez službenog misionara, ali bez naše Mile nije bila. Pozvala je sve na oproštaj poslije sv. mise 2.11.99. u crkvenoj dvorani uz pečenje i domaće vino. Hvala našoj Mili. Neka je i dalje prati Božji blagoslov da u miru može živjeti svoj život do Božje volje. Svi Vi koji ste Milu poznavali rado vas očekuje na adresi: Požeška 190, 35505 Cernik, HR. Tel. 035/369 198.

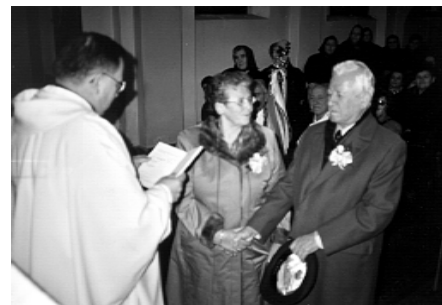


Stranica za povratnike

MISIJA AARAU

U 1999. godini iz misije se vratilo 18 obitelji u Domovinu. Spomenut ćemo obitelj Stjepana i Ivanke Golubar iz Aaraua koji su bili aktivni misijski suradnici. Želeći im sretan život u domovini izražavamo i veliko hvala na suradnji u Misiji svih ovih pet godina, a i prije.

VINKO I KLARA LUGARIĆ



Vinko i Klara Lugarić proslaviše 22. siječnja 2000. godine 50 godina skladnoga braka u rodnom Odranskom Obrežu u krugu svojih najbližih. Prije 10 godina Vinko je umirovljen, nakon što je 30 godina radio u Švicarskoj. Vratili su se u Zagreb prije 7 godina gdje u miru uživaju plod svog teškog rada u tuđini. Vinko je došao u Švicarsku 1957. Klara je došla s dvije kćeri (Ljiljanka i Marija) 1959., a Julijana im se rodila 1971. Bili su vjerni i dobri suradnici najprije fra Lucijanu Kordiću, kasnije fra Ljubi Krasiću i drugim misionarima u okupljanju naših vjernika, organiziranju hodočašća i drugih vjerskih skupova. Oni su i danas povezani sa Švicarskom i redoviti su primatelji i čitatelji Movisa. Uz iskrene čestitke želimo im još mnogo godina skladnoga i sretnoga bračnoga zajedništva!

ANTE I LUCIJA ŽGELA

Ante i Lucija Žgela su se zastalno vratili u Hrvatsku, u Opatiju. Nakon 31 godine boravka na području St. Gallena poželjeli su dalje živjeti u Opatiji. Neka im je svima sa srećom i blagoslovom.



MATO ČALUŠIĆ - POSLIJE 30 GODINA U POTOČANE

Vratio se u Potočane poslije 30 godina i zaslužno stečene mirovine. I njegova obitelj ostaje u Švicarskoj. Došao je 1970. u Klosters blizu Davosa, a posljednjih 15 godina radio je u raznim mjestima Švicarske. Bilo mu sretno i blagoslovljeno u odžačkoj oazi!

UMRO TVORAC NOVE HRVATSKE

Umro je dr. Franjo Tuđman u petak 10. prosinca 1999. godine u 23.15 sati u Kliničkoj bolnici "Dubrava" u Zagrebu, četrdeset dana nakon što je 1. studenoga bio hospitaliziran.

Akademik Vlatko Pavletić, predsjednik Hrvatskog sabora, u svojstvu obnašatelja dužnosti državnog poglavara, obznanio je smrt ovim riječima:

"Ustavom i sudbinom određeno mi je da u ovom najtežem času objavim građanima Republike Hrvatske i svim Hrvatima izvan domovine da je prestalo kucati veliko srce dr. Franje Tuđmana, državnika i državotvorca, i prvog predsjednika moderne, nezavisne, suverene, demokratske Republike Hrvatske. Neporecive su zasluge ovog povjesničara u oblikovanju naše novije povijesti, u konačnom ostvarenju sna bezbrojnih naraštaja, sna ovjekovječenog tek u posljednjem desetljeću drugog tisućljeća obnoviteljskom uspostavom, postojanjem i međunarodnim priznanjem hrvatske države.

Ne samo njegovi suborci, suradnici, sljedbenici i poštivatelji, ne samo tugom ophrvan narod hrvatski, nego i svi njegovi najnepravedniji osporavatelji, svjesni su u ovom času veličine gubitka usporedivog jedino s veličinom njegove ličnosti, predodređene za pobjedu, pa i za konačnu pobjedu nad smrću neponištvivim trajanjem u hrvatskoj povijesnici.

Ispisano neizbrisivim slovima u spomen knjizi velikana koji su obilježili svoje vrijeme, ime dr. Franje Tuđmana ostat će simbol odlučnosti, hrabrosti, upornosti i vrhunskog političkog umijeća, ujedno nadahnuće za sve one koji će od njega prije svega umjeti i htjeti i znati učiti kako se na nemilosrdnoj vjetrometini ostaje uspravan u zastupanju i obrani interesa ne samo slobodne i samostalne, nego također neslomljivo upravne Hrvatske.

Ne zatomljajmo tugu, ne zaustavljajmo suze zbog smrti velikog čovjeka, ali ostanimo i mi uspravni i dostojanstveno spremni da nastavimo složno izgrađivati demokratsku Hrvatsku, lijepu našu Demokraciju, Tuđmanu na spomen, a po mjeri i u interesu svakog njenog građanina, u skladu s njenom prošlostom i budućnosnom predanošću idealima slobode i socijalne pravde".

Pokopan je na groblju Mirogoju 13. prosinca. Uz mnoštvo hrvatskih građana i svih hrvatskih biskupa sporvodne obrede vodio je zagrebački nadbiskup i predsjednik BK Hrvatske mgr. Josip Bozanić. I u hrvatskim misijama u Švicarskoj molilo se za pokojnog Predsjednika u nedjeljnim misnim slavljinama 12. prosinca, a u nekim misijama u ponedjeljak. Bila mu laka hrvatska gruda! Počivao u miru Božjem!

Povodom smrti hrvatskog predsjednika Tuđmana 10. prosinca 1999. poslan je Hrvatskom veleposlanstvu u Bernu i Generalnom konzulatu u Zürichu tekst sljedećeg sadržaja:

"U ime hrvatskih katoličkih misija u Švicarskoj izražavamo iskrenu sućut Vama i cijelom hrvatskom narodu u domovini i inozemstvu povodom smrti predsjednika Hrvatske Dražve i svih Hrvata dr. Franje Tuđmana.

Umro je čovjek čije će ime biti upisano zlatnim slovima u 13. stoljetnu hrvatsku povijest. Umro je čovjek koji je utjelovio tisućljetnu želju hrvatskog puka za slobodom u modernu Hrvatsku Državu.

I prijatelji i neprijatelji skidaju šešir pred čovjekom koji se imao hrabrosti staviti na čelo golorukom hrvatskog naroda i poput biblijskog Davida ubiti svaku nadu do zubi naoružanom Filistejcu Golijatu.

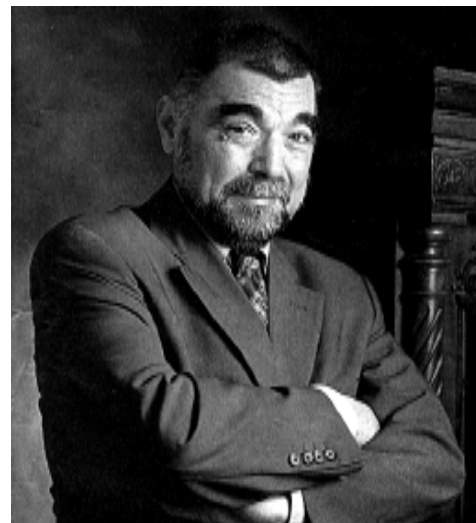
Četrdeset Predsjednikovih dana u bolnici krije u sebi biblijsku znakovitost. Vjerničke zajednice koje su molile tijekom njegove teške bolesti, ugradiše i njegovu bolest u temelje Hrvatske Dražave.

Zahvaljujemo Bogu da nam je dao takvog čovjeka i vođu kroz jedno desetljeće, ali i molimo Boga da i nadalje uzme parnicu našu, t.j. Hrvatsku Dražavu u svoje ruke.

Pokojnom predsjedniku Franji Tuđmanu neka Vječni Bog bude nagrada na nebesima. Pokoj vječni daruj mu Gospodine... Počivao u miru Božjem!



Novi predsjednik Republike Hrvatske, Stjepan Mesić



● 18. veljače 2000. godine na Trgu sv. Marka na zagrebačkom Gornjem gradu prisegnuo je novi predsjednik Hrvatske Republike Stjepan Mesić. Uz 72 međunarodna izaslanstva (12 predsjednika država) bili su i domaći nositelji najviših odgovornosti u političkim tijelima, društvenim, kulturnim, gospodarskim i javnim ustanovama. U ime Katoličke Crkve bio je nazočan zagrebački nadbiskup i predsjednik HBK Josip Bozanić. Sveta Stolica (Vatikan) je uputila posebnog izaslanika pape Ivana Pavla II, nadbiskupa Andrea Cordera Lanzu di Monteremola, apostolskog nuncija u Republici Italiji. Nakon prisege predsjednik Mesić je rekao između ostaloga: "U obnašanju svoje dužnosti želim razvijati suradnju sa svima onima u svijetu koji vide u Hrvatskoj svojeg partnera i prijatelja (...) Kao predsjednik Republike Hrvatske usko ću surađivati s Hrvatskim državnim saborom i Vladom i s predsjednikom Sabora i Vlade. (...) Svi želimo da Hrvatska postane istinsko demokratsko društvo. Učvrstiti sve institucije pravne države, poštovanje ljudskih i manjinskih prava, slobode medija i stvaranje stabilnog i trajnog okvira tržišnog gospodarstva i socijalno odgovorne države, naša je zadaća i dužnost. (...) Kao predsjednik države djelovat ću u skladu s ustavnim ovlaštenjima protiv socijalne nepravde, kriminala i korupcije te svakog oblika zloporabe vlasti. Pred zakonom svatko mora biti jednak bez obzira na dob i spol, nacionalnost, vjeru i političko uvjerenje. (...) Politika nije samo ni poglavito puki zanat i tehnologija. Politika bez morala i poštovanja etičkih vrijednosti gubi svaki ljudski smisao. Postaje teret na leđima nacije i građana i hipoteka u odnosima sa svijetom. U Hrvatskoj novog, poslijeizbornog doba nema više prostora niti smije biti okolnosti za **grijež struktura**. (...) Pozivam vas da zajednički takvu Hrvatsku, koju smo stvorili u domovinskom ratu, snagom našeg naroda (i naroda hrvatskoga koji živi izvan granica RH!-op. ured.), uključimo u Europu iz koje smo bili nepotrebno odsutni..." □



●Navršilo se 10. veljače 2000. g. 40 godina od smrti bl. A. Stepinca u rodnom Krašiću gdje je bio zatočen poslije izdržane zatvorske kazne u Lepoglavi, a godinu i nekoliko mjeseci (3. listopada 1998.) kako ga je papa Ivan Pavao II. proglasio blaženim na Mariji Bistrici uz polumilijunsko mnštvo hrvatskih hodočasnika. Bila je to pobjeda povijesti, koju je Stepinac predvidio. Trećega listopada 1946. - a u tom trenutku možda nitko nije mogao zamisliti da će se istoga dana nakon 52 godine biti proglašen blaženim - rekao je svojim tamničarima za vrijeme montiranog procesa koji je bio upriličen protiv njega: "Ako meni nećete dati pravo, povijest će mi ga dati".

U trideset i prvom pjevanju „Raja“ govori Dante o čovjeku „iz Hrvatske“ koji, zadivljen Kristovim licem utisnutim u Veronikin rubac, ne može više drugamo upraviti pogled, nego se čvrsto zagleda u Gospodina, uranja u razmišljanje do te mjere da se suobličuje Kristu, da daruje vlastiti život za Krista:

„Ko onaj koji iz Hrvatske valjda dolazi i našu Veroniku zreti, što je se s davnog ne nasiti glada, već dok se vidi, veli u pameti:

Gospodine moj Kriste, Bože pravi, takav li dakle bješe lik Tvoj sveti?

(Raj XXXI, 103-108)

Giampaolo Mattei, pišući završne riječi knjige Kardinal Alojzije Stepinac, tumači Danteove stihove ovako: „Svi u Hrvatskoj poznaju te Danteove stihove. Oni su kulturna i povjesna „podsjetnica“ neizmjerne vrijednosti. Ovdje se prirodno sama od sebe nameće metafora. Za narod u Hrvatskoj onaj Danteov „bezimni Hrvat“ danas ima ime: Alojzije Stepinac. Ivan Pavao II na Mariji Bistrici za vrijeme mise proglašenja blaženim reče: „Alojzije Stepinac svojemu narodu pruža svojevrsni kompas da bi se znao orijentirati. Evo glavnih točaka: vjera u Boga, poštivanje čovjeka, ljubav prema svima sve do praštanja, jedinstvo s Crkvom kojoj je na čelu Petrov nasljednik. Dobro je znao da se ne može popuštati kad je u pitanju istina, jer istina nije roba kojom se može trgovati. Zbog toga mu je bilo draže prihvatiti patnju negoli izdati svoju savjest i iznevjeriti obećanje dano Kristu i Crkvi“.

Cjelovit čovjek

Često se pitaš, poštovani čitatelju, kako izaći iz zla koje te je zahvatilo, iz muke i mraka. Odgovor je jednostavan. Hoćeš li iz mraka, upali svjetlo.

Zla djela koja činiš, grijesi koji se bojiš, krivice koje te pritišću, neuspjesi koje doživljavaš, klevete i ogovaranja koje padaju na tebe, tvoje nedorečenosti i nesposobnost da se opreš zlu, sve su to prostori mraka. Ima ljudi koji su toliko zaglibili u zlo i depresiju da više ne vjeruju da postoji izlaz. Oni često traže izlaz u samoubojstvu. No, to je samo nadodavanje mraku novoga mraka, nije izlaz.

Kad je mrak najgušći, dovoljno je upaliti svijeću i on se rasprši. Kad su muke i grijesi, neuspjesi i beznade najjači, potrebno je upaliti samo malu svjetiljku. Koju? Isus je rekao za sebe da je svjetlo svijeta. Potrebno je, dakle, u tom trenutku uzeti njegovu riječ, nekoliko je puta izgovoriti, postati svjestan da postoji Bog i već će tmine i mrak odstupiti od tebe.

Protiv zlih djela, grižnje savjesti i straha pred odgovornošću najjače je oružje da počneš činiti dobro. Jedan ohrabrujući pogled, simpatičan smiješak, darovana čokolada, komadić odjeće mala pomoć, topla riječ, lijep pozdrav i strpljivo slušanje, posuđena stvar i već osjećaš da si u svjetlu. Dovoljno je jedno dobro djelo, da se izvučeš iz bezbroj zlih djela.

Odlučiš li ne činiti zlo, osjetit ćeš, da si se izvukao iz teške krize, grižnje savjesti, samosažaljenja i mraka. Pokajanje je prvi korak protiv svake ovisnosti i grijeha. To znači Bogu reći: "Zao mi je, odričem se potpuno tog zla koje sam do sada činio i ovisnosti u kojoj sam ležao."

Takva te odluka izvodi na svjetlo i otvara Božjem spasonosnom djelovanju. Tvoje pokajanje i odluka vrata su koja si otvorio Bogu i njegovom dolasku u tvoj život. Tada si spašen. Ta vrata ne može otvoriti on, jer se ona otvaraju iznutra. Samo ih ti možeš otvoriti. Ti si, naime, slobodno biće i Bog ne može i ne smije provaliti u tvoj život. Na tebi je da se trgneš i da napraviš taj prvi korak, a Bog će napraviti stotinu drugih koraka prema tebi.

Ma kaoliko da si bio zao, spašen si čim počneš činiti obraćenijsko dobro djelo. No, postoji i druga strana medalje. Ako si cijeli život činio dobro, a onda se okreneš i počneš činiti zlo, ti si mrtav. Ako si u svemu bio dobar, ali si jednom teško pogriješio, mrtav si. Ako je tvoj čamac vezan sa stotinu konopaca, i ako 99 konopaca prerežeš, a jednim ostaneš vezan uz obalu – ne možeš nikamo krenuti.

Dobar se, dakle, ne može biti bititi djelomično, nego samo potpuno. Bogu ne možeš predati samo dio sebe, nego čitavog sebe. Zato Isus kaže: "Tko se ne odreče svega, pa i vlastitog života, ne može biti moj učenik". S druge strane, ako se jednim dobrim djelom opredjeljuješ za dobro, to znači da režeš sve konopce, tada možeš poći ususret Bogu i slobodnom životu.

Bogu je najteže s mlakim vjernicima i s mlakim ljudima. Bolje je biti potpuno hladan ili potpuno vruć. Ako si hladan onda ćeš se cijeli opredijeliti za Boga, ako si vruć, već si opredijeljen za Boga. No, ako si mlak i vršiš samo neke od od vjerskih dužnosti, ili u jednom slijediš savjest, a u drugom ne, ti nisi spašen, je je to prijevara.

Neka te ovo razmatranje uvede u cjelovitog tebe da budeš potpun čovjek!

(Dr. Tomislav Ivančić - TAKO JE MALO POTREBNO)



Krštenja

ZÜRICH

Daria Zeko, kći Blage i Jelene Matić, 20. studenoga 1999. u Wettingenu
Dario Nikolić, sin Ivana i Fanike r. Bajić, 27. studenoga 1999. u Zürichu
Joel Sirovina, sin Mladena i Sanje r. Živković, 28. studenoga 1999. u Winterthuru
Katarina Đonlić, kći Branka i Gordane r. Vuletić, 28. studenoga 1999. u Horgenu
Ivica Lamešić, sin Nike i Mare Mutavčić, 2. prosinca 1999. u Zürichu (Uni-Spital)
Andrej Martinović, sin Jerolima i Mandre r. Martinović, 4. prosinca 1999. u Zürichu
Ivona Papić, kći Gorana i Jelene r. Mijač, 4. prosinca 1999. u Zürichu
Nikolina Šuta, kći Tončija i Ivanke r. Starčević, 4. prosinca 1999. u Zürichu
Marina Vidak, kći Zorana i Slađane r. Bilić, 4. prosinca 1999. u Affolternu a.A.
Vievienna-Maria Mustapić, kći Željka i Gordane r. Radoš, 26. prosinca 1999. u Zürichu
Igor Jurić, sin Marijana i Agneze r. Markić, 26. prosinca 1999. u Waldu
Marija Gašić, kći Mirka i Jelene r. Šalić, 1. siječnja 2000. u Wettingenu
Eria Anđelić, kći Joze i Dražene r. Petričević, 8. siječnja 2000. u Spreitenbachu
Ivana Prga, kći Stipe i Jelene r. Čurić, 9. siječnja 2000. u Horgenu
Josip Prga, sin Nikole i Željke r. Ostojić, 9. siječnja 2000. u Horgenu
Lukas Stjepanović, sin Ive i Kate r. Đorđić, 16. siječnja 2000. u Wettingenu
Dominik Marković, sin Joze i Ivanke r. Ljubas, 16. siječnja 2000. u Zürichu
Tino Nujić, sin Dragana i Ljiljane r. Šare, 22. siječnja 2000. u Zürichu
Kristina Ravlija, kći Ilije i Dragice r. Čović, 29. siječnja 2000. u Waldu
Ivan Ravlija, sin Ilije i Dragice r. Čović, 29. siječnja 2000. u Waldu
Ela Batinić, kći Ante i Ivane r. Jurković, 30. siječnja 2000. u Zürichu
Karla Jurić, kći Ilije i Marijane r. Škulj, 5. veljače 2000. u Waldu
Marin Katusić, sin Ivica i Anite r. Zec-Orlić, 19. veljače 2000. u Zürichu
Mateo Diljak, sin Marka i Katice r. Martić, 27. veljače 2000. u Waldu
Dario Lovrić, sin Frane i Mare r. Božić, 4. ožujka 2000. u Waldu
Lara Zec, kći Dragana i Marijane r. Rajkovačić, 5. ožujka 2000. u Zürichu

BASEL

Ante-Matej Vukres, sin Damira i Ines r. Novkinić, 18. prosinca 1999. u Liestalu

Ivan-Lenard Jörg, sin Diega-Waltera i Ane-Marije r. Vukres, 18. prosinca 1999. u Liestalu
Anja Barišić, kći Ligvorija i Snježane r. Vidović, 8. siječnja 2000. u Baselu
Tatjana Zovkić, kći Fabijana i Sandre r. Chiocchi, 15. siječnja 2000. u Baselu
Ana Čuturić, kći Željka i Slavice r. Šikalo, 22. siječnja 2000. u Cornolu
Ivan-Luka Bagarić, sin Dragana i Anite r. Princip, 2. veljače 2000. u Baselu
Gabrijel Grgić, sin Ive i Snježane r. Martić 12. veljače 2000. u Baselu
Mladen Rajić, sin Slobodana i Adriane r. Levarda 19. veljače 2000. u Baselu
Ana Grubeša, kći Josipa i Smilje r. Doljanac 4. ožujka 2000. u Baselu
Valentin Bonić, sin Martina i Ljubice r. Blažević 4. ožujka 2000. u Baselu

BERN

Janine-Alexia Guber, kći Hanspeter-a i Suzane r. Kepenjek, 13. studenoga 1999. u Niedergösgenu
Laura Zefaj, kći Tome i Štefanije r. Sopić, 14. studenoga 1999. u Trimbachu
Tena Lovrić, kći Maria i Branislave r. Jurčević 28. studenoga 1999. u Trimbachu
Martina Franjković, kći Zdenka i Katice r. Trutanović 11. prosinca 1999. u Bernu
Kristian Jašarević, sin Roberta i Amre r. Mulabegović 18. prosinca 1999. u Solothurnu
Dejan Đorović, sin Ljubomira i Sofije r. Blažević 8. siječnja 2000. u Bernu
Martin Martinović, sin Milenka i Pelke r. Radovanović 8. siječnja 2000. u Trimbachu
Josip Brdarić, sin Ivica i Marine r. Princip 9. siječnja 2000. u Trimbachu
Adam Grigić, sin Šime i Ivke r. Čujić 13. siječnja 2000. u Interlakenu
Lorena Sliško, kći Josipa i Marije r. Obradović 30. siječnja 2000. u Thunu
Kristina Kovačević, kći Stjepana i Olgice r. Brkić 19. veljače 2000. u Thunu
Nikola Lučić, sin Franje i Jelene r. Kovačević 19. veljače 2000. u Bernu
Karla Matić, kći Marinka i Vlatke r. Bogdan 20. veljače 2000. u Thunu
Anita Šošić, kći Pere i Marije r. Agatić, 4. ožujka 2000. u Bernu
Josip Bokanović, sin Slavena i Sandre r. Perković 4. ožujka 2000. u Bernu
Gabrijela Ivanković, kći Pere i Kate r. Turić 17. ožujka 2000. u Bernu

ST. GALLEN

Ilija Mandura: sin Dragana i Verice r. Mijatović, 3.
Marcel Tomić: sin Markov i Marije r. Marić, 20. 11. 1999
Josip Dubravac: sin Ive i Ane r. Jakobović, 27. 11. 1999. u Eschenbachu
Marko Ivančić: sin Stipana i Vesne r. Renić, 9. 01. 2000. u Joni
Veronika Ivančić: kći Stipana i Vesne r. Renić, 9. 01. 2000. u Joni
Gabriel Rašić: sin Marinka i Gordane r. Kelava, 15. 01. 2000 u Niederuzwilu
Anđela Miškić: kći Anita i Janje r. Zeba, 22. 01. 2000. u Balgachu
Gabriela Mijač: kći Vadrana i Matije r. Agatić, 22. 01. 2000. u Wilu
Edita Zdjelar: kći Branka i Nade r. Nužda, 1. 02. 2000. u Joni
Nikolina Lučić: kći Ivica i Mladenke r. Brkić, 19. 02. 2000. u Joni
Marin Puđić: sin Zvonke i Mirjane r. Jozić, 26. 02. 2000. U St. Gallenu

LUZERN

Natali Kopačević, kći Stjepana i Ljubice r. Čović, 27. studenoga 1999. u Luzernu
Klara Šuman, kći Slavena i Kate r. Kvasina, 4. prosinca 1999. u Luzernu
Lorena Marjanović, kći Roberta i Marijane r. Pjanić, 4. prosinca 1999. u Luzernu
Andrea Marjanović, kći Roberta i Marijane r. Pjanić, 4. prosinca 1999. u Luzernu
Davorin-Marko Kaufmann, sin Rolfa i Ivanke r. Bralić, 4. prosinca 1999. u Luzernu
Ivka Čerkez, kći Nike i Ružice r. Zrno, 04. prosinca 1999. u Luzernu
Tadija Jularić, sin Vladimira i Mare r. Marković, 26. prosinca 1999. u Luzernu
Luka Cikoja, sin Velimira i Sanje r. Cvjetković, 22. siječnja 2000. u Luzernu
Adrian Martinović, sin Perice i Gordane r. Stevanović, 22. siječnja 2000. u Luzernu
Kristina Harambašić, kći Ivica i Ande r. Jagić, 29. siječnja 2000. u Luzernu
Leonardo Fišić, sin Stipe i Ruže r. Bavrka, 12. veljače 2000. Dorfkappelle u Sarnenu
Nela Adilović, kći pok. Alena i Ružice r. Lončarić, 27. veljače 2000. u Sarnenu/Dorfkappelle
Tin Jurić, sin Bože i Marine r. Rudelj, 4. ožujka 2000. Bruder Klaus Kapelle u Luzernu
Danijel Kolenda, sin Deana i Ivanke r. Klišanin, 4. ožujka 2000. Bruder Klaus Kapelle u Luzernu
Josip Krželj, sin Boška i Dragice r. Duvnjak, 4. ožujka 2000. Bruder Klaus Kapelle u Luzernu

LAUSANNE

Kristina Andrijančić, kći Ante i Marije r. Daidžić, 23. siječnja 2000. u župi Svilaj

GRAUBÜNDE/GONZEN/FL

Marina Bošnjak, kći Bože i Finke r. Vujević, 20. studenoga 1999. u Churu
Iva Gagulić, kći Marka i Ankice r. Karalić, 18. prosinca 1999. u Churu
Ivan Ilak, sin Pere i Matije r. Kovačić, 5. veljače 2000. u Churu

FRAUENFELD

Matej Begčević, sin Ilije i Ane r. Jozić, 11. prosinca 1999. u Kreuzlingenu
Luka Anić, sin Mije i Ljiljane r. Trgovac, 31. prosinca 1999. u Schaffhausenu
Ivona Jurić, kći Marka i Vesne r. Mašić, 29. siječnja 2000. u Schaffhausenu
Valentina Geček, kći Ivana i Snježane r. Šoš, 13. veljače 2000. u Frauenfeldu

AARAU

Florian Šveda, sin Daniela i Suzane r. Đurđević, 11. prosinca 1999. u Bruggu.
Ana Jelečević, kći Josipa i Ljubice r. Franjković, 11. prosinca 1999. u Bruggu.
Ivana Jedrinović, kći Dražena i Sanje r. Đurić, 8. siječnja 2000. u Rheinfeldenu.
Marija Lučić, kći Bože i Svjetlane r. Šunjić, 15. siječnja 2000. u Zofingenu.
Ivan Šinko, sin Luke i Kate r. Popić, 30. siječnja 2000. u Buchsu AG.
Julia-Ivana Bogdan, kći Damira-Mate i Mary Rosina, 30. siječnja 2000. u Buchsu AG.
Valentino Križanac, sin Ante i Antonije r. Strmić, 19. veljače 2000. u Menzikenu.
Ivan Brnjić, sin Ante i Ane r. Radman, 4. ožujka 2000. u Aarau.
Jelena Grgić, kći Gorana i Ivanke r. Erceg, 11. ožujka 2000. u Zurzachu.

SION

Anja Pačak, kći Dragana i Dragice r. Kozić, 12. veljače 2000. u Leukerbadu

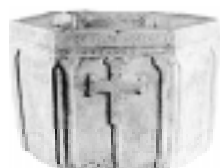
Daniela Starčević, kći Marka i Nade r. Tutić, 26. veljače 2000. u Sionu
Jozo Čančar, sin Jakova i Katice r. Dubravac, 27. veljače 2000. u Vispu
Mario Matic, sin Nikole i Ivane r. Andreić, 27. veljače 2000. u Vispu

ZUG

Tanja Stojak, kći Ante i Lucije r. Mutapčić, 27. studenoga 1999. u Schwyzu
Josip Mamuzić, sin Marijana i Josipe r. Banović, 11. prosinca 1999. u Einsiedelnu
Karolina Krišto, kći Daria i Mirjane r. Beranek, 18. prosinca 1999. u Altdorfu
Dean Lovrinović, sin Ante i Jelene r. Šuman, 19. veljače 2000. u Pfäffikonu
Monika Rusan, kći Mije i Katarine r. Pulić, 20. veljače 2000. u Zugu
Leo Horvat, sin Franje i Zorice r. Pavić, 20. veljače 2000. u Zugu
Martina Perковиć, kći Zorana i Josipe r. Andrić, 20. veljače 2000. u Zugu
Laura Čubela, kći Tomislava i Renate r. Dankić, 26. veljače 2000. u Zugu
Ivana Josipović, kći Nike i Stane r. Cvitkušić, 26. veljače 2000. u Schwyzu

TICINO

Ivan Brašnjic, sin Ivin i Anđe r. Jakić, 3. listopada 1999. u Asconi
Robert Marinčić, sin Matin i Marije r. Primerodwarte, 10. listopada 1999. u Biasci
Martina Jelić, kći Mirina i Marice r. Grgić, 10. listopada 1999. u Asconi
Nikolina Bilušić, kći Nikina i Đuke r. Mrkonjić, 16. listopada 1999. u Giubiascu
Martina Marić, kći Dragana i Marije r. Mazalović, 17. listopada 1999. u Asconi
Diana Gavranović, kći Antina i Sade r. Husić, 26. listopada 1999. u Giubiascu
Ivan Marić, sin Pavin i Mare r. Ilić, 14. studenoga 1999. u Asconi
Nikola Janjić, sin Antin i Stažije r. Barbarić, 27. studenoga 1999. u Luganu
Petar Rašić, sin Ilijin i Ivanke r. Jozak, 28. studenoga 1999. u Asconi
Marina Štrkalj, kći Željka i Nadie-Marie r. Blandić, 28. studenoga 1999. u Asconi
Dario Čulap, sin Matin i Milene r. Gnuva, 5. prosinca 1999. u Asconi
Mateo Terzić, sin Jurin i Zorice r. Stipić, 11. prosinca 1999. u Luganu
Nikol Marinčić, sin Perin i Ankice r. Ivanković, 8. siječnja 2000. u Luganu
Ivana Marić, kći Josipova i Kaje r. Dubravac, 9. listopada 2000. u Asconi
Klaudija Jurić, kći Ivina i Ružice r. Martinović, 15. siječnja 2000. u Giubiascu
Robert Majstorović, sin Dragin i Ane r. Šimić, 22. siječnja 2000. u Luganu
Marko Rajkovačić, sin Antin i Lucije r. Iljkić, 23. siječnja 2000. u Asconi
Veronika Pačak, kći Mladenova i Janje r. Šišić, 23. siječnja 2000. u Asconi
Luka Kesten, sin Ivin i Zorice r. Cvitić, 19. veljače 2000. u Giubiascu



Čestitamo!

Vjenčanja



ZÜRICH

DANIJEL MARTINOVIĆ-VINKA MILIČEVIĆ, 4. kolovoza 1999. u Zürichu
ILIJA PUDIĆ-IVKA KOSTREŠ, 6. studenoga 1999. u Zürichu
DRAGO ZEKO-JELENA MATIĆ, 20. studenoga 1999. u Wetingenu
DAVOR NEVISTIĆ-MARINA VUKADIN, 18. prosinca 1999. u Zürichu
DAVOR ŠAPINA - NIKOLINA IVANKOVIĆ, 8. siječnja 2000. u Regensdorfu
SAŠA MOJSILOVIĆ-DANICA (DANKA) DOMISLIĆ, 22. siječnja 2000. u Zürichu
ILIJA RAJKOVAČIĆ-ŠIMICA KIKIĆ, 19. veljače 2000. u Zürichu

BERN

IVICA MARKOVIĆ - LJILJANA VOLIĆ, 25. rujna 1999. u Trimbachu
DŽES MIJATOVIĆ - DARINKA TELLENBACH, 6. studenoga 1999. u Solothurnu
DARIO-MARKO ZAMAN - NEDJELJKA ROGOŠIĆ, 4. prosinca 1999. u Interlakenu
ANTE TADIĆ - IVANKA DUMANČIĆ, 18. prosinca 1999. u Solothurnu
SLAVKO KOVAČ - SANJA KLARIĆ, 31. prosinca 1999. u Huttwilu
MARKO BARUKČIĆ - MARIJA MILETIĆ, 8. siječnja 2000. u Bernu
PERO IVANKOVIĆ - KATA TURIĆ, 4. ožujka 2000. u Bernu
DRAŽEN-ILIJA MUR - LJUBICA JOZIĆ, 13. ožujka 2000. u Interlakenu

ST. GALLEN

MARKO ZEBBA - ZORKA ZEBBA, 20. 11. 1999. U St. Gallenu
MILIJAN-EMILIJAN SAMARDŽIĆ - SNJEŽANA JURIĆ, 18. 12. 1999 U St. Gallenu

LUZERN

NIKO ŠOŠIĆ - MONIKA MADUNIĆ, 31. prosinca 1999. u Luzernu
ŽELJO JURČEVIĆ - JADRANKA BARIĆ, 4. ožujka 2000. u Luzernu

LAUSANNE

ADAM-ALEN CRNIĆ - DANIELA, TOMINAC-DOLLEZIL, 27. prosinca 1999. u Bulleu

AARAU

MARKO ČOLIĆ - KATA KOVAČEVIĆ, 19. veljače 2000 u Aarau.

ZUG

ANTO STOJAK - LUCIJA MUTAPČIĆ, 27. studenoga 1999. u Schwyzu
DARIO KRISTO - MIRJANA BERANEK, 18. prosinca 1999. u Altdorfu

Čestitamo!



Star Foto & video studio
 D. Lovrić & S. Sep, 5000 Aarau; 079/ 204 8263

- Vjenčanja
- Krštenja
- Sv. Pričest
- Sv. Krizma
- Rođendani
- Party ...

Profesionalno snimljeni i obrađeni materijali u digitalnoj tehnici uz vrhunsku uslugu i povoljne cijene.
 Sve Vama važne događaje fotografiramo uz jamstvo kvalitete i povoljne cijene.

KONGRESSZENTRUM HOTEL Spigarten

Direktion: Leo Demarmels
 Ako Vam je potrebna dvorana po Vašem ukusu i mjeri, dođite u Hotel Spigarten.

Dvorane u ugodnoj atmosferi od 10-700 osoba za:

- Krstitke ● Prve pričesti
- Krizme ● Svadbe ● Udruge
- Rođendane ● Seminare
- Sjednice

Naš *Chef de Service*, gosp. **Stjepan Marić**, stoji Vam na usluzi.
Rezervirajte blagovremeno!

Dobro došli! Herzlich Willkommen!
 Leo Demarmels & Mitarbeiter

Am Lindenplatz ● 8048 Zürich-Altstetten
 tel. 01/438 15 15 ● fax 01/438 15 38